

esiad

ege sanayicileri ve işadamları derneği

ISSN 1308 - 4887

Yıl 4 • Sayı 16

Şubat 2013

yaşam

ESIAD YAŞAM

Yıl 4 • Sayı 16 • Şubat 2013

**EKONOMİ TÜM AKTÖRLERİN
SORUMLULUK YÜKLENDİĞİ,
TOPLAM HEDEF KATKIDA
BULUNDUĞU ORANDA GELİŞİR**

Türkiye'nin kağıdı...

Yükselmeye devam ediyoruz...

farkı kalitesi

www.alkimkagit.com

1979'dan beri

Sağlıklı sofraların
lezzet sırrı!

orkide®

"Sağlıkla, güvenle"

www.orkide.com.tr

YIL 4 • SAYI 16 • ŞUBAT 2013

ESİAD ADINA SAHİBİ
Bülent AKGERMAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Ferit KORA

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Göksel UÇAK

YAYIN KOORDİNATÖRÜ
Lütfü DAĞTAŞ

YAYIN VE DANIŞMA KURULU

Ahmet S.TÜKEL, A.Nedim ATILLA,
Arzu AMİRAK, Ayşe TATARİ, Bülent ZARİF,
Av.Cihan TÜRSEN, Deniz SİPAHİ,
Dilek GAPPI, Fadil SIVRI, İ.Hakkı KESİRLİ,
Mehmet Bülent SAGEL, Merih AK,
Metin GÖKALP, Nihat DEMİRKOL,
Oğuz ÖZGİLLER, Reşat KUTUCULAR,
Selim TÜRSEN
Prof.Dr.Mustafa Yaşar TINAR

BU SAYIDA YAZI VE FOTOĞRAFLAR

Alpay SÖNMEZ,
Deniz ÇABA ŞAN, Elvan DEMİRKAN,
Ezgi TEKEREK, Gamze KUTLUKAYA,
Kemal ÖZDEMİR, Melis BIYIK,
Menekşe BADIOĞLU ERDİK,
Dr.Yasemin FATİH AMATO

YAPIM

Shift - İzmir
1362 Sokak 47/5, 35230 Montrö İzmir
Telefon 232.446 3509 - 446 3510

BASKI

Metro Matbaacılık Ltd. Şti.
Yahya Kemal Beyatlı Caddesi 94,
Begos 3.Bölge 35400 Buca İzmir
232.290 3311

5 Şubat 2013 tarihinde basılmıştır.

YÖNETİM YERİ

Şehit Fethi Bey Caddesi 55,
Heris Tower Kat 8, 35210 İzmir
Telefon 232.483 8833 • Faks 232.483 3525
info@esiad.org.tr • www.esiad.org.tr

ESİAD Yaşam, Ege Sanayicileri ve İşadamları
Derneği yayın organıdır. Dergide yer alan
görüşler yazarlara ait olup, ESİAD'ın görüşlerini
yansıtmaz. İzinsiz alıntı yapılamaz.

Kadınların konumlarının
güçlendirilmesi ve kadına karşı
ayrımcılığın önlenmesine
yönelik olarak teknoloji
kullanımı ile yenilikçi çözüm
önerileri ve sosyal girişimcilik
projeleri üretmeyi hedefliyor.

**“Genç Fikirler,
Güçlü Kadınlar”
projesi yaşama
geçiyor**

10

22 EXPO'86 Vancouver

CHP Sakarya
Milletvekili, TBMM
Milli Eğitim, Kültür,
Gençlik ve Spor
Komisyonu Üyesi

Engin Özkoç:
“4+4+4 Neler
götürdü...”

24

30

**Kemeraltı uzun soluklu
projesinden başarıyla çıkacak mı?**

14 Piri Reis'in Dünya haritasının 500. yıldönümünü kutlanıyor

36 Genç Girişimciler Gençler iş kapılarını kendileri açıyor

38 Sabiha Tansuğ Kültür ve Sanat Evi, Anadolu giyim kültürünü bir araya getirdi

56 Karşıyaka Spor Kulübü Yüz yıllık bir marka

62 A. Beyhan Özdemir Fotoğraf sanatında Şinasi Barutçu Kupasını kazandı

82 Ali Özgenç: "Şirketler açısından önemli olan; bir kere inovasyon yapmak değil, inovasyonu bir yetenek olarak kazanabilmektir!"

92 Serdar Leblebici Resimleri Louvre Müzesi'nde sergileniyor

ŞARAP 68 • ESIAD ÖDÜLLERİ 80
• TUYED 84 • DEL CAMBİO 90
• YAZAR 96 • SINEMA 98
• SAĞLIK 102 • MODA 114
• OTOMOBİL 106 • TEKNOLOJİ
108 • DENİZCİ 110 • EGEZEMİN
112 • DOĞA 114

Başkasının projesi mi? Türkiye'nin tercihleri mi?

Arap uyanışı sonrasında Türk dış politikası

izmir expo 2020'yi, expol %100 destekliyor

sağlık expo 2020 temasında sağlıklı expol ürünleri; yalıtım ürünleri, balık kutuları, vs. vs. vs. a'dan z'ye her ürün.

EXPOL-PAN
Mantolama İzolasyon Binili Panel
Mantolama İzolasyon Paneli
Ambalaj Koruma Levhası

EXPOL BOARD
Mantolama İzolasyon
Enjeksiyon Boardları
SILVER SERİSİ
BLACK SERİSİ

EXPOL-ASMOLEN-B
Blokten Kesim Asmolen

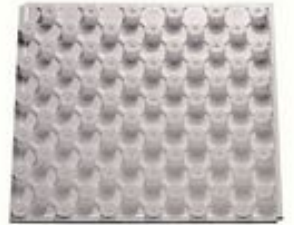
EXPOL-BLOK
Söve

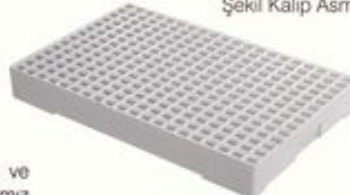
EXPOL-FISH
Balık Kutusu
Balık Kasası

EXPOL-ASMOLEN-E
Şekil Kalıp Asmolen

EXPOL-YERDEN ISITMA PANELİ

EXPOL-VİYOL

EXPOL Ambalaj ve İzolasyon; EPS'den mamul ambalaj ve izolasyon ürünleri üzerine uzman bir üretici firmadır. Firmamız kendi kalıpları ile sürekli üretimini sürdürdüğü mamuller olduğu gibi, müşteriye ait özel istek ve dizaynları da içeren her türlü EPS den mamul ambalaj ve izolasyon mamullerini üretmektedir.

EKSPOL Ambalaj & İnşaat Malz. San. Tic. Ltd. Şti.
Merkez: 1379 sokak 30/1 alsancak izmir
Fabrika: İTOB Organize Sanayi Bölgesi 10030 Sk. No: 9
Tekeli - Menderes / İZMİR - TÜRKİYE
Tel: +90232 799 01 31 Fax: +90232 799 02 31
info@expol.com.tr
www.expol.com.tr

EXPOL-PALET

ESİAD Yaşam'ın değerli okurları,

2013 yılında dünyanın sürükleyici ekonomilerinde durgunluk ya da yavaş büyüme beklentisi hakim. Ön plandaki risk unsurları olarak, çeşitli finansal mekanizmaların işletilmesiyle sürekli zaman kazanılmaya çalışılan Avro krizinin derinleşmesi ile ABD ve Çin'deki konjonktürün gerilemesi görülüyor. Genel olarak tüketici talebindeki düşüş eğilimi yanında, yıl içinde enerji ve hammadde fiyatlarındaki beklenmedik artış olasılıkları da iş dünyasını düşündürüyor.

Dünya ekonomisindeki bu sisli manzaradan olumlu yönde ayrılan az sayıdaki ülkelerden birinin Türkiye olması, hepimiz için kuşkusuz gurur verici. Bu noktada olmamızda, siyasi istikrarın ve Merkez Bankası da dahil olmak üzere, tüm ekonomi yönetiminin başarılı icraatının büyük payı var. Bununla birlikte, bulunduğumuz pozisyonun bir rehavete neden olmaması gerektiği de açık. Tam tersine, önümüzdeki "fırsat penceresi"ni en iyi şekilde değerlendirecek, kalkınma planları ve stratejiler doğrultusunda "yapısal dönüşüm"ü süratle sağlayacak somut adımları atmanın tam zamanı olduğunu düşünüyoruz. Artık Türk sanayiinin üretimde ve ihracatta tüm gücüyle "yüksek katma değer"e yönelme zamanı gelmiş, geçmektedir. 2023 yılında dünyanın ilk on ekonomisine girme hedefinin, içinde soru işaretleri barındırmakla beraber, hedef koyma ve motivasyon açısından önemli bir yönlendirme olduğu muhakkaktır. Ancak, asılan kişi başına hesaplanan değerlerle ilk ona girebilme başarısını gösterebilmektir. Bunun için de nitelikli "beşeri sermaye", verimlilik, yenileşim (inovasyon) becerisi,

etkin girişimcilik gibi faktörlerin öne çıktığı bir stratejik modellemeye ihtiyaç vardır. Ekonomik alandaki başarıyı etkileyen bu ve benzeri faktörlerinin nasıl şekilleneceğinde siyasi ortam ve kültürün büyük etkisi olduğu unutulmamalıdır. Gündemde olan yeni Anayasa, yeni YÖK Kanunu, hatta yeniden şekillendirilen ilk ve orta öğretim gibi konuların bu bakış açısından da değerlendirilmesi şarttır. Toplumsal barış ve huzur ortamının sağlamadığı, çağdaş demokrasinin ve özgürlüklerin ölçüyü aşan kısıtlamalarla karşılaştığı ve kurumsal düzeyde garanti altına alınmadığı, adaletin kamuoyu vicdanını da rahatlatacak şekilde toplumda güven sağlayamadığı, dünyanın en iyileri ile yarışmaya hazır insan gücünün yetiştirilemediği ortamlarda, iddialı hedefler sadece geçici bir heyecan yaratabilir, sonuçta kağıt üzerinde kalmaktan kurtulamazlar. 2013 yılında her kesimin üzerinde kenetlendiği bir yeni Anayasa'nın, gelecekteki çok daha güçlü Türkiye'nin çerçeve koşullarını belirleme açısından önemi büyüktür. Toplumumuzda ve TBMM'de bunun heyecanını görmek için henüz umudumuzunuzu koruyoruz. Dünyanın en ileri olarak gördüğümüz ülkelerinkilerden geri kalmayan, hatta onları kışkıracak ölçüde ufuk açıcı ve geleceği hedefleyen, insanlığın gelişimine katkı koyacak maddi ve manevi değer yaratmaya odaklanan bir Anayasa'yı oluşturma iradesini sağlayabileceğimize inanıyoruz. 2013'ün bu anlamda bir "dönüm yılı" olması dileğiyle, saygılar sunarım.

Bülent Akgerman

Ege Sanayicileri ve İşadamları Derneği
Yönetim Kurulu Başkanı

ılıca beyaz evler

Yazlar geçer, izi kalır...

Çeşme'nin incisi Ilıca Plajı'na 350 mt mesafede, Sheraton Otel'i'ne 1000 m mesafede bir "rüya evleri" projesi yarattık.

Ünlü Şantiye Evleri'nin komşusu, her biri 620 m²'lik parselde konumlandırılmış Ilıca Beyaz Evler, seçkin aileler ile buluşmaya hazırlanıyor.

Bilgi için: 0 232 441 51 52

SİBO
İNŞAAT
TÜRİZM - VE - TİCARİT A.Ş.

Sevgili dostlar,

2013 yılına başladığımız şu günlerde her yeni yılda olduğu gibi bir önceki yılı değerlendiriyor ve yeni yıla gelen 365 günü düşünüyoruz, planlıyoruz, hayal kuruyoruz. Bir bakıyoruz ki yine yılın sonu gelmiş ve nasıl geçti ne yaptık anlamadık diyoruz. Zaman en büyük gücümüz ama doğru kullandığımız zaman.

Nedir doğrusu?

Hepimiz belli iş kollarında çalışırken, fazlası ile işlerin bizi yönlendirdiği bir akışın içinde hızla akan bir suyun içinde gidiyoruz. Zaman yaşlarımız ilerledikçe o kadar hızlı akmaya başlıyoruz farkında olmadan seneleri tüketiyoruz. Bu bizim kendi yaşantımıza aktivitelerimize sosyalligimize daha fazla zaman ayırma vaktinin geldiğinin göstergesidir.

Bu durum, işlerimizde daha fazla kurumsallaşma ve yönetim organizasyonlarının doğru yapılması gerçeğini önümüze getiriyor. Kurumsal yapı doğru bir yönetim organizasyonu altında yapıldığı zaman gerek iş verimliliğimiz, kazancımız ve kendimize ailemize çevremize ayırdığımız daha huzurlu bir yaşamı beraberinde getirecektir.

İZMİR ve EXPO

İzmir ikinci kere Expo 2020 adaylığı için yoğun bir tempo ile çalışıyor. Yürütme kurulu üyeleri başta olmak üzere Sn. Cumhurbaşkanımız, Bakanlar, Sn. Valimiz belediye başkanımız Oda Başkanlarımız bu konuda gerçekten büyük çaba harcamaktalar. İzmir için Expo 2020'yi düşünüp hayal ederken şunu göz ardı etmeyelim. Yukarıda belirttiğim gibi zaman çok çabuk geçiyor.

İzmir halkı üzerinde taksi şoföründen otobüs şoförüne esnafından restoranına kadar herkesin bilinçlendirilmeye başlanması, belki lise ve üniversitelerde Expo ile ilgili özel kursların açılması gereklidir. Şehrin insanının bilinci, konuyu özümsemesi çok önemlidir.

Shangay'ın 2010 Expo sürecinde 70 milyon civarında ziyaretçi çektiği bir gerçek. Bu ayda en azından 11-12 milyon turist demektir. Bu sayının yarısını İzmir için düşünürsek, ayda 5-6 milyon kişi İzmir'e gelecek demek oluyor ki İzmir'in nüfusundan fazladır.

Peki, İzmir şehir olarak ve alt yapı olarak bu duruma ne kadar hazırız... Şu anki haliyle yol, altyapı olarak gerçek-

ten yetersiz görünmektedir. Merkezdeki dar sokak ve caddeler, bol ışıklı kavşaklar, bir uctan bir uca aktarmasız şehri geçen yüzlerce otobüs karmaşası, yılan hikayesine dönen metro ulaşımı özellikle iş saatlerinde her yerde trafiğin kilitlenmesini göz önüne alırsak ciddi sıkıntılar var. Örneğin 1. Kordon dahi, restoran ve barların müşterileri sayesinde günün her saati artık tek şerit gibi zar zor geçilen bir yol oldu. Metrelerce ilave park yeri yapma imkanı varken ayrıca yolu üç dört metre genişletme imkanı varken bu bile yapılamıyor. Genelde iş çıkış saati olan 6'da çöp kamyonu çöp topluyor. Tüm trafik kilitleniyor. Bu basit bir örnek...

Müze yeri ararken Uluslararası kimliğini yitirmiş olan fuar alanının Expo dışında gemilerle gelen turistler için de hem de merkezde açık ve kapalı müzeler ile eğlence ve bir cazibe merkezi olarak değerlendirilmesi kötü mü olacaktır. Dünyanın en büyük açık hava çarşısı olan Kemeraltı'nın gündüz dışında gece yaşamı olarak da aktivite kazanması kötü mü olacaktır?

Konak Meydanı'ndaki belediye, Merkez Bankası, Vergi Dairesi, Emniyet, SSK binalarının kaldırılması ile inanılmaz bir meydan kazanmak kötü mü olacaktır?

Mithatpaşa sahilinde ve devamı olan yollarda sabah ve akşamüstü saatlerinde araçlar için yeşil ışıkların 20 - 30 saniye daha fazla yanması bile trafik akışını rahatlatacaktır. İstanbul'da 130 saniye yeşil yanan ışıklar vardır.

İzmir deniz seviyesinde olduğu için metro yerine yerüstü tren yolları şehir içinde bir çözüm olamaz mı? Yapımı kolay, maliyeti düşük. Otobüs yoğunluğu da azalmaz mı?

Bu durum sadece Expo için değil, Türkiye de en medeni toplum imajını veren İzmir'de yaşayan halkımızın da hakkı değil midir?

Bunlar küçük küçük ama sonuçları önemli olabilecek önerilerdir. İzmir'in birçok noktasında yapılacak doğru gözlemler ve o bölgede yaşayan insanların önerileriyle daha iyi çözümler oluşacağına eminim.

Expo'yu istiyoruz... Evet, hem de çok. Ama şimdiden tedbirleri almaya başlamazsak İzmir için zamanın nasıl geçtiğini anlayamayız emin olun.

Sevgiyle kalın,

Ferit Kora

Ege Sanayicileri ve İşadamları Derneği
Yayın Komitesi Başkanı

"Genç Fikirler Güçlü Kadınlar"

Projesi kapsamında ilk aşamada Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile KAGİDER, yaptığı araştırmayla kadınların bölgesel durum ve ihtiyaçlarını dikkate alıp mevcut sorunu belirleyerek, bu sorunun çözümünde rol almak isteyen katılımcıların başvurusu için duyuru yapacak. Gelen başvuruların değerlendirilmesinin ardından öne çıkan öneri sahipleri bir sonraki aşamaya davet edilecek.

"Genç Fikirler, Güçlü Kadınlar" projesi yaşama geçiyor

Kadınların konumlarının güçlendirilmesi ve kadına karşı ayrımcılığın önlenmesine yönelik olarak teknoloji kullanımı ile yenilikçi çözüm önerileri ve/veya sosyal girişimcilik projeleri üretmeyi hedefleyen "Genç Fikirler, Güçlü Kadınlar" projesi yaşama geçiriliyor.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü, Intel ve Türkiye Kadın Girişimciler Derneği (KAGİDER) arasındaki işbirliği ile gerçekleştirilmeye başlayan projenin, 18 - 30 yaş arası gençler aracılığıyla ile özellikle kaynaklara erişimin sınırlı olduğu kesimlerde uygulamaya konulacağı bildirildi.

Söz konusu proje ile; bölgesel ölçekte kadınların eğitim, sağlık, çevre, yetki ve karar alma mekanizmalarındaki rolleri,

"Genç Fikirler Güçlü Kadınlar" Projesi; gençlerin teknoloji kullanarak üretecekleri yenilikçi fikirler ile kadınların yaşadıkları sıkıntılar konusunda farkındalık yaratmayı, farklı alanlarda yaşadıkları sorunlara çözüm önerileri üretmeyi hedefliyor.

ekonomi ve yoksulluk gibi alanlar birçok farklı alanda karşılaştıkları sorunlara yeni yaklaşımlarla uygulanabilir çözüm önerileri geliştirilmesinin hedeflendiği açıklandı, "bu amaçlara dayalı olarak oluşturulan projenin uzun soluklu olması amaçlanmaktadır" denildi.

Projenin yaşam bulmasıyla Türkiye'de, kadınların konumlarının güçlendirileceği, bölgesel ekonomik kalkınmaya katılımlarına yönelik farkındalık ve fırsat yaratılacağı görüşü dile getirildi. Projeye ilgili yapılan açıklamada, "Ayrıca, kırsal alanda kadınların ekonomide üretken duruma geçmeleri, farklı sektörlerde sürdürülebilir gelire ulaşmaları amacıyla gelir getirici, sürdürülebilir ve yenilikçi çözüm önerileri oluşturmak hedeflenmektedir." denildi.

Proje, 4 aşamadan oluşuyor

Yapılan açıklamada, "Genç Fikirler, Güçlü Kadınlar" projesinin; "Fikrin Oluşturulması", "Fikrin Onaylanması", "Fikrin Geliştirilmesi", "Fikrin Test Edilmesi" başlıkları altında toplanan dört ayrı aşamanın olduğu kaydedildi, şu bilgi aktarıldı:

Fikrin Oluşturulması: Kullanıcı durumunu keşfetmek ve problem alanlarını saptamak (Vaka analizleri)

Fikrin Onaylanması: 2 günlük Fikir Kampı ile fikirlerin doğrulanması

Fikrin Geliştirilmesi: Fikir Kampı sonrasında ortaya çıkan iş fikirlerinin ve planlarının geliştirilmesi için devam eğitimlerinin alınması, modelleme ve gruplara mentorluk yapılması

Fikrin Test Edilmesi: Kullanıcı grubunda çözümün uygulanması ve etkinin gösterilmesi

Proje ile ilgili olarak şu bilgi aktarıldı: "Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Intel ve KAGİDER'den kadın sorunları için çözüm seferberliği T.C. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Intel ve KAGİDER, Türkiye'de kadınların konumunun iyileştirilmesine yönelik yenilikçi çözüm önerileri için gençleri harekete geçiriyor. "Genç Fikirler Güçlü Kadınlar" Projesi ile gençlerin teknoloji kullanarak üretecekleri yenilikçi fikirler ile kadınların yaşadıkları sıkıntılar konusunda farkın-

dalık yaratmak, farklı alanlarda yaşadıkları sorunlara çözüm önerileri üretmeyi hedefliyor. Ülkemizde kadınlar eğitimden iş gücüne ve siyasete katılıma kadar birçok alanda erkeklerin gerisinde kalıyor. Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre Türkiye'de kadınların işgücüne katılım oranları yüzde 28 düzeylerinde. Parlametoda kadınların sahip olduğu koltuk oranı ise sadece yüzde 14. Erkekler arasındaki yüzde 98,5 olan okuma-yazma oranı, kadınlarda yüzde 91 düzeylerine düşüyor. Ülkemizde birçok kız çocuğu, çeşitli nedenlerle okula gönderilmiyor. TÜİK tarafından yayınlanan "Hanelerde Bilişim Teknolojilerinin Kullanımı" raporu, kadınların teknoloji kullanımında da erkeklerden geride olduğunu ortaya koyuyor. Kentlerde bilgisayar kullanan erkeklerin oranı 68 iken, kadınlarda bu oran yüzde 47,7'ye düşüyor. Erkeklerin yüzde 67'si interneti aktif kullanırken, kadınların yüzde 46,3'ü aktif internet kullanıcısı olduğunu belirtiyor. Kırsal kesimde bilgisayar kullanım oranı kadınlarda yüzde 18'e, internet kullanım oranı ise yüzde 16,3'e geriliyor. Ülkemizin hem sosyal hem de ekonomik alanda ileri gidebilmesi için kadının her alandaki konumunun iyileştirilmesi gerekliliğinden yola çıkan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, kadınların farklı alanlarda karşılaştıkları problemlere yenilikçi çözüm önerileri geliştirilmesi amacıyla Intel Tür-

kiye ve KAGİDER işbirliğiyle "Genç Fikirler Güçlü Kadınlar" adlı yeni bir proje başlatıyor. Proje kapsamında uygulanacak Intel Genç Girişimciler Programı ile 18-30 yaş arasındaki gençlerin öncelikle kaynaklara erişmenin güç olduğu yoksul kesimlerde yaşayan kadınların konumlarının güçlendirilmesi ve çalışma hayatı, eğitim, sağlık, çevre, yönetim mekanizmaları gibi alanlarda karşılaştıkları problemlere yönelik teknoloji destekli çözüm önerileri ve/veya sosyal girişimcilik projeleri üretmeleri hedefleniyor. Proje kapsamında düzenlenecek atölye çalışmaları ile aynı zamanda gençlere teknolojiyi kullanarak sorunlara karşı fikir geliştirme, yenilikçi ve uygulanabilir çözümler üretme ve bu çözümleri hayata geçirmeye yönelik bilgiler ve örnekler verilerek kendilerini geliştirme imkanı sunulacak."

Bakan Fatma Şahin: "Türkiye nüfusu genç ve dinamik"

"Genç Fikirler Güçlü Kadınlar" Projesi işbirliği protokolü, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin, Intel Türkiye, Ortadoğu ve Afrika Bölge Başkanı Ayşe Güllü İldeniz ve KAGİDER Yönetim Kurulu Başkanı Gülten Türkkan'ın katılımıyla düzenlenen törende konuşan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin şunları söyledi:

"Dünya nüfusu, hızla yaşlanırken Türkiye'nin genç ve dinamik nüfusu, ülkemizin dünyada çok avantajlı bir durumda bulunmasını sağlamaktadır. Genç Fikirler ve Güçlü Kadınlar Projesi ile 18-30 yaş aralığındaki gençlerin dinamizmini ve enerjisini hayata geçirmeye çalışacağız. Türkiye'nin geleceği ya da geleceğin Türkiye'si için beşeri sermayemizi en etkin şekilde kullanmamız gerekiyor. Toplumsal, kültürel ve ekonomik açıdan daha iyi bir gelecek yaratmak, her alanda yenilikçi bir anlayışla ve uygulamalarla gerçekleşebilir. Proje, Türkiye'de kadınların konumlarının güçlendirilmesi ve bölgesel ekonomik kalkınmaya katılımlarına yönelik bilinç ve fırsat yaratmayı amaçlamaktadır. Fırsat eşitliğinin ve yeni imkanların sağlanması, bölgesel farklılıkların azaltılması açısından önemlidir. Proje 18-30 yaş arası gençler aracılığıyla, özellikle kaynaklara erişimin sınırlı olduğu kesimlerde, kadınların konumlarının güçlendirilmesi ve kadına karşı ayrımcılığın önlenmesine yönelik olarak teknoloji kullanımı ile yenilikçi çözüm önerileri ve/veya sosyal girişimcilik projeleri üretmeyi hedeflemektedir. Genç beyinler, genç zihinler kadınlar için fikir ve proje üretecek"

Intel Temsilcisi Ayşegül İlideniz: "Bir kız çocuğu eğitildiğinde yoksulluk döngüsü kırılır!"

Ülkelerin gelişiminde kadınların çok önemli bir rolü olduğunu söyleyen Intel Türkiye, Orta Doğu ve Afrika Bölge Başkanı Ayşegül İlideniz, bir kız çocuğu eğitildiğinde yoksulluk döngülerinin tek bir nesilde kırılabildiğine, yüzde 10 daha

fazla kız çocuk okula gittiğinde bir ülkenin gayrisafi yurt içi hasılasında ortalama yüzde 3 oranında artış gözlemlendiğine dikkat çekti. Günümüzde ülkemizde de kadınların yaşamlarında sağlık, yasal haklar, iş hayatı ve girişimcilik gibi konularda teknolojiyi kendilerini geliştirmek için kullanmaya başladığını anlatan İlideniz, bu konuda büyük küçük birçok örnekle karşılaştığını söyledi. Gençlerin toplumsal konulara ilişkin fikir ve çözüm üretmelerinin de ülkenin gelişimi için büyük önem taşıdığını anlatan Ayşegül İlideniz, teknolojinin her alanda yaşanan sıkıntıların ortadan kaldırılması, yaşam koşullarının daha iyi hale getirilmesi için gençler için önemli bir araç olduğunu, "Genç Fikirler Güçlü Kadınlar Projesi"nin bu anlamda önemli bir adım olduğunu vurguladı.

KAGİDER Başkanı Gülden Türkkan: "Kadınların gücünü yeterince kullanamıyoruz"

KAGİDER Başkanı Gülden Türkkan da konuşmasında, "Türkiye, 2023 hedefleri doğrultusunda dünyanın 10. büyük ekonomisi olmayı hedefleyen, dinamik bir ülke. Ancak halen bu hedeflere ulaşmak için en büyük kaynağımızı, kadınların gücünü yeterince kullanmıyoruz." dedi, şöyle konuştu:

"Ülkemizde sadece 6,9 milyon kadın herhangi bir işte çalışıyor ve gelir elde ediyor. Kadınların ekonomik güçlenmesi eşitlik, adalet, gelişim ve kalkınmanın dinamosudur. Türkiye, gençlerin ve kadınların sosyo-ekonomik güçlenmesine odaklanmak tüm stratejik planlarda bu önceliği korumak zorundadır.

Bu proje ile biz gençleri ve kadınları güçlendirmeyi, onları kendilerinin ve toplumun geleceğine dair söz sahibi yapmayı hedefliyoruz. Kadın güçlenmesi için gençlere kulak veriyoruz"

KAGİDER
Türkiye Kadın
Girişimciler Derneği

Projenin işleyiş

"Genç Fikirler Güçlü Kadınlar" Projesi kapsamında ilk aşamada Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile KAGİDER yaptığı araştırmayla kadınların bölgesel durum ve ihtiyaçlarını dikkate alıp mevcut sorunu belirleyerek, bu sorunun çözümünde rol almak isteyen katılımcıların başvurması için duyuru yapacak. Gelen başvuruların değerlendirilmesinin ardından öne çıkan öneri sahipleri bir sonraki aşamaya davet edilecek.

Intel ve KAGİDER, seçilen katılımcıların teknolojiyi kullanarak belirlenen soruna yönelik yenilikçi çözümler üretmeleri için 2 günlük bir atölye çalışması düzenleyecek. Bu çalışmada katılımcılar, 6 adımdan oluşan Intel Genç Girişimciler Programı Fikir Kampı ile bir süreç içinde fikir geliştirme aşamalarından geçerek, belirlenen soruna yönelik uygulanabilir çözüm önerilerini ortaya çıkarmaya çalışacaklar. Atölye çalışmalarında öne çıkan fikir ve çözüm önerisinin, sahibi olan gruplarca modellenerek geliştirilmesi ve saha çalışmaları ile test edilmesi sağlanacak. Bu çalışmalar, KAGİDER öncülüğünde mentorluk hizmetleri ile desteklenecek, uygulanabilir projelerin ortaya çıkarılması için çalışılacak. Bir önceki aşamada saha çalışmaları ile test edilen çözüm önerileri hedef kitleye sunulacak, geliştirilen çözüm projeleri imkânlar dahilinde hayata geçirilmeye çalışılacak. 3 yıl sürmesi planlanan Genç Fikirler Güçlü Kadınlar Projesi'nin ilk yılında İstanbul, Erzurum ve Adana illerinden seçilen 50 ila 100'er katılımcının olacağı 3 fikir kampı yapılması planlanıyor. "Genç Fikirler Güçlü Kadınlar" Projesi'ne 3 yılda Türkiye genelinde 1000'in üzerinde genç kadının katılması hedefleniyor. Proje ile ilgili ayrıntılı bilgiye www.gencfikirlerguclukadınlar.com adresinden ulaşılabilir.

Ankara BOSS Menswear Store, Panora Harvey Nichols
Antalya Lara BOSS Menswear Store, Terra City
İstanbul Sarıyer BOSS Menswear Store, İstinye Park
İstanbul Akbatı BOSS Menswear Store
İstanbul Bakırköy BOSS Menswear Store, Capacity
İstanbul BOSS Menswear Store, İstanbul International Airport Brandroom, Harvey Nichols

BOSS
HUGO BOSS

Piri Reis'in Dünya Haritasının 500. yıldönümünü kutlanıyor

UNESCO, Piri Reis'in 1513 Tarihli Dünya Haritası'nın 500. çiziliş yıldönümünü 2013 yılı kutlama ve anma programına aldı. Bu nedenle söz konusu yıl içerisinde Piri Reis ve yapıtları üzerine birçok yayın, tanıtım çalışması ülkemizde de programlara alındı. Türk Haritacılığının kurucusu Piri Reis'i saygıyla anıyor, kişiliği ve eserleri ile ilgili olarak bir yazıyla bu kutlamalara katılıyoruz.

■ Kemal Özdemir

Pirî Reis'in yaşı

Pirî Reis, eşsiz bir kartoğraf ve deniz bilimleri üstadı olmasının yanı sıra Osmanlı deniz tarihinde izler bırakmış bir korsan, amiral ve Mısır kaptanıdır. Kesin doğum tarihi bilinmemektedir. Olasılıkla 1465-1470 yıllarında Gelibolu'da doğmuş, denizciler yatağında yetişmiştir. Osmanlı Deniz Tarihinde yer etmesini, 15. yüzyılın son çeyreğinde

hizmetine giren Kemal ve Pirî Reis'ler, Osmanlı Donanmasıyla İnebahtı, Muton, Koron, Navarin, Midilli, Rodos savaşlarında yer aldılar.

Pirî Reis, amcası Kemal Reis'in 1511'de ölmesi üzerine Gelibolu'ya çekildi. Ünlü yapıtı Kitab-ı Bahriye'nin ilk kitap haline getirme çalışmaları bu yıllarda başlamıştır.

Pirî Reis, 1517'de I. Selim'in Mısır seferine Osmanlı donanması amirallerinden

Bahriye'nin yazımı ile meşgul olacaktır. 1524 yılında Mısır Beylerbeyi Hain Ahmed Paşa'nın isyanını bastırmak için sefere çıkan Kanuni'nin gözde Sadrazamı İbrahim Paşa'nın donanmasına kılavuz kaptan olarak katılır. Bu sefere Rodos'a kadar öncülük eden Pirî Reis, Paşa'nın kötü hava şartları nedeniyle karadan devam etme isteği yüzünden Gelibolu'ya geri döner.

Kitab-ı Bahriye'sini genişletip, 'temize çekerek' 1526'da, Kuzey Amerika haritasını hazırlayıp 1528'de, Kanuni Sultan Süleyman'a sunar ve büyük takdir toplar.

Pirî Reis'in Osmanlı Donanmasında yaptığı son görev Mısır Kaptanlığı'dır. 1547'de başladığı kaptanlığı sırasında, Yemen ve Aden açıklarında Portekizlilerle savaşır. 1552'de çıktığı ikinci seferin son durağı Basra'da, tamire ve dinlenmeye muhtaç donanmayı bırakıp, ganimet yüklü üç gemi ile Mısır'a yola koyulur. Gemilerden birini yolda yitirince Mısır'a döndüğünde hapsedilir. Donanmayı Basra'da bırakması, Basra Valisi Kubat Paşa'ya ganimetten istediği haracı vermemesi, yeni Mısır Beylerbeyi Mehmed Paşa'nın olumsuz tutumu ve politik hırsı yüzünden 1554'de hizmette kusurla suçlanır ve siyaseten katledilir. Katlini emreden Kanuni Sultan Süleyman'dır. Öldüğünde seksen yaşının üzerindedir.

Pirî Reis'in Dünya Haritası

Milli Müzeler Müdürü Halil Edhem Eldem, 1929 yılında Topkapı Sarayı'nın eşsiz hazinelerinden biri olan ceylan derisi üzerine çizili bu haritayı ortaya çıkardı. Harita o sırada İstanbul'da araştırma yapan Alman doğubilimci Prof. Paul Kahle tarafından incelenip, 1931 yılında Leiden'de toplanan 18. Doğubilim Kongresi'nde dünya bilim çevresine sunuldu. İstanbul basınında yer alan yazılardan sonra Ankara'ya taşınan harita, Atatürk ve tarihçiler tarafından incelendi, Atatürk'ün özel ilgi ve emirleri ile devlet matbaasında tıpkıbasımı yapıldı.

Birinci Dünya Haritası adı ile anılan ve ceylan derisi üzerine çizilen, dokuz renkte boyanıp resimlenmiş harita 86 cm boyundadır. Üst yanında genişliği 61 cm, alt yanında ise 41 cm'dir. Dikkatle bakıldığında haritanın sağ yanından boydan boya kopmuş olduğu göze çarpar. Alt kısmın genişliğinin kısa oluşu derinin ola-

Akdeniz'i kasıp kavuran ünlü korsan ve Türk amirali amcası Kemal Reis'e borçludur. Denizciliği onun yanında öğrendi ve onunla birlikte kurt denizcilerle savaşlara katıldı. Sultan II. Bayezid'in daveti ile korsanlığı bırakıp tekrar Osmanlı Devleti

biri olarak katılır ve 1513 tarihini taşıyan dünya haritasını Yavuz'a takdim eder. Barbaros'un ünlü reislerinden halazâdesi Muhiddin Reis ile Akdeniz'de bazı seferlere de katılan Pirî Reis, sonraki yıllarda daha çok Gelibolu'da haritalar ve Kitab-ı

ğan yapısından. Bu kopma dolayısıyla Birinci Dünya Haritası'dan geriye Atlas Okyanusu'nun boydan boya iki kıyası kalmıştır. İspanya, Fransa, Amerika'nın doğu kısımları ile Florida kıyıları, Antiller, Güney Amerika'nın doğu bölümü bugünkü haritalar yakın doğrulukta çizilmiştir.

Harita tipik bir deniz haritasıdır. Enlem ve boylam çizgileri yerine rüzgâr gülü ve yön çizgileriyle, efsanevi ve gerçekçi resimlerle süslenmiştir. Haritada birçok gemi resmi görülür, bunların çoğu Portekiz karavelleridir. Antiller'de adalar üzerindeki ondan fazla papağan resmi ilgi çekicidir. Haritada 28 çizim ve bilgi notu bulunur Harita üzerinde yer adlarının yanı sıra, keşif tarihi, efsanevi bil-

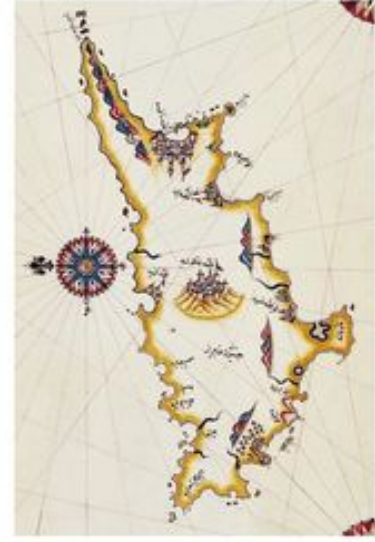
giler, haritanın oluşumu hakkında notlar vardır. Takribi 1:12.000.000 ölçekli Harita eşsiz bir tablo güzelliğine sahiptir. Görselliğin bu denli öne çıkması, eserin Osmanlı sultanına sunulacak olmasından kaynaklanmıştır. Haritada bulunan rüzgâr gülü sayısı; üçü küçük, ikisi büyük olmak üzere beştir.

Haritanın dünya haritası olduğunun kanıtlanmasının bir yolu, rüzgâr güllerinin sayısıdır. Bu rüzgâr güllerinin sayısının, standart portolon çizimlerindeki gibi 17 adet olması gerekirdi. Haritada sadece 5 adedi görülmektedir. Haritanın tamamında 17 rüzgâr gülü olduğu varsayılırsa bir dünya haritası (mapa mundo) ile karşılaşmış oluruz. Kaynakların çeşitliliği de bu kanıyı doğrular. Güney

Amerika'nın kuzeybatı bölümünde yer alan satırlarda Piri Reis'in imzası açıkça okunur: "Bunu Kemal Reis'in biraderzadesi diye meşhur, Hacı Mehmed'in oğlu Fakir Piri 919 (1513) Muharremülharamında Gelibolu şehrinde yazdı, Allah ikisini de affetsin(8)."

Haritanın Topkapı Sarayı'nda bulunmasından sonra, Kolomb'un Amerika haritası olarak tanımlanmasıyla yoğun ilgi gören haritanın bir parça olması, üzerinde birçok tezin ortaya çıkmasına neden oldu. Bu görüşlerin ortak noktası; haritanın bir dünya haritası oluşu, haritanın sağ yanından yırtılmış oluşu, üst yanının ise yapıştırıldığı kısımdan kopmuş olduğu ve birkaç paftadan oluştuğu idi. Geniş alanların gösterildiği portolon haritalar tek parça halinde yapılmıştır. Akdeniz portolanlarının tamamı, örneğin Topkapı Sarayı Müzesi'ndeki Ebu Hasan Haritası, Deniz Müzesindeki İbrahim Mürsi haritası tek parça idi.

Bize göre de Piri Reis'in dünya haritası da paftalardan oluşmuş bir mappamundo değildi. Üç parçanın birbirine yapıştırılmasıyla oluşan tek parçalık bir harita idi. Haritanın boyutları 103x190 cm kadardı. Eldeki haritanın dünyanın üçte birinden biraz küçük olduğu düşünülürse, tahmin ettiğimiz uzunluk gerçeğe yakındır. Haritanın elimizdeki parçası bize sunları söyler gibidir: Önce nem yüzünden dar bir serit halindeki (tahmini büyüklüğü 20X190 cm.) kuzey parçası kendiliğinden ayrıldı, ki bu bölüm de iki parça halinde olabilir. Daha sonra iki büyük derinin birbirine yapıştırılışından oluşan haritanın üçte ikilik doğu bölümü koptu. Eğer bir mucize gerçekleşip, kalan parçalar bulunursa elimizde sadece 2 veya 3 parça olacak. Bunlar da, 20X190 cm.'lik dünyanın kuzeyinin yer aldığı dar uzunca bir parça ile 93x130 cm.'lik doğu bölümüdür. Haritanın çok paftadan oluştuğu varsayımı gerçekçi değildir. Bu kadar çok paftadan oluşan bir haritanın sadece tek parçasının bulunması olanak dışıdır. Haritanın doğu kısmının kullanılmak amacıyla koparıldığı varsayımları da inandırıcı değildir. Haritanın doğu bölümü kullanılacaksa akla ilk gelen (Bahriye yazmalarında olduğu gibi) bu haritadan bir kopya yapılmış olması gerektir. Haritaların o dönemde ne kadar değerli olduğu düşünülürse, "koparıldı" tahminleri kendiliğinden ortadan kalkar.

Kıtalar yerli yerinde çizilmiş

Haritanın bize sunduğu en önemli bilgi, kıtaların yerli yerinde oluşudur. Yeni keşfedilen Amerika kıtasının, Avrupa ve Afrika'ya uzaklığı hemen hemen kusursuzca tespit edilerek çizilmiştir. Üstelik Avrupa ve Afrika kıyıları da günümüz haritalarıyla büyük bir uyum gösterir. O dönemde bu kadar isabetli bir çizimin yapıldığı başka bir harita da bulunmamaktadır.

Güney Amerika üzerinde okunan aşağıdaki satırlarda Piri Reis, bilim adamlarına yakışan bir dürüstlikle haritasının kaynaklarını açıkça belirtmektedir:

"Bu fasıl işbu haritanın ne tarikle telif olunduğunu beyan eder. İşbu harti misalinde harti asır içinde kimesnede yoktur. Bu fakirin elinde telif olup şimdi bünyad oldu. Hususan yirmi miktar hartiler ve yappamondolardan (Mapa Monde) yane Iskender-i Zülkarneyn zamanında telif olmuş hartidir ki rubu meskûn anın içinde malumdur; Arap telifesi ol hartiye Caferiye derler anın gibi sekiz Caferiyeden ve bir Arabi Hint hartisinden ve dört Portukalın şimdi telif olmuş hartilerinden kim Sint ve Hint ve Çin hendese tariki üzerine ol hartilerin içinde mesturdur ve bir dahi Kolombo'nun Garb tarafında yazdığı hartiden bir kıyas üzerine istihraç edip bu şekil hâsıl oldu; şöyle ki bu diyarın hartisi bahriyeler içinde nice sahih ve muteber ise, mezbur hartide dahi yedi derya ile sahih ve muteberdir." Bu satırların üzerinde yer alan bölümde ise Amerika'nın keşfi ile ilgili bilgiler vermekte ve son cümlesinde "Mezbur hartide olan bu karalar ve ceziyeler (adalar) kim vardır, Kolombo'nun

hartisinden yazılmıştır" demektedir.

Haritanın dünyaca ilgi görmesinin ilk nedeni de budur. Colombus'un bugüne kadar bulunmayan haritası, Piri Reis'in dünya haritasının Amerika kıyıları çizimiyle karşımıza çıkmaktadır. Yine Kitab-ı Bahriye'nin Antiye sahillerinin bulunuşunu anlatan bölümde ".. Oranın haritası geldi bize.." satırı ile Piri Reis'in Colombus'un haritasını elde ettiğini kendisinden öğreniyoruz. Colombus, 1492-1504 tarihleri arasında Amerika'ya 4 kez sefer etmiş ve bu kıyıların haritalarını yapmıştır. Ancak bu haritaların hiçbiri günümüze ulaşmamıştır ve bugün sadece Piri Reis'in haritasının içinde yer alan bölümü ile yaşamaktadır.

Colombus'la birlikte ikinci yolculuğa kılavuz olarak katılan Juan de la Cosa'nın 1500'de yaptığı dünya haritası, Contarini'nin 1506 tarihli dünya haritası ve Martin Waldseemüller'in 1507 tarihli dünya haritası (İlk defa bu haritada Kuzey ve Güney Amerika, Asya'dan ayrı bir şekilde gösterilmiştir.) Amerika kıtasının yer aldığı ilk haritalardır. Piri Reis'in haritası bu üç haritadan daha doğru olarak çizilmiştir. Prof. C. Hapgood tarafından yapılan araştırmalar sonucunda, Kahire'yi merkez alan hava fotoğrafları ile inanılmaz benzerlik taşıdığı görülmüştür. Erich Von Daniken ise haritanın uzay gemilerinden çekilen fotoğraflardan yapılabileceği gibi sansasyonel bir görüş ileri sürmektedir. Antartika dağlarının haritada yer alması düşüncesi ise büyük bir fantezidir. Bu düşünceler haritasının kaynaklarını açıklayan ve büyük bir emek ve akıl ile oluşturulan harita-

daki insan emeğinin küçümsenmesi gibi sonuçları doğurur. Haritanın Antartika kıyıları olarak varsayılan bölümü Güney Amerika'nın (La Plata Körfezinden sonrasının doğuya doğru uzayan bölümü) bir devamıdır.

Burada bir yılan resminin çizilmesi de Antartika oluşunu çürüten en önemli belirdir. Buzlarla kaplı Güney Kutbu'nda yılan olması pek olanaklı değildir. Diğer bir olasılık da o yıllarda dünyanın güneyini kapsayan bir "Güney Kıtası" olduğu varsayılıyordu. Devamının bu kıta olduğu öne sürülebilir.

Özetle Piri Reis'in ünlü Dünya Haritası, 16. Osmanlı haritacılığının doruk noktasıdır ve iki açıdan ilgi çekicidir. Sadece bir parça olsa bile, bir projeksiyon sistemi uygulanarak yapılmış Osmanlı'nın yaptığı ilk çağdaş -tabiidir ki yapıldığı yılda- ve bilimsel dünya haritasıdır. İkincisi de daha önce belirttiğimiz gibi Colombus'un yaptığı ilk Amerika keşif haritasını bağrında taşımasıdır. Üstelik Osmanlı'da Amerika kıtasının yer aldığı ilk harita olması özelliğini de taşımaktadır.

Bir başka Osmanlı deniz haritası Kuzey Atlantik Haritası

Piri Reis'in birinci haritasının kayıp parçalarının aranması sırasında Topkapı Sarayı Müdür Tahsin Öz tarafından yeni bir harita bulundu. Ceylan derisi üzerine, sekiz renkle boyanmış, eşsiz Osmanlı tarzı süsleme çerçeveye bezeli ve ilk haritadan daha özenle yapılan bu harita da tipik bir deniz haritasıdır (portolon). Piri Reis üslubunun tipik örneği olan

harita, 69x70 cm boyutlarındadır. Haritadaki çerçevenin sadece kuzey ve batı kenarlarda bulunması, kenar yazılarının yarım kalması bu haritanın da bir parça olduğunu göstermektedir. Kalan parça Atlas Okyanusu'nun kuzeyini, Kuzey ve Orta Amerika'yı kapsamaktadır. Üzerinde portolonların tipik özelliği olan dördü büyük ve süslü, ikisi küçük altı rüzgâr gülü ile iki adet mil ölçeği bulunmaktadır. Ölçeklerin altlarında, "Bu mile işarettir. Her haneden haneye altışar mildir. Noktadan noktaya onar mildir." yazılıdır.

Haritanın bir dünya haritası olduğu ileri sürülmüştür. Bizce bu harita bir dünya haritası değildir. Kopuk olan kısımların sınırları, alt kenarda (güney) Antartika, sağ kenar ise İstanbul'dur. Haritada görülen dört süslü rüzgârgülü portolonlardaki standart çizim esaslarına uygun olarak on yedi adede tamamlandığında yukarıdaki alanları gösteren eşsiz bir haritayla karşılaşılır. Bu tanım doğrultusunda haritanın aslı 132x138 cm ebadında olmaktadır. Bugün elimizde bulunan parça asıl haritanın hemen hemen dörtte biridir. Harita Piri Reis, Osmanlı başkenti ile yeni dünyayı büyük ölçekli tek haritada göstermek istemiştir. Bu haritayla Kanuni'ye yeni coğrafi keşifleri ve Yeni Dünyanın yerini, Osmanlı ülkesine uzaklığını anlatmak amacını gütmüştür. Haritada yer alan dikey ölçeğin altındaki dört satır Piri Reis imza ketebedir. "Bunu 935 (1528) yılında Gelibolu'da Reis Gazi Kemal merhumun biraderzadesi diye mûeshur olan Hacı Mehmed'in oğlu Hakir Piri Reis tamam etti. Bu iş muhakkak onundur."

İlk haritada bulunan bazı hayali adaların bu haritada yer almaması, Yengeç Dönencesi'nin çizilmiş olması (kopuk ve kayıp bölümlerde Ekvator ve Oğlak Dönencesi'nin de çizildiğine bir işarettir) Amerika kıyılarının daha da isabetli çizilmesi Piri Reis'in birincisinden daha doğru bir harita oluşturma amacı güttüğünü ortaya koymaktadır. Yukarıdaki yeniliklerden yola çıkarak, Piri Reis'in bu kıyılarda Colombus'tan sonra yapılan yeni keşif gezilerini günü gününe izleyip haritalarına işlediği açıkça ortaya çıkmaktadır.

Kitab-ı Bahriye ve Haritaları

"Bu Piri Reis Bahriye adlı kitap yazıp Akdeniz'i anlatmıştır. İslamların bu konuda başka kitabı olmadığından

denizde gezenler ona başvururlar" Katip Çelebi, Tuhfet'ül Kibar fî Esfar'ül Bihâr, 16. Bahriye'nin önemini ve değerini anlatan bundan güzel bir cümle bugüne dek yazılamadı. Katip Çelebi'den en az 100 yıl sonra, 18. yüzyılda da Piri Reis'in Bahriye'si kopya ediliyor ve Akdeniz'de sefer eden gemiciler tarafından kullanılıyordu. Yazıldığı 16. yüzyılda bütün Akdeniz'de bu kadar bilgi dolu bir başka deniz kılavuzu da yoktur.

Kitab-ı Bahriye'nin Kanuni'ye sunulmasına, Sadrazam İbrahim Paşa'nın 1524 yılında Mısır'da çıkan kargasayı bastırmaya gidişi vesile olmuştur. İbrahim Paşa, Piri Reis'i kılavuz olarak kendi gemisine almıştı. Sefer sırasında Piri Reis, hazırladığı kılavuzdan yararlanınca, bu durum İbrahim Paşa'nın eserle ilgilenmesine yol açar. Sadrazam, eserin temize çekilip Kanuni'ye sunulmasını

istemistir. Büyük ihtimalle içeriğinin tartışıldığı ve kitabın yeni biçiminin kararlaştırıldığı anlaşıyor.

932(1526) tarihli Bahriye, yeni ve daha kapsamlı bir kitaba dönüştü. Şiir biçiminde yazılan ilk bölümünün bilgilerinin ve biçiminin tamamen İbrahim Paşa'nın önerileri ile gerçekleştiğini söyleyebiliriz. Kanuni'nin, kıyı-liman-ada anlatan metin ve portolan haritalardan önce, o dönemin çağdaş coğrafyasını Osmanlı'nın en yetkin ve batı ile en çok ilişkisi olduğu anlaşılan Piri Reis'in kaleminden öğrenmesi amaçlanmıştır. Gerçekten de Bahriye'ye, deniz bilimlerinin gemiciler için gerekliliği, fırtına, rüzgârların isimleri, pusulanın beyanı, haritanın beyanı, haritanın alametleri, denizlerin isimleri, Hint Denizi'ne

sefer eden Portekizliler, Çin Denizi, Hint Denizi, Bahr-i Pers, Bahr-i Hüzmüz, Habeş memleketindeki Muğti sahilleri, Bahr-i Zenci, Kamur Adaları, Bahr-i Mağrip, Antiye sahillerinin bulunuşu (Amerika kıtasının keşfi) gibi bilgiler içeren bölümler eklenerek deniz coğrafyasının bütün teorisi ile denizcilik alanındaki siyasi olayları da içeren güncel bilgiler anlatılmış oldu. Bu bölümün sonunda, eserin kaleme alınışının nedenlerini açıkladıktan sonra Sultaniye ve Kilitbahir kalelerini anlatır. Ege Denizi, Yunanistan, Adriyatik kıyıları, İtalya, Fransa ve İspanya'nın Akdeniz kıyıları, Kuzey Afrika, Mısır, Doğu Akdeniz kıyıları, Kıbrıs, Anadolu'nun Ege kıyılarındaki ada ve limanlar üzerinde ayrıntılı olarak durur. Gelibolu'nun kuzeyindeki Saros Körfezi'ni anlatarak kitabını tamamlar. Piri Reis bu liman ve kıyıların su derinlikleri, demir yerleri, kıyı bitki örtüsü, içme suyu ve gemi inşaatına ait olanakları açıkladığı gibi, insanlar, dinler ve politik güç dengeleri hakkında ayrıntılı bilgi verir. Eser, tarihi ve arkeolojik bilgiler de taşır. Osmanlı reislerinin anıları da kitabın satır aralarında. Anlattığı her yerin bir portolanı ile Bahriye tam anlamıyla bir Akdeniz kılavuzudur. Osmanlı'nın ilk deniz gezi kitabı olarak da değerlendirilmek gerekir.

Bahriye'nin ilk bölümünün şiir biçiminde hazırlanışının Kanuni'nin sair oluşuyla yakın ilgisi vardır. Muhibbi adıyla şiirler yazan ve büyükçe bir divanı da bulunan Kanuni'nin hoşuna gideceği, ilgilenip okuyacağı düşünüldüğüne bilimsel bir metin şiir diliyle yazılmıştır. Öneriyi yapan da elbetteki İbrahim Paşa'dır. Piri Reis'in şiirsel girişinin sonundaki ifadelerde bu tür yazılımdan pek hoşlanmadığını sezeriz. Ancak emre uymuştur. Bahriye'nin ilk bölümünün şiirsel dille yazılmasına Seyyit Muradi'nin emeğin karıştığı ileri sürülmektedir. Kitabın sunulmasını emreden ve sunulacak makam bunu gerekli kılmıştır.

Piri Reis'in 1521 de hazır hale getirdiği ilk Bahriye'de 150-160 arası harita bulunduğu görülüyor. Bilim çevrelerince 1. versiyon diye adlandırılan Bahriye gerçek bir Bahriye'dir. Usta-çıracak ilişkisi ile deniz üzerinde yetişen gemi reislerinin - ki çoğu okuma yazma bile bilmiyordu ama harita ve pusula okumayı biliyorlardı- Osmanlı Sarayı için hazırlanan,

uzun uzun okunması gereken bölümleri bulunan Saray Bahriye'sini tercih etmeyecekleri açıktır. Bu gerçeği destekleyen en önemli veri de 1521 tarihli yazmaların sayısıdır. Saray ya da mevki sahiplerinin kütüphanelerinde bulunan yazmaların günümüze ulaşma ihtimalinin daha fazla olmasına rağmen, 1521 tarihli yazma kopyaları daha çoktur.

1521 tarihli Bahriye yazmalarının kenar notlarından esere gemicilerce bazı bilgilerin eklendiğini görüyoruz. Okunan, yararlanılan ve bazı yerleri dönemin yeni bilgilerine uygun olarak düzeltilerek, hem bilgi hem de harita ilaveleri yapılması ile adeta yaşayan bir kitaba tanık oluyoruz. Katip Çelebi tarafından kaba gemici dili diye adeta eleştirildiği kitabın dili, Bahriye'yi kullanacak gemicilerin konuştugu ve anladığı üsluptur ve böyle de olmalıydı.

Piri Reis'in eserinin özgün olanına en uygun olduğu kabul edilerek basımı yapılan Ayasofya yazmasında 223 harita

bulunuyor. Böylece Osmanlı haritacılığının (portolanlarının) ilk örneklerinin bir listesi de ortaya çıkmış oluyor. 1521 tarihindeki haritaların tamamı bu listede yer alıyor. Tekrar olmasının diye 1526 yılı Bahriye'sindeki haritaların listesi sunulmuştur. Haritalar kitapta yer aldığı sıraya göre numaralandırılmıştır.

Piri Reis'in Kitab-ı Bahriyesi'nin pek çok kopyası Türkiye ve dünyanın çeşitli ülke kütüphanelerinde yer alır. Bu kadar çok kopyanın bulunuşu Bahriye'nin denizcilerce benimsenip, sefer esnasında kullanıldığını ortaya koymaktadır. Bahriye, Avrupa'daki kitap ve harita/atlas koleksiyonlarının de ilgisini çekmiştir. Bahriye yazmaları incelendiğinde karşımıza önemli bir veri çıkar. Bahriye, çok yaygın bir biçimde kopya edilmiştir. Bazı kopyaların sadece metin içerdiği, bir bölümünün hem metin hem de haritaları içerdiği görülüyor. Bu veri bize şunu söylüyor; hem metin hem de haritalar ise yarar bilgileri aktarmaktadır. İkinci önemli veri de Piri Reis'in anlatmadığı yerlere dair

haritaların da yer alışıdır. Bilindiği üzere Bahriye metni, Gelibolu'da başlayıp yine Gelibolu'da sona erer. "Gelibolu yakınlarında, Sultanîye ve Kilit-il Bahr (Kilitbahir) başlayarak yer yer, durak durak bu denizi anlattıktan sonra, dönüp dolaşıp yine aynı yerde kalelerde tamamlandı." Bahriye'de haritalarla metinler birbirlerini tamamlayıcı bir özellik taşır.

Yazmaların bir bölümünde İstanbul ve Marmara adaları ile ilgili haritalar, hatta Karadeniz ve kıyıları, Adalar Denizi, Marmara Denizi, Akdeniz ve dünya haritaları yer almaktadır. Dikkat edilirse bu alanların büyük bölümü Osmanlı gemicilerinin sıkça seyrettiği yerlerdir. Bu sularda seyreden her gemi reisinin elinin altında bir deniz kılavuzu olduğu varsayılırsa eksik kaldığı düşünülen yerler Bahriye'nin sonuna ilave edilmiştir. Karadeniz ve Marmara Denizi XVI. yüzyılda bir Osmanlı gölü gibidir. Piri Reis, Akdeniz ve batıyı özellikle anlatmış, adeta Osmanlı'nın gelişmesi gereken yönü göstermiş gibidir.

Günümüzde haritacılık

Harita üretim sorumluluğu; 657 sayılı Harita Genel Komutanlığı Kanununun 4'üncü maddesi ile 31 Ağustos 1994 tarih ve 22037 sayılı Resmî Gazetede yayınlanan "Harita ve Harita Bilgileri Temin ve Kullanma Yönetmeliği"nin 5. maddesinde belirtilmiştir.

Buna göre;

- 1:5.000 ve daha büyük ölçekli haritaların üretim sorumluluğu bakanlıklar veya kamu kurum ve kuruluşlarına ait olup, bu haritaları kendileri yapabilir veya yerli gerçek ve tüzel kişilere yaptırabilirler.

-1:5.000 (hariç)'den daha küçük, 1:250.000 (dahil)'den daha büyük ölçekli harita ve harita bilgilerinin üretilmesi, çoğaltılması ve arşivlenmesi Harita Genel Komutanlığının sorumluluğundadır.

Harita üretiminde temel ölçüt, haritası yapılacak alanın büyüklüğüdür. Genel olarak 1500 ha (15 km²)'dan daha küçük alan alanlar için "yersel alım" adı verilen plançete yöntemi kullanılır. Takeometre türü ölçüm aletleri ile tüm çalışmalar yeryüzü üzerinde gerçekleştirilir.

Alanın büyük olması durumunda, hava fotoğrafları ya da uydulardan elde edilen görüntüler devreye girer. Hava fotoğrafları ile harita yapım tekniğine fotogrametri adı verilir. Hava kamerası adı verilen ve GPS

ile donatılmış çağdaş dijital sistemler ile yapılacak haritanın ölçeğine bağlı bir uçuş yüksekliğinden, ileri bindirmeli (birbiri ardı sıra çekilen fotoğrafların yaklaşık yüzde 60 oranında aynı bölgeyi göstermesi) olarak görüntü alım işlemleri gerçekleştirilir. İleri bindirmeli çekilen bu görüntüler yardımıyla, bilgisayar destekli ve özel donanımlı ortamlarda üç boyutlu görüş olanağı elde edilerek, yeryüzünü sanki uçaktan gözlüyormuşçasına, arazi üzerinde görülebilen her türlü doğal (dere, orman, vb.) ve yapay (yol, bina, köy, şehir, vb.) detayların kayıt altına alınması ve bunun belirli standartlardaki harita düzlemlerine aktarılması çalışmaları yapılır. Haritanın içerdiği eşyükselti eğrileri (münhanıler) de bugün için bu tür sistemlerde otomatik olarak üretilmektedir.

Haritası yapılacak alanın, ülke sınırlarına yakın ya da dışında olması, yani kendi uçağınıza serbestçe uçurabilme olanağınızın bulunmaması durumunda veya taşıdığı amaca yönelik maliyet/müesiriyet faktörü göz önüne alınarak, yeryüzüne uzaklığı yaklaşık 600-700 km olan ve uçahta kullanılan hava kamerasının daha gelişmiş modelleri ile donatılmış uydulardan elde edilen görüntüler ile harita üretim amacı gerçekleştirilir.

Hava fotoğrafı veya uydu görüntüsünden elde edilen ve istediğiniz ölçeğe uygun nitelikteki detayların, bilgisayar ortamında

sınıflandırılarak ve nokta (nirengi noktası, çeşme vb.), çizgi (yol, dere, tarla sınırı vb.) ya da alan (göl, tarla, orman vb.) detay dışında kalan bir kısım sözel veriler (cadde veya sokak ismi, bina kat sayısı, her dairede oturan kişi bilgileri vb.) ile de donatılarak ortaya çıkarılan veri bütününe günümüzde "CBS= Coğrafi Bilgi Sistemi" adı verilmektedir. Bu detay bilgileri, örneğin bir kente ait ise "Kent Bilgi Sistemi", orman ya da tarım amaçlı ise "Orman veya Tarım Bilgi Sistemi" adı ile anılmaktadır.

Bu tür veriler, yine günümüzde kendi ilgi alanları doğrultusunda çeşitli veri kümeleri ile de şekillendirilerek emniyet (suç ve suçlu yoğunlaşma bölgelerinin tesbiti vb.), sağlık (yeni sağlık birimi oluşturma, acil müdahaleye en uygun güzergah tanımlama vb.), afet (deprem, yangın, sel vb. afetlere anında reaksiyon verme vb.), trafik (günün her saati için trafik yoğunluğunu gözleme, kaza mahalline acil ulaşım vb.) gibi alanlarda, özellikle kentlerde yaygın bir biçimde kullanılan Mobese sistemleri ile entegre edilerek kullanımı çağdaş kent yönetiminin olmazsa olmazları arasına girmektedir.

Günümüz Türk haritacılığı, dünya haritacılığı ile aynı bilimsel düzeydedir. Bugün dünya haritacılığında kullanılan bütün yöntem ve teknik donanıma sahiptir.

EXPO'da "Esas Oğlan" kim ?

■ Nihat DEMİRKOL

İzmir EXPO'ya bir kez daha aday. 2020'de düzenlenecek EXPO için İzmir'in seçtiği, "Daha iyi bir dünya için yeni yollar/Herkes için sağlık" temasından yola çıkıldı. Konumu, iklimi, doğal güzellikleri ve tarihiyle Türkiye'nin önemli turistik kentlerinden birisi olan, 8.500 yıllık geçmişli arkeologlar tarafından belirlenen kent, yine tarih boyunca sağlık konusunda önemli bir yere sahip olduğu için adı geçen tema belirlendi. Gerçekten Bergama'daki Asklepion, zamanının en ünlü hekimlerinin yetiştiği yer olduğu için temanın önemi ortaya belirgin biçimde çıkıyor. 2020 EXPO adayı olan İzmir, dosyasını hazırladı ve geçtiğimiz yılın Kasım ayında Paris'te, Uluslar arası Sergiler Bürosu (BIE)'nin 152. Genel Kurulu'nda sunumunu yaptı.

Editörümüz, EXPO 2020'ye "biraz da farklı bir cepheden bakan" bir yazı istediğinde, "evet ama" dedim kendi kendime... "hiç değilse gündemi ve önceliği yansıtan bir şeyler karalamalıyım. Köşe yazarlığının, "kendini tekrar eden bunaltıcı rüzgârı"na kapılmamak için de, önce "geçmiş yıllarda EXPO hakkında yazdıklarım"a bir göz attım. "Ben nereden nereye gelmişim; fikren?" Hemen ardından, İzmir'e baktım; "İzmir ve EXPO nereden nereye gelmiş?" Hatırlatma amaçlı küçük alıntılar yapacağım ve onlar, katettiğimiz mesafeyi gösterecek. Meselâ, 2007 Şubat'ında yazılmış şu paragrafı bugün yazdım desem yadırgar mısınız acaba ?

"...Takvim yaprakları azaldıkça, EXPO koşusunun kilometreleri de tükeniyor. Delege dostlarımızı yine birkaç gün ağırladık Ege'de. İzmir'in orta yeri sinema değil belki ama, Hilton'da konakladıkları için tam karşısındaki mezbeleyle (tabir caizse) don giydirmişler. Birkaç yerde daha varmış; ben görmedim, dostlar yetiştirdiler. Kim düşündüyse aklına sağlık. Mecburiyet neler yaptırıyor insana demek ki... Estetik bir kaçamak ! Ama adı üstünde kaçamak. Gözden uzak olan, her zaman gönülden de uzak olamıyor. Sanki 20. kat-tan, odasının penceresinden aşağıdaki rezilliği görmeyecekmiş gibi... Haydi ondan da geçtim. Bu aslında ne demektir bilir misiniz? "Onlar delege, kaderimiz iki dudaklarının arasında, bizim için önemli onlar, onları ciddiye alıyoruz..." Ama aynı tablonun İzmir'inin on beş senedir göz zevkini acıtıyor olması kimsenin umurunda değil ! İşte, İzmir alamazsa EXPO'yu, bu fırsat, "sıç çalınlar ve günü kur-

tarma merakımız" yüzünden kaçırılmış olacak. Bir kenara not edin; EXPO'yu kazandıracak yerel büyü, don giydirilmiş harabeler değildir".

Demek ki "değişmeyen şeyler" in başında, "gerçek evsahibi olan kentli"nin, "hemşehriliği algısı, desteği ve varlığı"nın önceliklerimiz arasına girememiş olması geliyor. Ne ona sahip çıkan var, ne de onun sahiplenmesini önemseyen!

Aynı yılın sonlarına uzansak, şu izlenimlere hayret eder misiniz peki? "Hep birlikte gönül verdiğimiz ve ana teması, "Daha iyi bir dünya için yeni yollar ve herkes için sağlık" olarak belirlenen 'EXPO 2015' için adaylık süreci devam ederken, geçen hafta, bir tanıtım toplantısı düzenlendi... /...Koltuklara bırakılmış, "yükte hafif, pahada ağır" dosyalarda perspektif hakkında hemen her türlü bilgiyi bulmak mümkündü. Gelgelelim, hemen bütün konuşmacılar, bu yazıya dökülmüş çerçeveyi tekrar tekrar anlatmaktan geri durmadılar. Ve en önemlisi, açılış konuşmaları faslındaki "bıkmadığımız, usanmadığımız protokol merakı." / ... İstisnasız bütün konuşmacılar, şuna benzer bir dizge içinde hem zaman kaybettiler, hem de zaman kaybettirdiler: "Sayın Bakanım, Sayın Belediye Başkanım, Sayın Valim, Sayın Başsavcım, Sayın Komşu İllerin Valileri, Sayın Milletvekilim, Sayın İl Genel Meclisi Üyeleri, Sayın Rektörüm, Sayın Kaymakamlarım, Değerli Basın Mensupları, yanımdaki usta gazeteci dostum, 'Yahu Prod'ni konuşması 2 dakikadan daha kısaydı; ne olacak bu halimiz?" diye bana sormaz mı? Son olarak, EXPO'nun yurtdışı gezilerini kaçırmayan bazı eksper(?) dostlarımızın Alsancak'tan Konak'a kadar gelemediklerine şaşırmadığımı da ekleyeyim..."

Demek ki "değişmeyen şeyler"e rağmen, sonucun değişeceğine inanmamızı isteyen samimiyet, hukukun "sürekli saflık, kasta girer" şeklindeki temel ilkesini de bilmiyor. Üstelik, EXPO 2020'nin de sivil toplum inisiyatifine emanet edilememiş olması, "kendini doğrulayan bir kehanet"e doğru sürüküyor bizi. Atanmışlardan oluşan seçkinler kulübü kimliğiyle, "sen-ben, bizim oğlan"a alkışlatılan süreçte, kentlinin modele "esas oğlan" kimliğiyle katılması için de geç kalındı; kalınıyor. Ben bu yazıyı hazırlarken, resmi web sitesinin sayacında, "EXPO 2012 oylamasına 320 gün kaldı" yazıyordu. 5-6 yıl önce yazılanlar, bugün şaşırtmıyorsa okuyucuyu, burada kabahati kalemin sahibinde aramak haksızlık olur.

Kendine "miskin" diyen Türkmen Kocası, bir ilâhisinin sonunu şöyle getirir: "Behey Yunus sana söyleme derler / Ya ben öleym mi söylemeyince?" Teşbihte hata olmazmış; "gel de yazma..." diye iç geçirdiklerimin hiç değilse bir kısmını sizlerle paylaştım. Son paragraf ise, bana ait bir fanteziden ibarettir. İzmir, Tahran'ın da aday olacağını açıkladığı EXPO 2025'e hazırlanırken, bu fanteziyi o zamanki yazımın en tepesine yerleştireceğim.

Tavanına EXPO 2025'in logosu diklemesine yerleştirilmiş, hele geceleri ışıl ışıl dolaşan ve her tarafı İzmir renklerine boyanmış taksiden inerken, "dur abi" dedi şoför, "şunu da tak yakana..." Para üstünü verirken, avucumda bir fazlalık hissettim. Baktım, üstünde EXPO logosunu ve temayı taşıyan bir Pin. "Kızıma mı versem acaba" diye aklımdan geçirirken, yürümeye başladım. Daha birkaç adım atmıştım ki, kafalarında EXPO şapkalılarıyla muhtemelen üniversiteli 2 genç kibarca yolumu kesti: "ESİAD'a toplantıya geldiniz herhalde?" Durakladım, "evet" dedim. "O zaman dediler, seçim yapmanız için bir ricamız var. Size bir EXPO kalemi mi armağan edelim? Yoksa, bu logolu kravatı takıp öyle mi çıkarsınız yukarıya?" Bu güler yüzlü dostları kırmak mümkün değildi. "Kravat lütfen" dedim. Asansörde boynumdakiyle değiştirdim hemen. 10 dakika içinde yaşadıklarım, son haftalarda, metroda, otobüste, vapurlarda, yolda sokakta İzmir'inin yaşadıklarını tamamlıyordu. Bir seferberlik hali gözleniyordu kente. Herkes bir ucundan tutuyordu; heyecanla, istekle... Aklımdan, "Tahran'ın da, Stockholm'ün de, Buenos Aires'in de, Toronto'nun da hiç şansı yok; işte şimdi inandım" diye geçti ister istemez.

25 yıldır

"Kesintisiz Güç"lü ortağınız!

Tescom olarak 25 yıldır tek bir gün bile kesintiye uğramayan bir titizlik ve dinamizmle çalışıyoruz.

Ürettiğimiz kesintisiz güç kaynaklarıyla yüz binlerce firmanın elektrik kesintisi, voltaj düşüklüğü gibi sebeplerle zarara uğramalarını önlemekten gurur duyuyoruz.

25. yılımız şerefine açtığımız yeni fabrikamızla ve ilk günkü heyecanla sürdürdüğümüz Ar-Ge çalışmalarımızla daha uzun yıllar hayatı kesintisiz yaşatmaya hazırız.

Tescom

Kesintisiz Güç Kaynakları

www.tescom-ups.com

info@tescom-ups.com

EXPO'86 Vancouver

■ İ.Hakkı KESİRLİ

Şimdi sokağa çıksak, desek ki neyin nesidir bu EXPO kim doğru dürüst cevap verebilir merak ediyorum... 2015 adaylık sürecinde de bu merakım vardı. Şimdi de var. Merakımı gidermek için biraz araştırma yapalım dedim. İşe evden başladım. 2020'mi, 2023'mü acaba sorusuna takıldık. Sarıldım telefona evlerden işyerlerine, ilgisine ilgisizine, evkadinından fabrika sahibine, profesöründen işçisine sorular sordum. Taksi şoförlerinin, Kordon'daki garsonların hatırlarını sordum. Vurdum kendimi kentin çeperlerine, bakkallara, demircilere, kahvehanelere girdim... Sonuç mu? İşte size ulaştığım sonuç... Denizden ve eğitimden uzaklaştıkça EXPO'dan eser yok. Herkes geçim derdinde, ekmek peşinde. Diğerlerinde de çoğunluk kırıntı bilgilerle donanmış olanlarda.

Kentinin desteği şart mı?

EXPO'nun kazanılmasında temel ölçütlerden birisi de kentinin EXPO'ya sahip çıkması olarak çalınmış kulağıma... Ancak, BIE delegeleri gelip de Gültepe'nin kahvelerine mi gidecek? Bakarlar ki tüm direklere EXPO bayrakları asılmış, "Tamam bu iş. İzmir EXPO ile yatıp, EXPO ile kalkıyor. Zaten 2. kez aday oldular bu işi 2025'e bırakmayalım, veriverelim oyları gari." derler.

Yani, neden anlatıyoruz ki biz bunları şimdi. Lobi çalışmaları son hızıyla sürüyor. Önemli olan bu aşamada lobicilik kardeşim. Delegeler kimden ne alacaksa, tartıp biçip oy verecekler. Sırası geldiğinde halk da bilgilendirilecek...

Dünya da böyle mi yapmış?

Yapanlar elbetteki vardır! Ancak, çoğunluk sorumluluğu kenti ile paylaşmış. Kentlinin sorumluluk almasını hedeflemiş. Hatta görev-

leri belirlemiş, isteyen istediğini almış, sorumluluk paylaşmış.

Kentiye sormuşlar hangi altyapı eksiklikleri giderilirse sen mutlu olursun? Bu kentin sembolü bir stadyum mu olsun, yoksa bir hastane mi? Belki de bir opera binası ya da bir müze... Çoğunluk ben yaptım oldu dememiş, kentin en atıl, hurda, işe yaramaz alanı üzerine planlanmış fuar alanı... Tıpkı költürpark gibi bir yıkıntının üzerine kurulmuş dünya fuarlarının çoğu...

Burada sizlerle 1986 yılına gideceğiz ve Vancouver'da düzenlenen EXPO 86 ile ilgili bazı bilgileri paylaşacağız.

Teması "Taşınacılık ve İletişim: Hareketli ve sürekli iletişimde olan bir dünya" olan EXPO 86, 2 Mayıs – 13 Ekim tarihleri arasında düzenlenmiş. Fuarın kentin 100. kuruluş yıldönümünün kutlandığı 1986 yılına denk gelmesi kente yapılan yatırımlara ayrı bir özellik de kazandırmış.

1970'lerin sonlarına kadar atıl demiryolu şirketi ve endüstriyel bir alan olan False Creek üzerinde kurulmuş EXPO'86 Fuarı.

Bu yüzüncü yıl fuarı, Kanada'nın önemli bir liman kenti olan Vancouver için hem demiryolları, hem de denizyolları için kentin önemli bir ulaşım merkezi kimliğini öne çıkarıyor ve iletişim olanaklarının gelişmesini de destekliyordu.

Ulaştırma ve haberleşme teması fuarın çok çeşitlenmesine ve birçok yan dala ulaşmasını sağladı... Ve tabii ki hedeflenen hızlı tren projeleriyle Vancouver ve çevresinde bir toplu taşıma ağı kurulmasıydı.

Expo '86 Prens Charles ve Prenses Diana'nın katılımıyla 2 Mayıs 1986 ile açıldı. Fuarı 54 ülkeden çok sayıda şirket katıldı.

Zarar başarı kabul edildi

22 milyon kişinin ziyaret ettiği EXPO 86, 311 milyon dolarlık zarara rağmen muazzam bir başarı olarak kabul edildi. EXPO mükemmel bir liman kimliği olan durgun bir kentin yeniden canlanmasını sağladı. Vancouver'ın önünde yeni bir ufuk açılmıştı: Turizm.

Kentin ekonomisi yapılan yeni planlama ile yüksek katlı devre mülkleri öngörüyordu. Bugün aradan yıllar geçmesine rağmen Vancouver'da inşaat sektörü kentin ekonomisinde önemli yer tutmaya devam ediyor. Yükselen yaşam standartları ve ortak aklın yarattığı planlama ile kent dünyanın bir numarasına kadar yükseldi. Bu da pek çok ünlü ve zengin Vancouver'da bir konut almasını sağladı.

EXPO altyapısı kentin 2010 Kış Olimpiyatlarına ev sahipliği yapmasını da sağladı. Bugün 86'daki yapıların pek çoğu iş merkezi olarak

kullanılıyor. Restoran, gece kulübü ve hizmet binaları ile kentin en canlı bölgelerinden birisi...

EXPO'nun kazandırdıkları

SkyTrain metro sistemi bugün Vancouver'ın ulaşım sisteminde önemli bir yer tutuyor. EXPO Center, Bilim Müzesi, BC Place Stadyumu, fuar sonrasında kongre merkezi ve Cruise rıhtımı olarak kullanılan Canada Place, katılan devletlerin pavyonlarının yer aldığı "Plaza of Nations" EXPO zenginliklerinin bazıları... Katılan devletlerin kurdukları yapılar ise bugün Kanada'nın başka kentleri ile dünya kentlerinde insanlığa hizmet etmeye devam ediyor.

Katılan Liderler ve ünlüler

Liderler: Prens Charles ve Prenses Diana, Norveç Prensi Harald ve Prenses Sonja; Suudi-Arabistan Prensi Sultan Bin Salman al-Saud, ABD Başkanlarından George Bush, Kanada Başbakanı Brian Mulroney, İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher, Kanada eski başbakanı Pierre Trudeau

Konser veren sanatçı ve topluluklar: Einstürzende Neubauten, Harry Belafonte, Anne Murray, Billy Ocean, Bruce Cockburn, Miles Davis, Wynton Marsalis, Annie Lennox -Eurythmics, Julio Iglesias, Amy Grant, Loverboy, A-ha, Liberace, Mormon Tabernacle Choir, Gowan, Parachute Club, Joan Baez ve Don McLean, Kenny Loggins, Lou Rawls ve The 5th Dimension, Honeymoon Suite, Kim Mitchell, Johnny Cash, Depeche Mode, Joe Jackson, George Thorogood ve the Delaware Destroyers, Smokey Robinson, George Benson, John Denver, The Beach Boys, Air Supply, Peter, Paul & Mary, The Manhattan Transfer, The Temptations, René Simard, Peter Allen, Sheena Easton, Trooper, Bryan Adams, The Romaniacs, Tangerine Dream, Youssou N'Dour, Rolf Harris, Kool & The Gang, Roy Orbison, Fats Domino ile Jerry Lee Lewis, Donovan...

Komedi ustaları: Bill Cosby, Bob Newhart, Bob Hope, Red Skelton, Joan Rivers, Howie Mandel, George Burns, Danny Kaye

Rakamlarla EXPO'86

- Ana Tema: "Ulaştırma ve İletişim"
- Alt tema: "A Celebration of Ingenuity"
- Toplam ziyaretçi: 22,111,578
- Fuar süresi: 2 Mayıs - 13 Ekim 1986
- Şef Mimar: Bruno Freschi
- Gelir: 491 milyon dolar
- Harcamalar: 802 milyon dolar
- Gelir Gider farkı: - 311 milyon dolar
- Kente ekonomik katkı: 3,700 milyon dolar
- EXPO alanı: 173 dönüm
- Kanada pavyonu: 24,000 m2

CHP Sakarya Milletvekili, TBMM Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Üyesi **Engin Özkoç: “4+4+4 Neler götürdü...”**

■ Lütfü Dağtaş

Bilindiği gibi kamuoyunda kısaca 4+4+4 olarak adlandırılan “222 Sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu’nda Bazı Değişiklikler Yapan Kanun”un hükümleri, içinde bulunduğumuz bu eğitim-öğretim yılı başında uygulamaya konuldu. Yine kamuoyunun büyük ölçüde mutabakatını almamış olan söz konusu sistemin uygulamaya konulması pek çok soru işaretine dayalı tartışmalarla birlikte sorunları da beraberinde getirdi. En son yine eğitim öğrenim alanında bir başka dayatma karşımıza çıktı ve kamu okullarında öğrencilere kılık kıyafet serbestliği getirdiği savlanan “Milli Eğitim Bakanlığına Bağlı Okul Öğrencilerinin Kılık ve Kıyafetlerine Dair Yönetmelik”, 27 Kasım 2012 tarih ve 28480 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Oysa ilköğretimden yüksek öğrenime

pek çok temel sorun çözüm bekliyor. Eğitim öğrenimin mevcut niteliğinin düzeyi, altyapıya dayalı sorunlar, mezunların istihdam edilmeleri hemen ilk sırayı alan konular.

Bu bağlamda 4+4+4 sistemi, uygulandığı ilk yarıyılın ortasında ortaya nasıl bir tablo koydu, kılık kıyafet serbestisinin anlamı ne; bunları CHP Sakarya Milletvekili aynı zamanda TBMM Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Üyesi Engin Özkoç ile konuştuk.

“Uygulamada itirazımızın haklılığı ortaya çıktı”

Kamuoyunda 4+4+4 olarak bilinen Kanun’un hükümleri bu eğitim-öğretim yılı başında uygulanmaya başlandı. Uygulamanın başlamasıyla birlikte, Kanun’un kabul edilmeden önce ilgili komisyonda

ve meclis genel kurulunda ana muhalefet partisi olarak ileri sürdüğümüz bütün itirazların haklılığı da ortaya çıkmış oldu. Daha kanun teklifi aşamasındayken, uygulamanın sorunlu olacağı, kavramların yanlış kullanıldığı, yaş sınıflandırmasının yanlış yapıldığı, kesintisiz ve temel eğitim müfredatının ortak olması gerektiği, bilimsel-akademik formasyonu olan uzmanlardan, akademisyenlerden destek almak gerektiği uyarılarımıza rağmen, Hükümet bütün eğitim sistemini kendi inadına kurban etmekte ısrar etti. Sınıfların ders programlarında Türkiye’de bir farklılaşma yokmuş gibi; ABD, İngiltere, Fransa gibi ülkelerde ilk-orta-lise gibi derecelendirmeler örnek gösterildi. 14 yaşında bir çocuk ile 7 yaşında bir çocuğun aynı okul ortamında bulunmasının sakıncalı olacağı ileri sürüldü. 7 yaşında çocuk ile 5 yaşındaki çocuğu aynı sınıfa soktu. Aynı sınıfta okuyan ama birbirine

ağabey ya da abla diye seslenen çocuklar vardır. Beslenmesinden mama çıkan çocuklar vardır. 5 yaşındaki çocukların 5 dakikalık teneffüs sürelerinde bütün ihtiyaçlarını karşılaması beklenmektedir. CHP olarak, 60-66 aylık çocukların ilkökula değil okul öncesi eğitime başlatılması gerektiğini, okul öncesi eğitimin de zorunlu eğitime dâhil edilmesi gerektiğini ileri sürdük ama kanunu bir "yaş problemi" dahi çözemeyecek düzeyde olanlar çıkardılar.

Esas amaç din eğitimi

Eğitim konusunda yürüyen tartışmanın esasını teşkil eden konunun, din eğitimi olduğu açıktır. Dolayısıyla, din eğitimi konusunu görmezden gelerek yürütülecek bir tartışmanın sağlıklı sonuçlar üretmesi mümkün görünmemektedir. Hükümetin bu Kanunla İmam Hatip Okullarının ortaokul bölümlerini yeniden açabilmenin yolunu açmaya çalıştığı açıktır. İkinci dört yılda mesleki uzmanlaşmaya gidilmesi, öğrencilerin yönlendirilmesi gibi önerilerin arkasında yatanın, "çocuk isterse astronot olabilir ve ikinci dört yılda buna uygun eğitim almalıdır" gibi bir motivasyon olmadığı, din eğitiminin nasıl ve nerede verileceği üzerine stratejik bir kaygı olduğu görülmelidir ve bu tartışmadan kaçmaya çalışmak mümkün değildir. Eğer öğrencinin, üniversite öncesinde, üniversitede yerleşmek isteyeceği programa uygun bir müfredat takip edilecekse, din dersleri de pekâlâ ikinci dört yıl ve üçüncü dört yılda "seçmeli" olarak okutulmalıdır. Bunun için, öncelikle, okulları ve müfredatları ayırtmak yerine, sosyal bilimler, fen bilimleri, matematik, yabancı dil, edebiyat gibi ortak temel dersler dışında öğrencinin kültürel formasyonuna, becerisine, vasıflarına uygun seçmeli derslerin artırılması sağlanmak gerekmektedir.

Din dersi seçmeli olursa ne olur?

Din derslerinin bu seçmeli dersler içinde yer almasının birçok getirisi olacaktır. Birincisi, öğrenci, ailesinden miras aldığı, kendisinin de inandığı dinsel norm ve pratikleri daha detaylı öğrenecek. İsterse, temel din dersi yanı sıra, Arapça gibi, destek dersler de alabilecektir. İkincisi, farklı din ve mezhep gruplarının da (Aleviler, Caferiler, Hanefilik dışındaki diğer Sünni mezhep mensupları, hatta gayri-Müslimler) kendi inançlarını öğrenebilecekleri dersler sunulacak ve laik-

"Türkiye'de eğitim sorunu bu derin sorunlar yumağı haline gelirken, bu sorunu din eğitimi ve kılık-kıyafet sorununa indirgemek fazlasıyla yüzeyseldir".

liğin temel öğelerinden birisini oluşturan ve Türkiye'de her siyasi grubun kendisi için istediği ama başkaları için yok saydığı "din ve vicdan özgürlüğü" hakkıyla sağlanmış olacaktır. Üçüncüsü, seçmeli derslerde kendi dinsel-kültürel değerlerini öğrenen öğrencilerin, temel dersleri ortak alması, ortak sosyalleşmeyi ve bütünleşmeyi sağlayacaktır. Öğrencilerin kültürel-dinsel farklılıklarına göre farklı okullara yönlendirilmesi, kültürel yabancılaşmaya, kültürel gettolaşmaya yol açacak ciddi bir toplumsal bölünme nedenidir. Seçmeli derslerle öğrencinin farklı beklentilerini karşılayabilecek bir kesintisiz eğitim anlayışı, "farklılıklarımızla bir arada yaşama" arzumuzu besleyecektir.

Yeni açılan İmam Hatip Ortaokulu sayısı 1.141 olurken genel lise sayısı azaltıldı

Kanun, "seçmeli ders" adı altında okulları ayırtırmayı tercih etmiştir ve bu farklılaşma sadece imam hatip okullarını kapsamaktadır. Aynı yaştaki öğrenciler, farklı müfredatlara tabi olarak, farklı okullarda yetişecektir. Hala uygulama aşamasında olduğu için yeni sistemle ilgili kesin bilgilere ulaşamıyoruz ancak gazetelerde yer aldığı kadıyla, bizatihi Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer'in ken-

disinin verdiği rakamlar şu şekildedir:

Açılan İmam Hatip Ortaokulu sayısı 1.141'dir. Bunların, 411 tanesi imam hatip liselerine bağlı olarak açılmıştır. Kalan 730 okul bağımsız imam hatip ortaokulu olarak açılmıştır. Bakanın açıklamasına göre, öngörülen 120 imam hatip ortaokulu yerine 109 bin kayıt yapılmıştır. Bu durumda, yine Bakanın verilerine göre, imam hatip ortaokulu olarak yaptırılan ama doldurulamayan 73 okulun akıbeti belirsizdir. Kanunla birlikte ortaya çıkan kaotik durumdan vazife çıkarma gayretkeşliği içinde olan bazı okul yöneticilerinin tavırlarını da ekleme gerekmektedir. Genel lise sayısı azaltıldığı için bir çok öğrenci açıkta kalmış ve meslek lisesi isteyen öğrenciler imam hatip okullarına yönlendirilmiştir.

Milli Eğitim Bakanı, yine basına yaptığı bir açıklamada, muhalefeti, tüm okulların imam hatiplere dönüştürüldüğü yönünde yanlış bilgilendirme yapmakla eleştirmektedir. Oysa "4+4+4 düzenlemesinden sonra bütün okulları imam hatip yapma şansını yakaladık" diyen kendi partisinden bir milletvekilidir. Söz konusu milletvekilinin torununun Ankara'daki Fransız Büyükelçiliğine bağlı, doğrudan Fransız müfredatına göre eğitim veren Charles de Gaulle Lisesi'nin ana sınıfında okula başlaması trajik-komik olsa

gerek. İnsanların çocuklarını en iyi okullarda okutmak istemesi, küresel dünyaya açık olmanın koşulu olarak yabancı dil bilgisini en iyi şekilde edinmesini sağlamak istemesi anlaşılabilir değildir. Anlaşılabilir olan, bütün okulları imam hatip okulu yapma arzusunda olan bir vekilin çifte standardıdır.

Kamu okullarındaki seçmeli dersleri seçen öğrencilerle ilgili, gazetelere yansıyan veriler aşağıdaki gibidir:

Matematik Uygulamaları	: 495 bin
Yabancı Dil	: 413 bin
Kuran-ı Kerim	: 402 bin
Hiz. Muhammed'in Hayatı	: 256 bin
Kürtçe	: 21 bin

Yukarıdaki veriler, sürekli tekrarladığımız, "seçmeli derslerin" usulüne uygun olarak verilmesi gerektiği itirazımızı teyit etmektedir. Öğrenciler, matematik uygulamaları ve yabancı dil gibi, temel eğitimin olmazsa olmaz dersleri ile din dersleri arasında tercihe zorlamak, öğrenciye yapılacak en büyük kötülüktür.

Kılık kıyafet sorunu

28480 sayı ve 27 Kasım 2012 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren, "Millî Eğitim Bakanlığına Bağlı Okul Öğrencilerinin Kılık ve Kıyafetlerine Dair Yönetmelik", kamu okullarında öğrencilere kılık kıyafet serbestliği getirmekle savunulmaktadır. Hiçbir yasama mekanizmasında tartışılmayan bu dönüşümler, sadece Bakanlık marifetiyle, bir oldu-bittiye getirilerek uygulanmaktadır. Yönetmelikle getirilen tek serbestlik, başörtüsü serbestliğidir. Yönetmeliğin 3. Maddesinin 6. Paragrafı, "Kız öğrenciler, imam-hatip ortaokul ve liseleri ile çok programlı liselerin imam-hatip programlarında tüm derslerde, ortaokul ve liselerde ise seçmeli Kur'an-ı Kerim derslerinde başlarını örtebilir" demektir. 4. Maddede ise kız öğrenciler, "vücut hatlarını belli eden şort, tayt gibi kıyafetler ile diz üstü etek, derin yırtmaçlı etek, kısa pantolon, kolsuz tişört ve kolsuz gömlek giyemez" demektir. Bu yönetme-

lik, kılık kıyafet serbestliğini öne sürerek, kılık ve kıyafetin sıkı bir denetim altına alındığı, kısa kollu gömlek ve tişört bile yasak getiren baskıcı bir anlayışı ifade etmektedir. Yine Yönetmeliğin 4. Maddesinin (d) paragrafında ifade edilen, öğrenciler "siyasî sembol içeren simge, şekil ve yazıların yer aldığı fular, bere, şapka, çanta ve benzeri materyalleri kullanamaz ve giysileri giyemez" ifadesi, fazlasıyla esnek ve nereye kadar genişletilebileceği belli olmayan bir ifadedir. Zihniyet baskıcı olursa, her şeyi siyasî simge olarak görebilirsiniz.

Yönetmelikle ilgili tartışılan konulardan birisi de, zengin-yoksul ayrımının görünür hale geleceği ve yoksul öğrencilerin psikolojik olarak ezileceği yönündedir. Bu son derece yerinde bir tespittir. Kuşkusuz, yoksulluk önlükle örtülemeyecek kadar derin bir sorundur ama yoksulluğu küçük yaşta hissetmek, psikolojik olarak deneyimlemek, yetişkinlik çağında kapanmaz öfkelerle neden olabilecek ciddi bir travmaya neden olabilir.

Bakan Dinçer, bir yanlış bir başka yanlışla itiraf ediyor

Millî Eğitim Bakanı Dinçer, kılık kıyafet sorunu konusunda "Okullarımızda aslında çok zengin olanlar çok fakir olanın aynı okula gittiğini mi düşünüyorsunuz? Bütün bu sorunları tekrar gözden geçirin lütfen" derken çok da yanlışlamaktadır. Gerçekten de, üst-orta gelir grubu ailelerin çocukları ile alt-orta gelir grubu ailelerin çocuklarının gittikleri okullar uzun zamandır farklıdır. Özel okullar, kolejler, dershaneler, özel hocalar, alt-orta gelir grubu ailelerin asla karşılayamayacağı masraflardır. Ama Bakan Dinçer'in yanıtı, bir yanlış düzeltmeye çalışırken başka bir yanlışın itirafından başka bir anlama gelmemektedir. Zengin çocuklarla yoksul çocuklar artık aynı okula gidemiyorsa, eğitimde fırsat eşitliği ortada kalmış demektir ve Sayın Dinçer'in eğitimden sorumlu bakan olarak ne işe yaradığı meşru bir sorudur. Eğitimde eşitsizlik sorunu, kılık-kıyafet sorununa indirgenemeyecek kadar derin ve çok-boyutlu bir sorundur. Eğitimde yaşanan eşitsizlik sorununu dört başlık altında açıklamak mümkündür:

1. Farklı il ve bölgeler arası eşitsizlik

Milli Eğitim Bakanlığı istatistik verilerine göre, Türkiye'de ilköğretimde derslik başına düşen öğrenci sayısı 30'dur. Bu rakam, 2009 verilerine göre OECD ve AB-21 ortalamasının oldukça üzerindedir. İlköğretimde derslik başına düşen öğrenci sayısında OECD ortalaması 21,4 iken, AB-21 ortalaması 19,8'dir. Ortaöğretimde (genel ortaöğretim ve mesleki ve teknik ortaöğretim birlikte) derslik başına düşen öğrenci sayısı Türkiye'de 31'dir. Buna karşılık OECD ortalaması 23,7, AB-21 ortalaması 21,9'dur. 2011-2012 verilerine göre, Türkiye'de öğretmen başına düşen öğrenci sayısı ilköğretimde 20, ortaöğretimde 16'dır. Buna karşılık ortaöğretimde öğrenci başına düşen öğretmen sayısı OECD ortalaması ilköğretimde 16, ortaöğretimde 13,5 iken, AB-21 ortalaması ilköğretimde 14,5, ortaöğretimde 12,4'tür.

Ülkelerarası karşılaştırma, eğitim alanında küresel düzeyde yaşanan eşitsiz gelişmeyi ve Türkiye'nin konumunu gösterirken, ülke içinde şehirler ve bölgeler arası gelişme düzeyleri arasındaki farklılaşma da eşitsizliğin bir başka göstergesidir. Dikkat çekici olan, nüfusu büyük, gelişmişlik bakımından önde gelen illerde derslik başına öğrenci sayısı ortalamasının üzerine çıkarken, bu illere doğu ve güneydoğu bölgesi illeri (büyükten küçük sırasıyla Şanlıurfa, Diyarbakır, Gaziantep, Batman, Şırnak, Mardin, Hakkâri, Ağrı, Van, Muş, Adıyaman vs) eşlik etmektedir. 2011-2012 öğretim yılında Türkiye'de öğrenci başına düşen derslik sayısı ortalaması 30'dur. Buna karşılık bu rakam, İstanbul'da 44'e ulaşmaktadır. İstanbul'un bir diğer özelliği de okul sayısı bakımından yaşadığı geri kalmışlıktır. Türkiye'de ilköğretimde okul başına düşen öğrenci sayısı ortalaması 323'ken, İstanbul'da bu sayı 1021'dir. Derslik başına öğrenci sayısının en fazla olduğu il 48 ile Şanlıurfa'dır. İzmir ortalamada yer alırken, Ankara'da derslik başına öğrenci sayısı 34'tür. Ortaöğretimde de benzer bir durum görülmektedir. Ortaöğretimde derslik başına düşen öğrenci sayısı Türkiye ortalaması 31'ken, bu sayı Hakkâri'de 50, Batman'da 49, Diyarbakır'da 45'tir. İstanbul, Ankara ve İzmir'de sırasıyla, 38, 33 ve 33'tür. Yukarıda aktarılan rakamları, birincisi küresel düzeyde yaşanan eşitsizlik, ikincisi ülke içinde farklı il ve bölgeler arasında yaşanan eşitsizlik olarak iki düzeyde okumak mümkündür.

2. Aynı il içinde kamu okulları arasında, kamu okulları içinde okul türleri arasında eşitsizlik

2011 yılında üniversite sınavına giren toplam 1.759.403 öğrencinin sadece, 350.911'inin, yani yüzde 20'sinin bir lisans programına yerleşebildiğini göstermektedir. Önlisans programlarına yerleşen öğrenci sayısı 253.511'dir. Önlisans programlarına yerleşen öğrencilerin ağırlıklı, meslek liseleri ve teknik liselerden doğrudan geçiş yapan öğrenciler olduğu dikkate alınmalıdır. Nitekim normal lise çıkışlıların yüzde 9'u (117.694 öğrenci) önlisans programlarına yerleşirken, meslek lisesi çıkışlıların yüzde 27'si (143.664 öğrenci) önlisans programlarına yerleşmiştir. Normal lise çıkışlıların yüzde 25'i (302.060 öğrenci) lisans programlarına yerleşirken, meslek lisesi çıkışlılarda bu oran yüzde 6'dır (33.493 öğrenci). Dolayısıyla lise türlerine göre üniversite programlarına yerleşmede birinci ayırım, normal lise çıkışlılarla meslek lisesi çıkışlılar arasında yaşanmaktadır. Bu ayırmada, kat sayı uygulamasının payı olduğu açıktır ancak tek başına yeterli bir belirleyen değildir. Meslek liseleri ve normal liseler arasındaki müfredat farkı, meslek liselerinde temel derslerin süresinin ve niteliğinin yetersizliği gibi belirleyenlere de dikkat etmek gerekmektedir. Normal liselerin kendi içindeki ikinci ayırım, kamu okullarının kendi içindeki eşitsizliktir. Kamuoyunda düz lise olarak bilinen, resmi ve gündüz öğretim yapan lise çıkışlı 768.400 öğrencinin yüzde 21'i (162.425 öğrenci) lisans programlarına yerleşebilmiştir. Anadolu Liselerinde bu oran yüzde 55'e (sınava giren 166.587 öğrencinin 92.290'ı), Fen Liselerinde yüzde 61'e yükselmektedir.

Son sınıf düzeyinde (ilk defa) sınava giren öğrencilerde, 275.812 düz lise öğrencisinin yüzde 20'si (55.593 öğrenci) lisans programına yerleşirken, 90.278 Anadolu Lisesi öğrencisinin yüzde 62'si (55.599 öğrenci), 5378 Fen Lisesi öğrencisinin yüzde 66'sının (3561 öğrenci) lisans programlarına yerleştiği görülmektedir. Daha ayrıntılı bir çalışmada, ODTÜ, Boğaziçi Üniversitesi, Bilkent Üniversitesi, Sabancı Üniversitesi gibi Türkiye'nin hatırı sayılır okullarına yerleşen öğrencilerin Anadolu Liseleri, Fen Liseleri ve muadilleri olan özel okul mezunu öğrenciler olduğunu gösterecektir.

İzmir'in imam hatipli öğrenci dağılımı

Eğitim Sen İzmir 6 No.lu Şube Başkanı Duran Sinacı, Aralık ayı içerisinde yaptığı açıklamada, yeni sitemin yarattığı sorunlara dönük gerçekleştirdikleri bir çalışmanın dokümanlarını kamuoyuyla paylaştı. İzmir'de, 60-66 aylık olan 29 bin 66 çocuktan 6 bin 530'unun okula kayıt yaptığını bildirdi, gelir düzeyi yüksek bölgelerde kayıtların düşük olduğunu, dar gelirli ailelerin ise çocuklarını okula gönderdiklerini belirlediklerini aktardı. Eğitim Sen İzmir 6 No.lu Şube Başkanı Duran Sinacı, İzmir'de, 26 imam hatip ortaokulunun açıldığını, ancak aynı oranda güzel sanatlar ve spor okulları açılmadığını belirtti, seçmeli derslere imamların girdiğini vurguladı.

İzmir'de 2 bin 133 öğrenci imam hatip okullarına gidiyor

Eğitim Sen İzmir 6 No.lu Şube Başkanı Duran Sinacı'nın verdiği bilgiye göre İzmir'de imam hatip öğrenimini seçen 2 bin 133 öğrencinin dağılımı şöyle: Menderes (tercih yok), Seferihisar (tercih yok), Çiğli (tercih yok), Alağa 34, Bayındır 52, Bayraklı 150, Bornova 222, Buca 325, Bergama 64, Dikili 22, Foça 30, Gaziemir 55, Karabağlar 309, Karşıyaka 170, Kemalpaşa 127, Kınık 70, Kiraz 31, Konak 141, Menemen 95, Ödemiş 68, Tire 33, Torbalı 80, Urla 55.

Anadolu Liseleri ve Fen Liselerine girişler de sınavla olduğu için, öğrenciler bu okullara yerleşebilmek için yaşlarla rekabete girmeye zorlanmakta ve çok küçük yaştan itibaren zorlu bir sınav maratonuna tabi olmaktadır. Bu rekabet ortamının kendisi de, Türkiye’de sosyal sınıflar arasında derinleşerek eşitsizlikle başlamaktadır. Şöyle ki, Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesinden akademisyenler tarafından, Ankara’nın Dikmen semtinde, ilköğretim okulları öğretmenleri ve velileri arasında yapılan bir araştırmanın bulguları, okullar arasında ve aynı okul içinde toplumsal mesafelerin, ayrıcalıklı sosyal gruplar lehine arttığını göstermektedir. Araştırma, “fiziksel (mekânsal) mesafe olarak birbirine çok yakın devlet okulları arasındaki toplumsal mesafenin bile büyük olduğu” sonucuna ulaşmaktadır. Bununla birlikte, üniversite yerleştirme puanlarında okul başarı puanlarının kaldırılması, katsayı uygulamasının kaldırılması, eğitimde kaliteyi yükseltme ya da okul türleri arasındaki eşitsizliği ortadan kaldıracak uygulamalar değildir. Temel mesele, okullar arasındaki farkın kapatılabilmesi için, Anadolu ve Fen Liselerindeki eğitim kalitesini düşürmek değil, diğer okulların eğitim kalitesini artırmaktır.

3. Özel okul ve kamu okulları arasında eşitsizlik

Anayasanın 42. maddesi, eğitimin devlet okullarında parasız olduğunu belirtmesine rağmen, aileler, çocuklarının eğitimi için belli ölçüde harcama yapmak zorundadır. Ulaşım, kırtasiye malzemeleri ve sair tüketimler uygulanagelen harcamalardır ancak çarpıcı olan, kayıt parası ve aidat gibi uygulamaların olağan hale gelmesidir.

Dolayısıyla ailelerin sosyo-ekonomik statüleri, çocukları için yaptıkları eğitim harcamaları, çocukların alacakları eğitimin niteliğini belirlemektedir. Anayasanın aynı maddesinde bir başka fıkra, “Devlet, maddi imkânlardan yoksun başarılı öğrencilerin, öğrenimlerini sürdürebilmeleri amacı ile burslar ve başka yollarla gerekli yardımları yapar” demektir. Anayasa maddesi bile maddi imkânlardan yoksun öğrencinin devlet yardımı alabilmesini “başarı” ölçütüne dayandırmaktadır. Yani öğrenci maddi imkânsızlıklarına rağmen başarılı olursa devlet yardımı sağlanacaktır.

Türkiye İstatistik Enstitüsü (TÜİK) 2009 yılı Hanehalkı Bütçe Araştırması-Tüketim Harcamaları verilerine göre, Türkiye’de

kullanılabilir gelire göre en zengin yüzde 20’lik dilimin harcaması, en düşük gelirli yüzde 20’lik dilimin 4 katı kadar harcama yapmaktadır. Eğitim harcamalarında en zengin yüzde 20’nin harcaması, en yoksul yüzde 20’nin harcamalarının yaklaşık 20 katıdır. Okulöncesi ve ilköğretim harcamalarında bu fark 40 kata kadar yükselmektedir. Verilerin gösterdiği bir başka gerçek, “üniversite ve sonrası eğitim” harcamalarında ilk dörtte yer alan yüzde 20’nin harcama oranı düşerken, en zengin yüzde 20’nin oranının artıyor olmasıdır.

Kamu okulları ve özel okullar arasındaki nitelik farkı dikkate alındığında, eşitsizlik daha da büyümektedir. Resmi ve gündüz öğretim yapan lise çıkışlı 768.400 öğrencinin yüzde 21’i (162.425 öğrenci) lisans programlarına yerleşirken, yabancı dil eğitimi yapan özel lise çıkışlı 30.027 öğrencinin yüzde 56’sı (16.815 öğrenci), özel fen lisesi çıkışlı 3871 öğrencinin yüzde 66’sı (2573 öğrenci) lisans programlarına yerleşmektedir. Bu oranlar, son sınıf düzeyinde olup ilk defa sınava giren öğrencilerin başarıları söz konusu olduğunda daha da büyümektedir. Yabancı dil eğitimi yapan özel liselerin son sınıf öğrencilerinin yüzde 71’i lisans program-

larına yerleşirken, özel fen liseleri son sınıf öğrencilerinin yüzde 85'i bu programlara yerleşmektedir. Kamu okulları ve özel okullar arasındaki eşitsiz gelişme, ilköğretim düzeyinde başlamaktadır. Milli Eğitim Bakanlığının 2010-2011 Seviye Belirleme Sınavı (SBS) sonuçlarına göre yaptığı en başarılı ilköğretim okulları sıralamasında ilk 100 okul arasında devlet okulları yer alamamıştır. En başarılı ilk 10 okulun sekizinin İstanbul'dan olması da bir başka çarpıcı sonuçtur.

4. Aynı okul içinde aynı kademedeki sınıflar arasında eşitsizlik

Hukuki olmamasından kaynaklı resmi rakamlara yansımayan bir başka farklılaşma ise, aynı okul binasında, aynı kademedeki sınıflar arasında oluşturulan eşitsizliktir. Basına yansıdığı kadarıyla gündeme gelen bu sorun, olağan bir uygulama haline dönüşmektedir. Velilerden toplanan aidatlarla oluşturulan "özel sınıflar", aynı kademedeki yoksul öğrencilerin dışlanması işlemektedir.

Bir gazetede yer alan haberde görüldüğü gibi, Bursa Şehit Piyade Er Rahim Keskin İlköğretim Okulu Müdürü Asım Yılmaz'ın açıklaması, uygulamanın ne kadar ifrata vardığının göstergesidir. Kimseden zorla para talep etmediklerini, öneri götördükleri velilerin kabul etmesi üzerine "örnek sınıf" oluşturulduğunu söyleyen Müdür, yaklaşık 2 bin öğrencinin okuduğu okulda sınıf mevcutlarının ortalama 35 kişi olduğunu belirterek, "Benim hedefim 8 yıl içinde 24 dersliyi yenilemek. Tabi bu velilerimizin katkısıyla olacak bir proje. 300 lira talep ediyoruz velinin peşin ödeme gücü yoksa velilerimize taksit imkânı da tanıyoruz" demektedir.

Bu uygulama, sanılanın aksine, bugün birçok okulda uygulanmaktadır. Okullar, fazla aidat ödemeyi kabul eden velilerin çocukları için "özel sınıflar" oluşturarak gelir elde etme gayreti içindedir. Yoksul öğrencilerin dışlanması üzerine kurulmuş bu uygulamadan elde edilen gelirin kimler için harcandığı meçhuldür.

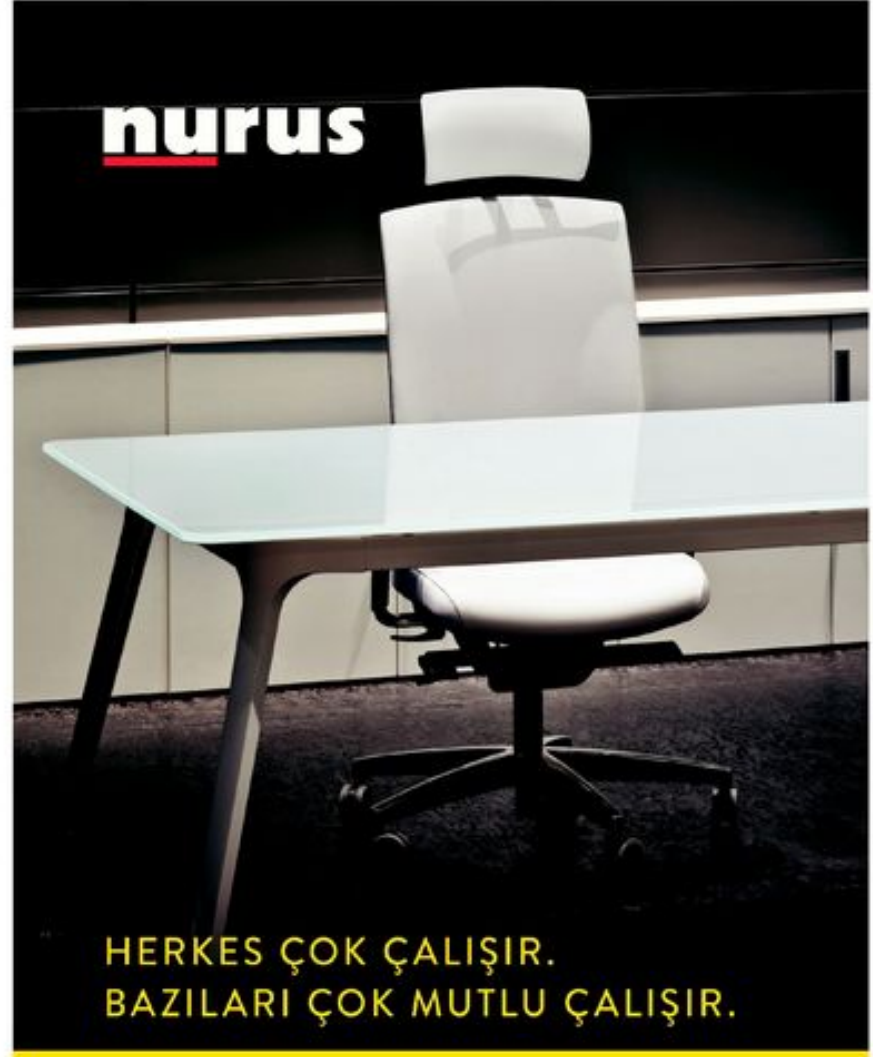
SONUÇ

Türkiye'de eğitim sorunu bu derin sorunlar yumağı haline gelirken, bu sorunu din eğitimi ve kıyık-kıyafet sorununa indirgemek fazlasıyla yüzeyseldir. Amacım, bu iki konuyu önemsizleştirmek değil, eğitim sorununu çok daha kapsamlı ve uzun

vadede Türkiye'nin mutlu ve müreffeh bir gelecek umudunu büyütecek bir plan dâhilinde çözmeye çalışmaktır.

Mevcut uygulamanın, Türkiye toplumu, dindar-dindar olmayan, zengin-yoksul gibi dinsel, etnik ve ekonomik ola-

rak ayrıştırdığını görmek gerekmektedir. "satanist olanlar imam hatiplerden yetişmedi" diyen bir Bakanın olduğu ülkenin, ayrışma ve bölünmede nereye kadar gidebileceği görmek zor değildir. Eğitim, ayrışmanın ve bölünmenin değil, bütünleşmenin, ortak sosyalleşmenin alanıdır.

nurus

**HERKES ÇOK ÇALIŞIR.
BAZILARI ÇOK MUTLU ÇALIŞIR.**

İş hayatında verimliliğin anahtarı, çalışma motivasyonunu artırmak. İşte her şey bu kadar basit.

nurus.com

Şahitler Caddesi Ümrüye Mahallesi No: 98 Altınok - İsmir
T: 0 232 463 99 21 / 0 232 463 99 08 | F: 0 232 463 98 29
info@nurus.com.tr

motivation design

Kemeraltı uzun soluklu projesinden başarıyla çıkacak mı?

Kemeraltı'nı turizme kazandırmak ve 24 saat yaşayan bir alışveriş merkezi haline getirmek için kurulan TARKEM, 116 ortağı ve 2 milyon 320 bin TL'lik sermayesiyle hedeflerine adım adım yaklaşıyor.

2007 yılında İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin teklifi ve Bakanlar Kurulu'nun kararıyla Kemeraltı, Agora ve Kadifekale bölgesinin tarihi yenilme alanı olması kararı alınmıştı. Toplamda 2 bin 700 dönümü kapsayan bu alanda yaklaşık 8 bin 500 dükkan ve 700 tarihi bina bulunuyor. Tarihi binaların restore edilerek günümüze kazandıracak olan TARKEM (Tarihi Kemeraltı İnşaat Yatırım ve Ticaret A.Ş.), aynı zamanda önemli bir sosyal sorumluluk projesi olma özelliği taşıyor.

Hem ticari anlamda gelir getirecek planlamaların yapılması hem de Kemeraltı'nın tarihi dokusunun korunması, projenin her iki yönünü de ortaya koyuyor.

İzmirli iş adamları tarafından Kemeraltı'nı turizme kazandırmak ve 24 saat yaşayan bir alışveriş merkezi haline getirmek için kurulan TARKEM, amacını adım adım yaklaşıyor. 19 Kasım'da resmi olarak kuruluşu tamamlanan TARKEM, dünyanın en büyük açık hava çarşılarından biri olan Kemeraltı'nı eski görkemli günlerine döndürmeyi hedefliyor.

TARKEM Yönetim Kurulu Başkanı Samim Sivri, TARKEM'in gerçekleştirdiği çalışmaları ve ileriye dönük hedeflerini anlattı. Şirketin ortak sayısının 116 olduğunu dile getiren Sivri, şirketin sermayesinin ise 2 milyon 320 bin TL olduğunu belirtti. Sivri uzun soluklu bu projede başarılı olacaklarına inandıklarını söyleyerek Kemeraltı'nı İzmir'e kazandırmak için yola çıktıklarını ve ateşten bir gömlek giydiklerini dile getirdi.

Şirket ortakları arasında; İzmir Milletvekilleri İknur Denizli ve Mehmet Ali Susam'dan, Yaşar Holding Onursal Başkanı Selçuk Yaşar'a, Arkas Holding Yönetim Kurulu Başkanı Lucien Arkas'dan, Küçükbay Yönetim Kurulu Başkanı Ahmet Küçükbay'a kadar İzmir'in ve Türkiye'nin önde gelen isimlerinin yer aldığını söyleyen Samim Sivri şöyle konuştu: "Kemeraltı'nı gece ve gündüz yaşayan, İzmir turizmine katkı sağlayan bir merkeze dönüştürmek için yola çıktık. Bu yolda belediyelerimiz başta olmak üzere bütün kurumların desteği ile başarılı olabiliriz.

Şu anda bu konuda her türlü desteği alıyoruz. Kemeraltı, Agora ve Kadifekale'nin kente kazandırılması ile kent büyük bir değer kazanacak."

Proje kapsamında İzmir Kent Değerlerini Koruma ve Geliştirme Deneği'ni de kurduklarını ifade eden Sivri, demek aracılığı ile restorasyon çalışmalarında İZKA'nın güdümlü desteklerinden ve uluslararası bu tür kuruluşlardan yararlanacaklarını söyledi. Sivri, tescilli yapıların restorasyonu için de ayrı şirketler kurmayı planladıklarını ifade ederek, burada ortaklık için önceliğin TARKEM ortaklarında olacağını, bu sayede projeyi merkezden kontrol edeceklerini dile getirdi.

Başkasının projesi mi? Türkiye'nin tercihleri mi?

Arap uyanışı sonrasında Türk dış politikası

■ Ezgi Tekerek

ESIAD (Ege Sanayicileri ve İşadamları Derneği) "Başkasının projesi mi, Türkiye'nin tercihleri mi? Arap Uyanışı Sonrasında Türk Dış Politikası" konulu panel düzenledi. İzmir Hilton otelinde gerçekleştirilen panelin moderatörlüğünü Brightwell Holding Yönetim Kurulu Başkanı Alphan Manas yaptı. Panele, Zirve Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölüm Başkanı Doç. Dr. Gökhan Bacık, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. İlhan Uzgel ve Kadir Has Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Elemanı Soli Özel konuşmacı olarak katıldı.

Açılış konuşmasını yapan ESIAD Başkanı Bülent Akgerman, şunları söyledi: "2010 yılı sonlarında bölge, çoğumuz için sürpriz gelişmelere sahne olmaya başladı. Tunus'ta başlayan gösteriler Lübnan'dan yemene kadar birçok Arap ülkesine sıçradı. Ve bazı ülkelerde yönetim değişikliklerine yol açtı. Komşumuz Suriye'de epeydir sürece-

Arap dünyasındaki gelişmeler bölgeyi yeniden şekillendirme operasyonu mu? Tasarlanan Ortadoğu düzeni nasıl olacak ve Türkiye'nin rolü ne olacak? Bu bölge yıllarca sonu gelmeyecek bir savaş bataklığına dönüşebilir mi? Türkiye, Arap dünyasına ne derece güvenmeli?

len, kardeşkanının döküldüğü acımasız bir güç mücadelesi görüyoruz. Aradan neredeyse 2 yıl geçti ama aklımızdaki sorular bu süreçte çoğaldı. 'Gelişmeler bir sosyal mühendislik ürünü olarak bölgeyi yeniden şekillendirme operasyonu mu? Eğer öyleyse tasarlanan Ortadoğu düzeni nasıl olacak ve Türkiye'nin rolü ne olacak? Bölgemiz yıllarca sonu gelmeyecek bir savaş bataklığına dönüşebilir mi? Türkiye, Arap dünyasına ne derece güvenmelidir?' Bu ve benzeri sorular hepimizi yakından ilgilendiriyor. Gelişmeleri daha yakından izlemek gibi

bir görevle karşı karşıya olduğumuzu düşünüyorum. Bu paneli düzenleme fikri böyle doğdu."

"Mursi IMF'den borç alıyor, Devrim ise küresel kapitalizmden kopmaktır"

Alphan Manas: Arap baharı sürecinin temel dinamiği nedir?

İlhan Uzgel: Gönülden geçen Arap halklarının kaderlerini ellerine alıp, kendi iradeleriyle baskıcı yönetimleri devirmeleridir. Buna yakın görünüyor ama tam böyle olmadı. Osmanlı İmparatorluğu dağılmaya başladığı andan itibaren Batı dünyasının Ortadoğu üzerinde kurduğu bir düzen vardı. Eğer siz Batı dünyasını Ortadoğu'dan çekerseniz, başka bir Ortadoğu olurdu. Her şeyi de yukardan belirleyemezsiniz. Siyaset böyle bir şey değildir. Karşılıklı oluyor. Ortadoğu'da sosyolojik, iktisadi ve jeopolitik olmak üzere 3 ekseninde de sorun vardı. Var olan toplumsal, siyasal, ekonomik düzen tıkanmıştı. Kurulan düzende Ortadoğu halklarının eği-

tim seviyesi yeterli değildi. Dolayısıyla burada demokrasiye ihtiyaç yoktu. Fakat küreselleşmeyle beraber bu düzen belli yerlerde tıkanıp. Bu rejimler ağırlıklı olarak batıya bağlı kalacak, laik otoriter rejimler olarak devam edecek. Bu düzenin 2011'den itibaren yeniden düzenlenmesi gerekti. Türkiye'de biliyorsunuz jeopolitik strateji merakı çok yüksek. Problem şu, Ortadoğu'da aklı gelmeyen bir sorun var: Nüfus artışı. Amerikalı uzmanlar yıllar boyunca nüfus artışıyla ekonomik büyümeyi incelediler. Anladılar ki bu rejimler, bu toplumları kontrol edemez, patlar. Ortadoğu'da Mübarek rejimi oğluna bıraksaydı devrim olurdu. Dolayısıyla Ortadoğu'ya hep ıslah yapın mesajı verildi. Batı, bu gençlik kitlesini nasıl elimizde tutacağız diye düşündü. Bu rejimler bunları kontrol edemez. Dolayısıyla aşamalı, kontrollü bir dönüşüm gerekir. Batı dünyası işin içinde görünmedi ama sivil toplum kuruluşlarıyla hareket etti. Irak ve Afganistan işgalleri hem Amerika'nın hem Batı'nın Ortadoğu'daki imajını çok sarstı. Bu yüzden Obama farklı bir politika izliyor. Şimdi önde görünmeden arkadan liderlik yapmaya çalışıyorlar. Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye önde görünecek, Amerika arkada olacak. Dolayısıyla bu rejimlerde kontrollü değişimler olacak. Ama bu devrim değildir. Devrim küresel kapitalizmden kopmaktır. Bu rejimler kopmadılar, daha sıkı birleştiler. Mursi IMF'den borç alıyor. Devrim olup IMF'den borç alanı gördünüz mü? Devrimi mümkün kılan şey ABD kontrolündeki orduların yer değiştirmesi, halka karşı silah kullanmamasıdır. Bu genel bir süreçtir. Bundan sonraki süreçte toplumun talepleri yine karşılanmayacak ama bir erken seçim olacak. İslamcılar demokratikleşmeyi öğrenecekler. Bu lineer bir süreç değildir. İnş çıkışlı bir süreçtir. Arap baharı Türkiye'de de AKP iktidarında başlamıştır. Mursi'nin de takip ettiği lider Sayın Başbakan'dır.

"ABD bu kadar kadiri mutlak olsaydı İran devrimi yaşanmaz, Taliban ile müzakere etmezdi"

Alphan Manas: Wikileaks belgelerine ne kadar itibar edilebilir?

Soli Özel: Wikileaks'in arka planında ne olduğunu bugünden bile bilmek mümkün değil. "Sızdırılma mı?" bunu da bile-

miyorum. Ama ben kamuya aktarılmış belgenin sahte olduğunu düşünmüyorum. Ancak milyonlarca belge var. Ben Türkiye'nin belgelerinin tamına bakabilmiş değilim. Bu hasadın toplanması 3-5 yıl sürecektir. Amerikalıların niyetleri ve arzularıyla olup bitenlerin açıklanabileceğini düşünmüyorum. Ancak olaylar bir kere başladıktan sonra Amerika, Rusya, İngiltere, Fransa, Türkiye, her kimse onların bu yaşananlardan en az zararı görecektir. Kendilerini koruma pozisyonu almalarının da görevleri olduğunu düşünüyorum. Olayların başladıktan sonraki politikayı ayırmamız gerektiğini düşünmekteyim.

Arap dünyası 22 ülke ve bunlar birbirlerinden çok farklı özelliklere de sahipler. Monarşilerin hiçbirinde henüz bir değişim gerçekleşmedi ama zamana yayıldığında bunun da gerçekleşeceğini düşünüyorum. Çeşitliliği de göz önünde bulundurmamız lazım. Doğurganlıkta çarpıcı bir düşüş var, okuma yazma oranları artıyor, dünyanın başka yerlerinde olduğu gibi nüfusun çoğunluğu şehirlerde yaşamaya başlıyor. Nitekim Mısır ve Tunus'ta başkaldırının öncüleri 25-35 yaşında okumuş şehirli insanlar. Hasadını İslamcılar topladı. Dolayısıyla burada içeriden enerjinin çok daha önemli katkı yaptığını düşünüyorum. Dünyada kapitalizmden başka bir sis-

kadar kadiri mutlak olsaydı İran devrimi yaşanmamalıydı, Vietnam savaşını kaybetmemeli, Afganistan'da Taliban ile müzakere etmemeliydi.

"Devrimi farklı kitleler yapar, en organize olanlar alır, Ortadoğu'da şehirlerde İslamcılar örgütlü"

Gökhan Bacık: Burada hiç kimse futbol uzmanı değil, ama bir anket yapsam, kimin şampiyon olacağını biliriz. Dolayısıyla Amerika'nın burada olmasına şaşırılmamamız gerekir. ABD her şeyi yapabilen değil, ama en güçlü aktördür. Bir iki istisna hariç Amerikan karşıtı bir Türk hükümeti hatırlamıyorum. Türkiye, batılı sistemde yaşayan bir ülkedir. Bu sistemin lideri de Amerika'dır. Örneğin Tunus'un devrimden sonraki lideri Alabama Üniversitesi'nden bir mühendistir. Ama bunu eleştirmenin bize bir faydası yok. Arap devriminden önce bir taksi şoförü Kahire'de bana "Biz Mısırlı olmaktan utanıyoruz artık" dedi. Arap dünyasında büyük bir sefalet ortaya çıktı. Devrim isteyen insanlar ideoloji peşinde koşmadı. İç faktörleri insanların, sistemlerin bezginliği idi. Ortadoğu'daki sosyalist hareketler hastane yapamıyor. Yani Ortadoğu'da büyük bir sefalet var. Üniversite kuramıyorlar. İcraat yok. Geçen sene İran devri-

tem yokken, devrimin kapitalizme eklenip eklenmemesiyle çözmek mantıklı gelmiyor. Tıpkı Türkiye'de olduğu gibi Arap dünyasında da önümüzdeki dönem siyasal iktidarın sosyal tabanının değişmesi süreci yaşanacak. Türkiye'de Arap ülkelerinde rastlamadığımız çok farklı bir sınıfsal yapı vardı. Türkiye'nin sermaye birikiminin yaygınlaşması ölçeğine baktığımız zaman Arap ülkelerinden çok farklıydı. Bunu da göz önüne almamız gerekir. ABD bu

minden sonra İran'ın ilk cumhurbaşkanı müthiş bir makale yayınladı. Devrimi farklı kitleler yapar, en organize yapanlar alır, bu sürecin doğal parçası. Bugün Mursi yüzde 50'nin biraz üzerinde oy aldı. Mursi örgütlü. Humeyni örgütlüydü. Ortadoğu'ya baktığımızda şehirlerde İslamcılar örgütlü, kırsalda selefiler örgütlü.

Mursi'nin 40 milyar dolara ihtiyacı var. Bu parayı kim verirse Mursi oraya gidecek. Türkiye veremez. Türkiye'de 20 yıl-

dır iktidara gelemeyen siyasi partiler, iktidara geldiği zaman bu parayı alabileceği yerler belli. Arjantin, İtalya değil, ABD'dir. 10 yıl önce Mursi'ye deseydiniz ki Obama'yla günde 3 kere telefonda konuşacaksınız, inanmazdı. Artık Beyaz Saray'da görülmek istiyor. İslamcı hareket küçümsemiş. Amerika bunun farkında, damla damla ihvana su verecek. Bunlar şu anda devrim değildir. Bana kalırsa sosyal ve komünist devrimdir. Hiç biri olmadı. Politik devrimse yeni bir ideolojinin çıkıp devleti değiştirmesidir. Eğer Mursi başarılı olup devletin aparatını değiştirirse bu devrim olur.

“Arap Baharı bitti”

Alphan Manas: Dağılım sürecinde birçok yeni aktör çıkacak. Bu konudaki görüşleriniz neler?

İlhan Uzel: Dünya sistemi 2. Dünya savaşı'ndan sonra kurulan düzendir. Türkiye'nin içinde olduğu düzen, devletçi, ekonomide devletin olduğu, sosyal refahın gözetildiği bir devlettir. Artık siyaset küreselleşme çağında. Bu kadar devletçi bir anlayışla yürütülemezdi. Bu kayma Türkiye'de de yaşandı. 1990'ların başında sivil toplum lafını duyabiliyor muyduk? Topluma doğru kaydırıldığınızda da bunu İslamcılar sahiplendi. Bu da çok tartışıldı. Ortadoğu'nun düzeni değişiyor. İlk değişmesi gereken siyasal değişimlerdi. Bunun sonucunda ülkeleri etkileyecek olan sınır değişimleri gündeme gelebilir. Ortadoğu'daki sınır değişimi parçalı bir şekilde gerçekleşti. Suriye'de dayandı kaldı ve Suriye ötesinde de olmasına izin verilmiyor. Çünkü diğer ülkelerde bunu yapmanız mümkün değil. Bu anlamda Arap Baharı bitti diyebiliriz. Çünkü böyle bir değişimin sonunda Suriye'de sadece rejim değişmez. Aynı zamanda sınırlarda değişir. Bunun etkileneceği bir başka yerde Irak'tır. Bu eksen değişikliğinde de, bence Türkler kazanmıştır.

Soli Özel: 1915'te imzalanan anlaşmada Osmanlı topraklarındaki yapı dağıldı. Bunun yansımaları, bu tarihe kadar geldi. Şimdi bu 90 yıllık yapı dağılırken, bazı sorunların olacağı, bu yapıda devre dışı bırakılan Kürtlerin de ortaya çıkacağı belli. Bölgede bazı fiziki Kürt devletleri ya da yapılanmaları var. Ama bu konuda Türkiye tek başına düşünüp karar verme durumunda değil.

“30 yıl daha geçse Türkiye, Kürt sorununu çözemez”

Gökhan Bacık: 30 yıl önce bu toplantıyı yapsaydık ve Türkiye Kürt sorununu çözemez deseydim, olay çıkardı. Ama şunu söyleyeyim ki, bir 30 yıl daha geçse Türkiye Kürt sorununu çözemez. Umarım daha da ileriye gitmez. Dünyada PKK ile legal olarak iletişime geçen, o sistemi tanıyan bir devlet yok. Ancak Suriye'deki PYD yani PKK'nın Suriye'deki yapılanması, bu krizin sonunda meşru bir yapı haline gelebilir. Suriye'deki hükümeti yıkarken dikkat etmek lazım. Çünkü her başarısız girişim devleti yıkar. O zaman devreye aşiret girer. Hatırlayın Irak'ta 6 bine yakın yetişkin ülkeyi terk etti. Suriye'de de bu böyle olur. Zaten şimdiden ülkeden kaçışlar başladı. Halk ne yapsın? Benim başıma bir iş geldi diye gidebileceği bir savcısı, bir adalet sistemi yok. Esed sonrası Suriye ile ilgili iyi düşünmek lazım. Barzani ile anlaşma yapmam diyor, şimdi tam tersi oldu. Bu durumda da böyle olacak. Hatay'a en yakın bölgede, PKK'ya yakın bir yönetim var şu anda. 15 yıl sonra keşke böyle yapsaydık diyeceğiz. Özgür Suriye Ordusu Halep'e gitmek istedi geçen yaz. PYD durdurdu. Çünkü ortaya başka bir yaklaşım çıktı. Şimdi Suriye'deki yapılanma kendisini güçlendirmek için çalışıyor. Şanlıurfa'da öldürülen kadını düşünün, sınıra 70 metre uzaklıkta mutfağında öldürüldü. Bu süreçte Irak'a bakacak olursak, otonomisini güçlendirmiş. Barzani de şu anda oluşturduğu yapılanmanın içine olabildiğince Kürtleri katmak istiyor. Suriye'de Lübnan gibi silah yok. Suriye halkı barışçıl bir halk. Suriye'de silah kullanabilen tek grup PYD. O yüzden Suriye'ye dışardan destek geliyor. Osmanlı sonrası dönem tasfiye oluyor. Bu o kadar karmaşık, riskli ve maliyetli bir hale geldi ki. Büyük aktörler örneğin Obama ve Merkel bile ne yapacağını bilemez duruma geldi. Amerika'nın Ortadoğu'da meşruiyeti kalmadı. Bunun neye evrileceği ise biraz vakit alacak.

“Türkiye'nin en büyük hatası, hevesiyle kapasitesi arasındaki uçurumu dünyaya sergilemesiydi”

Alphan Manas: İslamcıların siyaseti neye benziyor?

İlhan Uzel: İslamcı siyaset tek keli-

meyle pragmatik. Türkiye'nin şu an ki ayrımında İslamcı tarafa baktığınızda İslamcılar daha pragmatik çıktılar. Bu Ortadoğu'da da böyle gidiyor. İlimli İslam diye bir kavram çıktı. İlimli İslam demek, yapının şeriatından ne kadar uzak olduğu ile ilgili değil, dışardan verilmiş bir tanımlamadır. İlimli İslam serbest piyasa ilkeleriyle uzlaşıyor demek. İslamcıların demokrasi ile sınavı olacak. Mısır'da Müslüman Kardeşler'in iktidara gelmesi ile herkes İsrail'e savaş açılacak mı diye merak etmişti. Halbuki tüm pazarlık İslamcılar iktidar yapmak üzerineydi. Türkiye'de İslami hareket, genelde silaha başvurmamıştır. Pasif devrimi seçmiştir. Sadece iktidar değil, iktisadi boyutu da var. İslami Kalvinist tanımlaması ile batı da bunu destekliyor. İslami değer ile burjuvaziyi birleştirme mantığı Türkiye'de de işliyor. Dünyada 1 milyardan fazla Müslüman yaşıyor. Bunun batı ile kavga içinde olmasının kar getirmediği görüldü. İslam Konferansı Teşkilatı 50'den fazla üyeye sahip ve çoğunun batı ile arası iyi. Silahla mücadele eden tarafı çok az bir kesim. Onun dışında Batı ile araları çok iyi.

Soli Özel: Çok ilginç bir dönemden geçiyoruz. Kavramları nereye oturtacağımızı bilmiyoruz. 60 yıl baskı altında kalmış insanları, böyle hareketli bir zamanın ardından eski haline çeviremezsiniz. İslam dünyası deyince aklımıza sadece Arap dünyası geliyor. Arap dünyası çok patolojik bir toplum. Halbuki Asya'da da çok sayıda Müslüman yaşıyor. Örneğin Endonezya'ya bakın. Kendisini çok kısa zamanda toplayan bir yapısı var. Malezya'da iyi kötü kendini götürüyor.

Burma Myanmar Müslümanlarının halini düşünün. Budistler, “Bunlar benim ekmeğimi alacak elimden” diye Müslümanları öldürüyor. İslam dünyası diye bir genelleme mümkün değil. Arap isyanları öncesinde dış politikamız ekonomi öncelikliydi. Ticaret rakamlarımız Avrupa ile artmıştı. Bütün bunlar dış politika için geçiştirilecek veriler değil. Türkiye Arap isyanlarına kadar daha iyi yönetiyordu bunu. Türkiye o güne kadar rasyonel olarak götürdüğü modelini bozdu. İmkanları kullanamadı. Türkiye'nin Suriye'de en büyük yaptığı hata hevesiyle kapasitesi arasındaki uçurumu tüm dünyaya sergilemesiydi.

Muhteşem Körfez manzarası ile büyüleyen Mövenpick Hotel İzmir, İsviçre geleneklerine sadık kalarak yürüttüğü hizmet anlayışını Türk misafirperverliği ile birleştirerek, siz değerli misafirlerini profesyonel ve güven duyabileceğiniz bir yaklaşımla ağırlıyor. Toplantı ve organizasyonlarınızda tüm isteklerinize cevap verecek donanıma sahip ekibimiz ve tecrübemizle yüzde yüz memnuniyetinizi garanti ediyoruz. İnce dokunuşlar ile tamamladığımız kusursuz hizmet anlayışımızla, organizasyonlarınızı sanata dönüştürüyoruz.

Passionately Swiss.™

MÖVENPICK
Hotel İzmir

Mövenpick Hotel İzmir
Cumhuriyet Blv. No:138, 35210,
Pasaport, İzmir, Türkiye
Tel 0232 488 14 14, Faks 0232 484 80 70
hotel.izmir@moevenpick.com

www.moevenpick-hotels.com

İnce dokunuşlar kusursuz hizmet.

Gençler iş kapılarını kendileri açıyor

■ Ezgi Tekerek

Deniz Çırpan ve Kemal Hakimoğlu projelerini hayata geçirmeyi başaran iki genç girişimci. 'ekapici.com'un kurucu ortağı Çırpan, unlu mamuller, kahvaltı tabağı, waffle, pilav, market ürünleri ve ders notlarını internet üzerinden sipariş alarak sanal bir kapıcılık hizmeti verdiklerini söylüyor. "Yurt Dışı Tecrübesi" projesinin girişimcisi Hakimoğlu ise 'yurt-disitecrubesi.com' ile kişilerin doğru ve güncel yurt dışı tecrübelerini paylaştıklarını ifade ediyor.

Kahvaltı tabağından ders notlarına Sanal kapıcılık hizmeti ekapici.com

'ekapici.com'un kurucu ortağı Deniz Çırpan hayata geçen projelerini ve site kapsamında ne tür hizmetler verdiklerini anlattı. Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Matematik Bölümü'nde lisans eğitimine devam eden Çırpan 'ekapici.com'un internet üzerinden bir sanal kapıcılık hizmeti olduğunu söyleyerek, "Gıda ağırlıklı birçok ürün grubunun internet üzerinden paket servisini yapan, ayrıca müşterilerimizin özel isteklerini karşılayan bir siteyiz. Alış veriş için zaman kazandırmak,

Projelerini hayata geçiren gençler, kendi kendilerinin umut işi oluyor. Piyasada eksik olduğunu düşündükleri alanlarda yeni kapılar açan genç girişimciler, cesareti olmayanları da yüreklendiriyor.

özellikle gece geç saatlerde dışarı çıkmadan bir tıkla anlık ihtiyaçları karşılamak ve öğrenciler başta olmak üzere keyfine düşkün kişilere hizmet vermek projemizin temel amaçlarıdır. Projenin fikri, Bornova'da üniversitemin ilk yıllarında böyle bir hizmete kendimin ve arkadaşlarımla ihtiyacı duymasıyla çıktı. Bilirsiniz öğrenci evlerinde market alış verışı yapmak, ekmek almak gibi monoton işler sıkıcı olduğu için kimse yapmak istemez, ayrıca yemek yapmak da başlı başına bir dert. Böyle bir açığın varlığından yola çıkarak ekapici fikri zihnimde oluşmuştu. Bunun üzerine ortağımla beraber aylarca süren bir pazar araştırması yaptık. Eş zamanlı olarak da e-ticaretle ilgili seminerlere katılarak kendimizi bu konuda geliştirdik. Yeterli seviyeye geldiğimizde bu işi resmiyete döktük ve geçen yılın Kasım ayında sitemiz hizmete başladı" diye konuştu.

Üç farklı alanda kapıcılık hizmeti verdiklerini dile getiren Çırpan şöyle anlattı:

"Yeme&İçme Kapıcısı; unlu mamuller, kahvaltı tabağı, waffle, çiğköfte ve pilavdan oluşuyor. Her biri kendi alanında en iyi markalar. Ayrıca kahvaltı tabağı ve pilav kendimize ait özel ürünlerimiz. Market Kapıcısı; Temizlikten gıdaya birçok market ürünlerini kapsıyor. Ders Notları Kapıcısı; öğrenciler sınav dönemlerinde fotokopilerde sıra bekliyor. Bunu önlemek için sitemizdeki bu bölümde öğrenciler, pdf dosyalarını ve ders notlarını bize gönderiyorlar biz de anında bunların çıktısını alıp evlerine götürüyoruz."

İşe ilk başladıklarında özellikle vergiler konusunda zorluklar yaşadıklarını, bu yüzden giderlerin hesaplamalarından fazla çıktığını belirten Çırpan, genç girişimciler için de önerilerde bulunarak, "Kendi hayallerinin peşinde koşmalarını tavsiye ederim. Bunun birincil yolu da sevdiğiniz işi yapmaktan geçer. Sırf iyi paralar kazanabileceklerini zannederek bilmedikleri işlere girmemeliler. Ne yazık ki girişimcilik, internetten zengin olma

olarak algılanıyor. Bu yanılgıya kapılmalarını istemem" dedi
'ekapici.com' hizmetleri Bornova ilini kapsıyor ve 30 dakika garantisiz siparişiniz kapınızda oluyor. 'ekapici.com' ekibi ise 10 kişiden oluşuyor ve ekip Bornova Küçük Park'taki ofislerinde çalışıyor.

YURTDIŞI TECRÜBESİ

www.yurdisitecrubesi.com

Doğru ve güncel yurt dışı tecrübeleri

yurdisitecrubesi.com

Dokuz Eylül Üniversitesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü son sınıf öğrencisi olan Kemal Hakimoğlu "Yurt Dışı Tecrübesi" projesinin girişimcisi. Üniversite yıllarının başından itibaren hem sosyal kulüplerde etkin görevler alan hem de AIESEC'te uzun yıllar yöneticilik yapan Hakimoğlu ile "yurdisitecrubesi.com" hakkında konuştuk.

Projenizi ve nasıl hayata geçtiğini anlatır mısınız?

Projemiz "Yurt Dışı Tecrübesi" aslında AIESEC'te görev yaptığımız yıllarda ortaya çıkardığımız bir projeydi. İnsanları yurt dışına gönderirken internet ortamında kişilerin gidecekleri yerle ya da nasıl gidecekleriyle ilgili güncel ve doğru bilgi bulunamadığını fark ettik. Proje-deki genel amacımız internet ortamındaki konu ile ilgili kirli ve düzensiz bilgi akışını engelleyip kullanıcıların ya da ihtiyacı olan kişilerin tüm bilgileri tek bir

yerden ulaşmalarına olanak sağlamaktır. Aslında buna benzer siteler bulunuyor ancak bunların hepsi ya tek bir alana hizmet veriyorlar ya da güncel değiller. En önemlisi de kontrol kullanıcı da değil yani sitedeki paylaşımlar tek bir editör tarafından yapılıyor.

İnsanların tecrübelerini paylaşması için siteye üye mi olmaları gerekiyor?

Sitemizde kullanıcıların yaşadıkları yurt dışı deneyimleri ne şekilde olursa olsun paylaşımlarını istiyoruz. Çünkü herkesin yaşadığı şey farklıdır ve mutlaka daha sonra aynı yere gidecek başkaları olacaktır ve sıkıntı yaşamamaları için ya da nerede ne yapılır sorusuna güvenilecek cevaplar bulabilmeleri için yaşanmış tecrübeler önemli. Paylaşımları blog yazıları ve fotoğraflar eşliğinde yapılabiliyorsunuz. Tabii ki bunları yapabilmek adına üye olmak gerekiyor.

Kaç kişilik bir ekibiniz var?

Şu anda 3 kişilik bir ekiple çalışmalarımız devam ediyor. Ortağım Ali Sezgin Armağan ve yazılım tarafında da bir arkadaşımız bizimle. Aslında bu zamana kadar birçok kişinin emeği ve katkısı bulundu işe. Sadece şu anki ekip 3 kişi demek olmaz. Hem zaman içerisinde fikir olarak hem de çalışma olarak birçok kişi bize destek verdi ki bu da işin ya da projenin bir yerden bir yere gelmesine katkı sağlıyor. Farklı beyinler, farklı düşünceler çok önemli. Hala projemiz için uzun vadede yapılabileceklerimizle ilgili yeni fikirler gelmeye de devam ediyor.

Şu anda çalışmalarımızı yürüttüğümüz bir ofisimiz var. Destek aldığımız Ekonomi Üniversitesi'nde Güzel Sanatlar Fakültesi içerisinde bir ofisimiz bulunuyor.

Projeyi hayata geçirirken karşılaştığınız sıkıntılar oldu mu? Destek aldınız mı?

İlk başta düşündüğümüz yapı ile ortaya çıkan şey ilk başlarda uyumuyordu ki bu da bize zaman kaybettirdi. Bunun dışında bu tarz projelerin devamlılığını sürdürmesi açısından belli bir aşamadan sonra maddi destek bularak yatırım alması gerekiyor. Hala yatırımcılarla görüşmelerimiz sürüyor. Destek konusunda ise en önemli nokta İzmir Ekonomi Üniversitesi Embryonix Kuluçka Merkezi oldu. Geçtiğimiz yıl Aralık ayı gibi yaptığımız başvurumuz kabul edildi

ve ofisimizde bu destek kapsamında verildi. Ancak tabii ki Embryonix'in desteğini maddi ya da ofis desteği olarak değerlendirmemek gerekir. Bize network ve eğitim anlamında verdikleri destek de çok önemli bizim için. İzmir'in konumu ve internet sektöründeki yerini de göz önüne alırsak Embryonix gerçekten önemli bir destekçi konumunda. Bunun dışında KOSGEB uygulamalı girişimcilik eğitimini tamamladık. 30 bin TL hibe desteği almaya hak kazandık. Son olarak en önemli desteklerden birisi de benim için hem okuldan hocam olan hem de Ege Sanayici ve İş Adamları Derneği'nde yönetim kurulunda bulunan Mustafa Yaşar Tınar olmuştur. Kendisi hem fikir anlamında hem de ulaşmak istediğimiz kişiler anlamında bize ciddi destekler vermektedir.

Genç girişimcilere önerileriniz neler?

Bu yolda ilerlemek isteyen arkadaşlara önerebileceğim şey mutlaka hayallerinin peşinden gitmeleri olacaktır. Eğer İzmir'de bir şeyler yapmak istiyorlarsa mutlaka Embryonix'in ya da sanayi odalarının kapılarını çalmalarını öneririm.

TÜSİAD'ın "Bu Gençlikte İş Var!" projesinin kazananları belli oldu

TÜSİAD'ın genç girişimcileri teşvik etmek amacıyla yürüttüğü "Bu Gençlikte İş Var!" projesi sonuçlandı. Birinciliği "Ağır Metal Çöpleri" projesi kazanırken ikincilik ödülü "evarkadasin.com" projesinin oldu. "Çevre Dostu Plastikler" projesi birinci mansiyon ödülüne, "Gençlik Radyosu Ekibi" projesi ise ikinci mansiyon ödülüne layık görüldü. Kazanan öğrencilere para ödülünün yanı sıra iş geliştirme amaçlı sanal ofis, e-ticaret internet hizmeti, mali müşavirlik ve muhasebe desteği, hukuki danışmanlık gibi ödüller verildi.

Üniversite öğrencilerinin büyük ilgiyle karşılaştığı projeye 48 üniversiteden, birbirinden ilginç 154 yeni iş fikri için başvuru yapıldı. Zor bir ön eleme sürecinden sonra 15 proje belirlendi ve TÜSİAD üyelerinin koçluğunda öğrenciler bu projeleri geliştirdiler. Bu süreçte gençlere sadece iyi bir fikre sahip olmanın yetmediğini, bu fikirleri hayata geçirmenin de bir o kadar önemli olduğu gösterildi.

Sabiha Tansuğ Kültür ve Sanat Evi, Anadolu giyim kültürünü bir araya getirdi

"Sabiha Tansuğ, ülkenin bütün yörelerini dolaşarak, büyük bir özveriyle toplamış olduğu eşsiz giysilerine, başlıklarına ve takılarına sahip çıkarak, folklorun en önemli unsurlarından olan 'giyim kuşam kültürüne' büyük katkıda bulunmuştur."

*Güler Sabancı
Sabiha Tansuğ'un,
Anadolu Giyim
Kültürü albümüne yazdığı
önsözdür, Mayıs 2008.*

■ Lütfü Dağtaş

Ömrünü Anadolu giyim kuşam kültürünü araştırmaya adanmış için, döneminde, Darphane Genel Müdürlüğü tarafından 1970'lerde tedavülde olan madeni 50 kuruşların üzerinde portresine yer verilen Folklor Araştırmacısı Sabiha Tansuğ, İstanbul'daki dairesini eski Türk başlıklarıyla giysi ve takıların yer aldığı müzeye dönüştürdü. Ünlü Halkbilimcimiz Pertev Naili Boratav adına verilen Halk Bilimleri Ödülü'ne 2007 yılında değer görülen Sabiha Tansuğ ile çocukluğunu, halkbilimine olan ilgisini ve "büyük düşümdü" dediği İstanbul Meci-diye köy'deki müzesini konuştuk.

Halkbilimine ilginizin çocuklukta başladığını bir röportajınızda okumuştum. Anlatır mısınız lütfen...

Kendimi bildim bileli yaşam sevgisi, doğa ve gözlem benim enerji noktalarımı oluşturur. Aile kökenimiz Gümülcine'den. Gümülcine'de dedem Recep Ağa'nın, haremlik selamlık konağında dayılar, yengeler, teyzeler birlikte oturuyorduk. Sebze, meyve ve çiçek bahçesi iç içeydi. Babam memur bir aileden geliyor, annemse tüccar bir ağanın kızı. İkişi de Osmanlıca eğitim görmüşler. Babam İstanbul'da, Üsküdar Medresesi'nde eğitim görmüş. İngilizlerin İstanbul'u işgal ettikleri dönemde kentte tifo salgını meydana gelmiş. Hastalık nedeniyle babam Batı Trakya'ya dönmüş. Harf Devrimi olunca Batı Trakya'ya alfabe kartonlar gönderilmiş. Annem, babam ve aydın gençler bu kartonlardan yeni Türkçeyi kısa sürede öğrenmişler. Böylelikle aralarında kadınlı erkekli öğretmen grupları oluşturulmuş. Köy ve kasabalara gönüllü dağılmışlar. Babam da Ortakışla köyünün öğretmeni olmuş. 1966 yılı mayısında yitirdik babamı, 63 yaşındaydı. Melek gibi bir insandı.

1941 yılında sekiz yaşında iken Gümülcine'den ayrıldık. Ayrılırken çok zorlandım. Bir kayısı ağacım vardı bahçemizde, dallarındaki çatlardan biri evimdi. Oraya çıkar oturur, şarkı söyleyerek iğne oyası yapmaya uğraşırdım. Ağacımdan, sokağımızdan, evimizden, bahçemizdeki çiçeklerimizden temelli ayrılmak beni derinden etkilemişti. Çiçeklerle kayısı ağacı ilk aşkımdı. Sonra da bebeklerim... Bebeklerimi kendim yapıyordum. Dügünler kuruyor, mahallemizdeki çocukları oynatıyordum. Göç yolculuğuna çıkarken dikiğim bir bez torbaya çiçek tohumlarını koyduğumu da net biçimde anımsıyorum.

Eşyalarımızın doldurulduğu at arabalarına bindik. Sabahın erken saatinde Gümülcine'yi temelli terk ederken tekerleklerin Arnavutkaldırımı yollarda çıkarttıkları sesler hâlâ kulağımda. Gümülcine'nin bütün sokaklarından arabalar aynı yola çıkmış, gidiyorlar. Toparlanmanın olduğu bir sıra bir erkek sesi duyduk: "Dönün bakın bu yeşil cennet! Son bakışınız!" Baktığım yerdeki uzun uzun kavak ağaçları bugün bile gözümün önünde.

Sonunda Meriç nehri kıyılarına ulaştık. Eşyaları dışında tavukları, köpekleriyle gelmiş köylüler de vardı. Meriç'in karşı kıyısından, Türkiye'den kayıklar geliyor, her kayığın içinde bir Türk askeri bir aileyi eşyalarıyla alıp Türk tarafına geçiriyordu. İlk durağımız Manisa oldu, sonra göçmenlerin toplandığı Akhisar'a göçtük. İlkokulu önce Akhisar'da, ardından Milas, Bergama, İzmir'de okumak durumunda kaldım. Sonra enstitüye gittim. Annem dikiş makinemizi yanımızda getirmişti. Sağa sola bir şeyler dikiyordu. Bir gün, 12 ya da 13 yaşlarındayım, komşular bir şey kestirmeye geldiler. Annem evde yok, ben keserim, dedim. Aldım makası kestim, annem de komşular da şaşırdılar.

Ağabeyim ortaokulu Manisa'da parasız yatılı okuyor, zaman zaman da Akhisar'a tatile geliyordu. Ailecek bütün işçiliğiyle karnımızı zar zor doyuruyorduk. Derken İzmir'e göçtük. Öğrenimimi Göztepe Kız Enstitüsü'nde sürdürdüm. Yazları ise incir, tütün mağazalarında çalışıyordum. Ama bu işler bende ruhsal bunalıma yol açınca bir daha ayak basmadım. Artık Kemeraltı'ndaki dükkanlara bebek giysileri dikiyordum.

İstanbul'a yerleşme

Sonra ağabeyiniz yüksek öğrenim için İstanbul'a gidiyor ve sizi de yanına alıyor.

Evet. Ağabeyim 1951 yılında Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü'nü kazandı ancak eş dost, "oğlum, aç kalırsın. Ailen göçmen. Sen para kazanacağın bir iş seç, resim zengin işi" diye akıl verince ağabeyim ertesi yıl Eczacılık Fakültesi'ne kayıt yaptırdı. Fatih'te kiraladığı evde beraber kalıyorduk. Fırsat buldukça İstanbul'un müzelerini, camilerini, diğer tarihi yerlerini sürekli geziyorduk.

Bu arada eskiden Gümülcine konsolosluğunda birinci kâtip olarak çalışırken bizim konağın kiracısı olan bay ile bayanın izlerini bulduk. Caddebostan'da yazlık evde oturuyorlardı. Kâtip beyefendi İstanbul'a döndükten sonra Radyo'nun dış macunu fabrikasının müdürü olmuş. Bizi sıcak bir ilgiyle karşıladılar. O sıra ben Beyoğlu'nda ünlü terzi Lüt-fiye Arıbal'ın yanında çalışmaya başla-

mıştım. Hanımefendi, bunu öğrenince, "Bizde kalıp, benim ve arkadaşları-mın dikişlerini dikmek ister misin?" diye sordu. Böylece Caddebostan'ın seçkin ailelerinin dikişlerini dikmeye başladım. Artık renkli ve eğitici bir İstanbul yaşantısının içersindeydim. Bir süre sonra ağabeyimin önerisiyle, İTÜ mezunu bir elektrik mühendisiyle evlendim.

Sabiha Tansuğ'un yaşamının bundan sonrası bir film şeridi gibi... Eşinin yedeksubay askerliği dolayısıyla Ankara'ya yerleşme, sonra İstanbul Moda'ya dönüş. Terziliği bırakma, eşiyle birlikte ticaret yaşamına atılış. Bir yandan da komşu oldukları Ressam Nuri İyem'den resim dersleri alma. Ekonomik açıdan gelen rahatlamayla birlikte ilk arabayı satın alma ve arabayla yurt dışına gezi amaçlı çıkış.

Viyana: saraylar, müzeler, kahvehaneler. Ardından Paris, kostüm müzeleri, Musee de l'Homme'u, Louvre'u gezme, Londra'da British Museum, Romanya'da krallık döneminde kurulan köy müzesini, Macaristan'ın açık hava

köy müzelerini etkilenerek dolaşma ve Ege'den aşına olduğu Yörük, Türkmen giysilerinden ve köy evinden daha zengin ve renkli bir müze kurma düşleri. Ardından turistlerin uğrak yeri olmasına karşın sefalet içersindeki Eyüp'teki, Haliç manzaralı Piyer Loti Kahvesi'ni ele alıp düzeltmesi, işletmeciliğini yapması, Turizm Bakanlığı'ndan ilk turistik kahvehane belgesini alması. Bu arada eşinden boşanması, kendisini hep yakından izleyen Nezihe Araz'ın özendirmesiyle "Meydan" dergisinde turizm yazılarına başlaması. Nezihe Hanımın, "Şöyle bir Bodrum'a git de o turizmi getir bakalım, oradaki kokular nedir" önerisi üzerine gazeteci ve fotoğrafçı, Dağcılık Kulübü'nden tanıştığı Haluk Tansuğ ile 1965'te yola çıktıklarında yaşamında yepyeni sayfalar açılacağını olasılıkla o günlerde düşünmemiştir.

Haluk Tansuğ, ABD'de okumuş, pek çok Avrupa ülkesini dolaşmıştır ama Anadolu'yu hiç görmemiştir. Osmanlı Saray sülalesinden olduğu için Sabiha Hanıma göre ayrıca "Saraylı"dır. Yola

çıkartılır ancak otobüsleri Milas'a geldiğinde bozulur. Kalmak zorundadırlar. Milas'ta geçen çocukluğuna bir defasında bir 23 Nisan mäsamesinde adı "Eğribaş" olan bu yöreye özgü bir kadın başlığı giymiş ancak fotoğraf çektiremediği için annesi sonraki yıllarda hep hayıflanmıştır. Bunu anımsar ve girdiği kahvede, erkeklere, "Eğribaş geceleri yapıyor musunuz?" diye sorar. Erkeklerden gelen yanıt, "geç geç hanım. Biz caz bazla düşün yapıyoruz" şeklinde olur. İsteği üzerine bir eve götürülür, sandıktan eğribaş çıkartılır, başına geçirir. Haluk Tansuğ'a da portresini çekmek kalmıştır. Ayrıca 35 lira verip eğribaş satın alır, ertesi gün Bodrum'a doğru yola çıkar. Artık sahibi olduğu Eğribaş, Sabiha Tansuğ'un folklor konusundaki araştırmalarıyla birikimlerinin çıkış noktasıdır.

Yıllarını verir. Derlemeler yapar, yazılar yayımlar. Paneller, sempozyumlar, defileler, Japonya'daki EXPO'ya sergiyle katılım; Sabiha Tansuğ artık halkbilimiyle etle tırnak örneği iç içe olmuş bir araştırmacıdır. Yurt içinin yanı sıra yurt dışındaki kitaplarda, kataloglarda yazıları yayımlanır, Avrupa Türkoloji Enstitülerinden konuşma çağrıları alır.

Tüm bu yoğunluğun arasında Haluk Tansuğ ile, 1968 Nisan'ında, Beşik-

taş Evlendirme Dairesi'nde, elinde bir demet sümbülle, evliliği de araya sıkıştırırlar.

1969 yılında Galatasaray'daki Yapı Kredi'de açtığı sergiyi gezen dönemin Darphane Genel Müdürü Sait Tanaçan'ın önermesi üzerine Ankara başlığını giyerek çektiği portre fotoğrafı 70'li yılların madeni elli kuruşlarının ön yüzüne basılır. Bu arada düzenlediği sergiler sonucu koleksiyonuna yurt dışından alıcı çıkması karşılığında, "Ankara gelin başlığını benim başımda paralara geçiren Türkiye Cumhuriyeti, müzeyi de kuracak elbet" diyerek reddeder. Sabiha Tansuğ'a göre, "Anadolu halkbiliminin yine Anadolu'da müzeleşmesi en doğru olanı"dır.

Ama bu Müze kurulmadı ve siz kendi birikiminizi sergilemek için kendi müzenizi kurdunuz.

Bakın şöyle bir olayı da yaşadım: 1974'te müze açılması için devlete başvurdum. Zamanın Kültür Bakanı telefon etti, "Tut bir kamyon, götür onları Topkapı'ya teslim et!" dedi. Devletin ilgisi bu kadar işte! Semih Ünver, Strasbourg'da sefirdi. Bir yıldır Avrupa'da dolaşan sergimi davet etti. Öğle yemeğinde Fahrettin Kerim Gökay da vardı, söz yine bu müzeye geldi. Semih Ünver, Ankara'da, bakanlık düzleminde duyduğu bir söz bülere nakletti. Bu söz büyük yaradır benim için. Söz aynen şöyleydi: "Sabiha hanım, yetkililer 'Biz bir kadına mı kaldık' diyorlar..."

Neyse, bugün geldiğimiz noktada benim derdim birikimlerimin gelecek kuşaklara kalması. 'Türklerde Çiçek Sevgisi ve Sümbülname', 'Türkmen Giyimi' adlı kitaplarımla dergilerde çıkan yazılarımdan dışında baş giyimimden üst ve ayak giyimine bütün birikimlerimi insanlarla buluşturmak istedim ve Mecidiyeköy Ortaklar Caddesi'nde uzun yıllar oturduğum daireyi boşaltarak kira evine çıktım, burayı da dostlarımla elvermeleriyle, ayrıca yakın arkadaşım Sezen Aksu'nun mimar arkadaşının son derece yetkin çalışmasıyla müzeye dönüştürdüm. O nedenle de son derece mutluyum. Müzede Anadolu halk giyim kuşamına ait tüm giysiler, yöresel özellikleri de aktararak izleyenlere aktarılıyor, yabancı turistler de müzemize ayrı bir ilgi gösteriyor.

Sezen Aksu'nun Sabiha Tansuğ ile yaptığı, Radikal Gazetesi'nde yayımlanan söyleşi

Sanatçı, aynı zamanda yakın dostu Sezen Aksu'nun, Tansuğ ile yaptığı ve Radikal Gazetesi'nde yayımlanan söyleşi Anadolu giyim kuşamına ilişkin özellikleri ana hatlarıyla aktarması yönüyle önem taşıyor.

Kadının tarihte ilk kez Anadolu'da eğitim gördüğü, erkeklerle aynı masada yemek yediği ve yargılayıcı (hakim) olduğunu biliyoruz. Kadının giyimine, süslenmesine verdiği sistemli öneme de yine ilk kez Anadolu uygarlıklarında rastlıyoruz. Araştırmalarınızdan çıkardığınız bu konuyla ilgili sonuçları anlatır mısınız?

Anadolu'da Hititler, Frigler, Eski Yunan, İyonya, Roma ve diğerleri dinlerden önce de başlık giyip başlarını da örtüyorlardı. Bu kadınların görkemli, güzel görünmesini sağladığı gibi doğa olaylarına karşı koruyucu rolleri vardı.

Dini inanç ritüeli dışında, kadınlar geçmişte olduğu gibi bugün de Anadolu'da kendi güzellikleriyle ilgili olarak başörtüsü kullanıyor mu?

Tüm Anadolu'da başörtüleri bin bir çiçekli, desenli yazmalarla örtüldüğü gibi; bu çeşitli yazmalar, ak tülbenler, akbaş örtüleri, türlü oyalarla süslenir, donatılır. Pul, kuru karanfil, karpuz çekirdeği, akşamsefası tohumu, çikolata kâğıdı, tohum gibi yuvarlanan çaput parçaları, mantı gibi birbirine tutturulan renkli ince naylon süngerleri kesip ortasından bağlayarak yapılan 'gır gır' oyaları, püskül oyaları, tığ, mekik ve en ince yüksek sanat seviyesine ulaşan iğne oyaları kadınların, kızların, yaşlıların başını bugün de süslemekte.

Varlıklı veya değil fark etmez kadın eline ne geçerse bir şekilde oya olarak değerlendirip başını süsler. Kaşına rastık, gözüne sürmeyi çeker, nokta nokta püskürtme benler kondurur. Doğulu kadınlar da dövmeyle ellerini, yüzlerini süslerler. Daha eskiden bu yazmaların, başörtülerinin altına bir tanrıça gibi başlık giyerlerdi. Koleksiyonumda böyle 200 çeşit başlık var.

'Başlık parası', geline yapılan tacın karşılığı olarak paraya dönüşmüş halidir. Esasında kadın, ocağa gelen genç bir bereket tanrıçası gibi özel giysilerle donatılır ve atın üzerinde, tüm ihtişamıyla damat kapısına gelip dimdik durur. Kayınpeder, kayınavalide önüne

gelirler ve toplum önünde geline sesli olarak mal başışı yapılır. Koyun, keçi, bağ, bahçe, zeytinlik gibi. Aynı tanrıça Artemis'in önlüğündeki semboller gibi, ocağa yeni gelen genç kadına, ocaktan mal sunumu yapılır. Ve gelin memnun olunca attan yavaşça kendini salıverir. Rengârenk kreplerle süslü, düğün bayrağı yanında duran damat, bozuk paralar, pirinç, şeker atar gelinin başı üzerine; ocaklarının bereketli, uğurlu olması için.

Böyle bir gelenek kadının ezikliğini mi yoksa ana tanrıçalığını mı temsil ediyor? Karar verin. Bu gelenek yer yer sürüyor.

Kadın haklarının son derece güçsüz olduğu Türkiye'de aslında kadının sahip olduğu bir öz güç var mı sizce? Ta Anadolu'nun anaerki döneminden sürüp gelmiş bir öz güç...

Anadolu güçlü analarla doludur. Tanrıçalar, kadın analar, Fadime ana, kadın evliyalar bugün de aramızda yaşıyor.

Anadolu'yu dolaşırken yer yer Hititlerin bereket tanrıçası gibi heybetli, göğsünü gererek dimdik duran, kadın veya erkek gözünü kaçırmadan cesurca bakabilen kadınlarla karşılaşsınız. El bilekleri benim iki bileğim gibi, buğday çuvalını tutup başının üzerinden atarak arabaya yükleyen, kızdı mı bir erkeği kolları altından tutup kaldırıp dereye batıran kadınlar gördüm. Anadolu felsefesinde güçlü bir bedene sahip olmak kadın ve erkek için iftihar edilecek bir olaydır. Erkek bilir, ocaktaki kadını zayıf olursa o aile güçsüz kalır. Erkekler karılarıyla için için övünürler.

"Tekeyi çok yorarsan..."

Kasaba pazarlarında, pazarcı kadınlarla oturup söyleşi yapmaya bayılırım. Kazandıkları parayla çarşıdan istedikleri alışverişini kendileri yaparlar. Ben 'Paraları ne yapıyorsunuz? Kocanıza veriyor musunuz?' dediğim zaman; 'Hayır, hiçbirimiz vermeyiz, ama hayat müşterek, onun için paraları biz harcarız' derler. 'Ama ben de siz çalışırken erkekler kahvede oturuyor mu' dediğimde 'Anam

onların yaptıkları işler öyle ağırdır ki, kahvede soluklanıp, yorgunluk giderirler. Tekeyi çok yorarsan akşam avucunu yalarsın' dedi. Doğrusu ne yalan söyleyeyim ağzım açık kaldı.

Bunun yanında Anadolu'nun bir de çoban kızları, kadınları vardır. Omzunda azık torbası, silahı, kuşağının içinde bıçağı, para kesesi, sigara tütürüyorsa tütün kesesi, tuz kesesi bulunur. Sürünün peşinde çoban köpekleriyle birlikte günlerce tek başına dağ bayır dolaşır. Karaburun yöresinde dünya güzeli bir çoban kız vardı 20 yıl önce. Annesi de çobandı, babası da.

Kadınlarla ilgili destanlar yazabiliriz Sezenciğim. Kat kat medeniyetler geçmiş topraklar üzerindeki halk en az 5 bin yıllık kültüre sahip. Köy Enstitüleri küçük reformlar yaparak devam etseydi, bugün şehirlerimiz ve köylerimiz de bu durumda olmayacaktı. 1950'den beri köy çocuklarını, kızlı erkekli, imam-hatip okullarında eğitmeye çalıştık. Ve bu günlere geldik.

"Neden topluyorum?"

Bin bir kadın el sanatı içinde sadece oyaları ele alırsak bunların her biri Anadolu kültürünün elçileri gibidirler. Onun için eşimle ben kırk yıldır objeleri toplayarak böyle büyük bir Anadolu kültür koleksiyonunu oluşturdum. Gaye kuruluca etnografya müzesiyle, bu toplunun özündeki gizemi gelecek kuşaklara ve tüm insanlara hatırlatıp düşünmelerini sağlamak. Tabii düşünen bir halk isteniyorsa.

Gelinliğin başkenti İzmir

İzmir'de gelinlik üretimi ve ihracatında yakalanan büyüme kent için artık ciddi bir başarı olarak kabul ediliyor. Bu başarının anahtarı belli; Türkiye'de seri gelinlik üretiminin bu büyüklükte yapıldığı bir başka il daha yok. İzmir'de gelinlik sektöründe 1200 civarında firma faaliyet gösteriyor ve büyük çoğunluğu seri üretim yapıyor. Üstelik yine büyük bir çoğunluğu kendi markalarıyla... İzmir, gelinlik ihracatının yüzde 25'ini Avrupa Birliği ülkelerine yapıyor. Tabii temel amaç, uluslararası bir marka olmak...

Ünlü modacıların gövde gösterisi

Türk gelinlik sektörünün tek ihtisas fuarı ve Avrupa'nın üç büyük fuarından biri olan IF Wedding Fashion İzmir-Gelinlik, Damatlık ve Abiye Giyim Fuarı ise bu ivmeyi arttıran en önemli etkinlik olarak kabul edilebilir. İZFAŞ tarafından Ekonomi Bakanlığı'nın katkılarıyla, İzmir Büyükşehir Belediyesi, TMHGF-Türkiye Moda ve Hazır Giyim Federas-

yonu ve EGSD-Ege Giyim Sanayicileri Derneği'nin destekleriyle organize edilen fuar; 13-16 Şubat tarihleri arasında yine dünya gelinlik ve abiye sektörünün Avrupa ve Ortadoğu'da lider ülkesi olmayı hedefleyen Türk Hazır Giyimcileri ve yabancı profesyonel alım heyetlerini yine bir araya getirecek. Ve her yıl firma tanıtımları ve modacı defileleriyle Türk tekstil sektörünün gövde gösterisine dönüşen IF Wedding Fashion İzmir'e ünlü modacıların kreasyonları damga vuracak.

Yeni 139 firma

Üstelik bu yıl fuara daha önce hiç katılım yapmamış olan 139 firma başvuruda bulundu. Bu yıl hedef ülkeler olarak belirlenen İtalya, İspanya, Almanya, Belçika, Hollanda, Fransa, Avusturya, Polonya, İskandinavya ülkeleri (İsviçre, İsveç, Norveç), İsrail, Türkiye Cumhuriyetler (Azerbaycan, Türkmenistan, Özbekistan, Kırgızistan, Kazakistan, Tacikistan,

4. Gelinlik Tasarım Yarışması Tema: Zamana Dokunmak

Yedinci If Wedding Fashion İzmir, dördüncü gelinlik tasarım yarışmasıyla genç yeteneklere kapı aralamaya da devam ediyor. Türkiye'nin dört bir yanından başvuruların olduğu ve ulusal ölçekte 4'üncü kez gerçekleştirilen Gelinlik Tasarım Yarışması, gelinlik tasarımı yapan genç stilistlere yeni bir yarışma ve keşfedilme fırsatı sunuyor. Çalışma komitesi tarafından şartname koşulları ve ödülleri belirlenen yarışmanın bu yılki teması "Zamana Dokunmak". Yani bir fotoğraf karesi ile dondurulan zamanı, bir tasarımcı dokunuşuyla yeniden hayata geçirmek.... Yarışmada dereceye girenlere ödül olarak birinciye 7 bin 500 TL, ikinciye 5 bin TL, üçüncüye 3 bin TL verilecek. Finale kalan tüm gelinlikler ise, If Wedding Fashion İzmir Fuarı'nın 13 Şubat 2013 tarihinde düzenlenecek açılış töreni defilesinde sergilenecek.

Tataristan), Rusya, Libya, Suudi Arabistan ve Lübnan'dan alım heyetlerinin gelmesi için de saha çalışmaları yapılıyor.

Geçen yıl 188 firma katıldı

Bir önceki IF Wedding Fashion İzmir 2012 Fuarı'na 14'ü yabancı, toplam 188 firma katılmıştı. Yurt içinden İzmir, İstanbul, Ankara, Aydın, Bursa, Çanakkale, Gaziantep ve Kütahya; yurt dışından ise ABD, Almanya, Bulgaristan, İtalya, Lübnan ve Dubai/Birleşik Arap Emirlikleri'nden firmalar stantlarıyla yer almışlardı. Dört günlük fuar süresince katılımcılar, 59 ülkeyle sektörel bağlantı kurma ve ihracat yapma olanağına kavuştular. 59 ülkeden 902 yabancı alıcının geldiği fuarı 14 bin 955 profesyonel kişi ziyaretçi etti. Ve Türkiye'nin 75 ilinden profesyonel alıcı geldi. Ülkelere göre dağılımda en çok ziyaretçinin geldiği ülke 115 kişiyle Suudi Arabistan oldu. Bunu 107 ziyaretçiyle Libya ve 104 ziyaretçiyle Almanya izledi.

IFwedding 2013
FASHION İZMİR

7. Gelinlik, Damatlık ve Abiye Giyim Fuarı

FIRSATIN BÖYLESİ 78 YILDA BİR GELİR. İNANILMAZ DEĞİL Mİ?

CAPTİVA, 78 YILLIK SUV
DENEYİMİNİ 78.000 TL'DEN
BAŞLAYAN FİYATLARLA KUTLUYOR.

CHEVROLET CAPTİVA

İLK SUV'Yİ ÜRETEEN
CHEVROLET'DEN YENİ CAPTİVA!

78.000 TL 'DEN
BAŞLAYAN FİYATLARLA.*

- 2.0 lt 163hp Turbo Dizel Motor
- 6 ileri tam otomatik vites
- Deri koltuk
- 7 koltuk seçeneği
- Sunroof
- Bluetooth özellikli müzik sistemi
- Elektrikli el freni
- Euro NCAP'ten 5 yıldız

www.chevrolet.com.tr | facebook.com/ChevroletTurkiye

*Kampanya dahil tavsiye edilen perakende satış fiyatıdır.
CO₂ emisyonu 203 g/km'dir.

CHEVROLET EGEM
Fatih Caddesi No: 12, 3. Sanayi Sitesi karşısı Çınarlı - İzmir
Tel: (0 232) 461 10 00

“Bu ülkede hayaller bile yasaklanıyor”

Türkiye Gazeteciler Federasyonu (TGF) Başkanı Atilla Sertel soruyor: “Gazeteciler, komutanlar, rektörler var içeride. Nerede üniversite rektörleri? Nerede hukuk fakültesi dekanları? Sendikacılar nerede? Hepsinin bu tarihsel durumda sorumlulukları var.”

■ Deniz Çaba Şan

10 Ocak 1961’de gazetecilerin çalışma koşullarını iyileştiren, ileri haklar getiren 212 sayılı yasa yürürlüğe girdi. O gün bugündür 10 Ocak, “Çalışan Gazeteciler Günü” olarak kutlanıyor. Ancak bugün geline noktada özel bir kutlama yapmak mümkün değil. Zira gazetecilerin özlük haklarıyla ilgili hiçbir düzelme olmadığı gibi, yaşam hakları da ellerinden alınmış durumda. Uluslararası Gazeteciler Koruma Komitesi (CPJ), Ekim 2012 tarihli özel basın özgürlüğü raporunda Türkiye’deki basın özgürlüğünün “kriz” seviyesine ulaştığını belirtti.

Türkiye Gazeteciler Federasyonu (TGF) ve İzmir Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Atilla Sertel ile mevcut tabloyu konuştuk.

Türkiye’deki gazetecilerin durumu artık dünya basınında konuşuluyor. Siz bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye basın özgürlüğü konusunda Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü’nün raporuna göre, 172 ülke arasında 148. sırada. Biz meslek örgütleri olarak bu tablonun Türkiye’ye yakışmadığını düşünüyoruz. Ekonominin sarsılmadığını, dünyada büyüyen 17 ülke arasında olduğumuzu ve ileri demokrasinin işlediğini söyleyen bir iktidar var ama ona uygun bir tablo yok. Geçmişte Avrupa ülkelerinin, ABD’nin yamyam diye tanıttığı Uganda bile 90. sıradayken Türkiye’nin

148. sırada olması çok üzüntü verici. İkincisi daha önce iktidarın yaptığı propaganda ile gazetecilerin yargılanmasının sebebinin gazetecilik faaliyeti nedeniyle olmadığı Avrupa ve Amerika tarafından kabul ediliyordu. Şimdi CPJ’nin yayınladığı rapor ve izlenimler sonucunda bu kişilerin gazetecilik faaliyetinden dolayı içeride olduğu kabul edildi. Bu, tutuklu gazetecilerin dünyaya kendilerini anlatmaları açısından sevindirici. Ama ülke için üzüntü kaynağı.

Siz tutuklu gazeteciler için yoğun çaba gösteriyorsunuz. Cumhurbaşkanlığı ile de bu konuda görüştünüz...

Bu konuyu Cumhurbaşkanı Gül’e üç kez rapor verir gibi anlatmış bir insanım. Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç’a her fırsatta anlatmaya çalışıyoruz. Cumhurbaşkanı hak veriyor. Hatta, “12 Eylül Dönemi nedeniyle Türkiye işkence ile anıldı. Dünyaya işkence yapmadığımızı anlatana kadar zor zamanlar yaşadık. Şimdi dünyaya yine kendimizi anlatmaya çalışıyoruz” dedi. Meclis açılışı konuşmasında bu olgulara dikkat çekti. Ama bu yargı yasalarla yönetiliyor. Yasa yapıcılar sadece yakınmakla kalıyor. Oysa onu düzeltme yolunda tek merci TBMM.

Hukuk sistemi çok iyi diyorlar ama hukuk sistemini sürekli revize ediyorlar. Birinci yargı paketini çıkarıyorlar, sorunlar tespit ediliyor, ikinci çıkarıyorlar. Geçtiğimiz yıl üçüncüsü çıktı, şimdi dördüncü

yargı paketi çıkarılıyor. Sonra beşinci yargı paketi gündeme gelecek. Yargıyı paket paket uygular bir duruma geldik. Bir de basın ve ifade özgürlüğü sadece gazeteciler için gerekli olan bir durum değil ki... Basın ve ifade özgürlüğü halk için gerekli. Halkın haber alma özgürlüğünü ilgilendiren bir mesele. Halk sizden doğru bilgileri alamıyorsa, yasalarla ve baskılarla etrafınızın örülü ise en temel haklarınız elinizden alınıyor demektir.

Bu dava nasıl sonuçlanır?

Tuncay Özkan beş yıldır, Mustafa Balbay dört yıldır, Soner Yalçın iki yıldır yatıyor. Bu kişiler örgüt üyeliği ile suçlanıyor. Örgüt üyeliğinin üst sınır cezası 11-12 yıldır. O cezayı alsalar zaten şimdi tahliye olmaları lazım. Şimdi “Bu kadar yatırdık, bir ceza uyduralım” diyecekler ama neye göre uyduracaklar? Çünkü 120 milyon sayfa doküman var. Günde 100 sayfa okuyarak ilerlediklerini düşünürsek 3200 yıl gerekiyor bitmesi için. Mustafa’nın 7 aylıkken bıraktığı çocuğu 5 yaşında, Tuncay’ın kızı 13 yaşındaydı 18 yaşına geldi. İnsanların evlatları var. Bir insan mahkûm olsa cezasını bilir. Şunu istiyorlar: Mahkûmiyet çıksa da cezamızı alsak ve bir an önce sayılı gün geçse... Arkadaşlar o noktaya geldi. Tuncay Özkan her defasında “Benim suçum ne?” diye soruyor. Bomba, kurşun yok... Ve birbirlerini tanımayan o kadar çok insanı bir araya getirmişler ki... Şimdi işin içinde nasıl çıkacaklar?

Sizce AB sürecinden uzaklaşmak, ileri demokrasi üzerinde etkili olmuş mudur?

Hükümet "AB'ye gidiyoruz" derken, şimdi şöyle söylüyor: "AB olmasın, önemli değil." İnsan hangi noktadan nereye geldiğine baktığında orada gerçekleri görüyor. Bu yalpalama sadece ifade özgürlüğü için yaşanmıyor. "Komşularla sıfır sorunla" başladık şimdi "komşularla sıfır sorun" durumundayız. Bu, akliselim bir yönetimin varacağı bir nokta değil. Durduk yerde idam tartışılıyor bu ülkede. Durduk yerde diziler yasaklansın deniliyor. Bu ülkede hayaller bile yasaklanıyor.

Özgürlük kime var, kime yok?

Gazetecilerin işlerinden atılması, gazete patronlarına yapılan baskı, gazetelere ayar verilmesi, gazetelere akredite uygulanması, bütün bunlar Türkiye'deki hem demokrasi hem de hukuk sisteminin ne denli sakat olduğunu gösteriyor.

Bu sakatlığın sebebi de iktidar. Benim düşüncelerimi yayınlarsan sınırsız bir destek ama tersi ise yıkım. Fikir özgürlüğü seninle aynı düşüncede olanlar için değil, seninle aynı düşüncede olmayanlar için de geçerli olmalı. Turgut Özal'ın "2.5 parti 2.5 medya" demesi bir öngörü değil bir tasarım, bir yapılanmadır. Tekelleşme, al gülüm ver gülüm ilişkileri, iş adamlarının basın sektörüne girmesi, bütün bunlar Türkiye'deki medyanın oto sansürünü geliştirmiş, üstelik iktidara yönelik şekillenmeye gidilmiştir. Bugün bu iktidar devrilsin, hemen aynı basın "Biz bu iktidardan çok çektik" manşetleri atacak ve hemen yeni iktidarın yanında yer almaya başlayacaktır.

Her şey yasalara dayandırılıyor. Yasalar özgürlükçü değil...

Bunun tartışmasını yaparken Bülent Arınç'a somut bir örnek verdim. Bir gazeteci ünlü ise gidip PKK'nın üst düzey yöneticisi ile röportaj yaptığında bu bir gazetecilik başarısı oluyor. Mehmet Ali Birand, Hasan Cemal gibi. Ama Güneydoğu'da bir yerel gazeteci görüşme yapmayı bırak, duyduğu bir haberi yazdığında terör örgütü propagandası yapıyor sayılıyor.

Bu, çifte standarttır. Bunu önlemenin yolu da şudur: Yasalar özgürlükçü olmalı. Kişi eline silah almadığı sürece, terör örgütü ile direkt bağlantısı olma-

dığı sürece suçlanabilir mi? Düşünce- den suç üretmek mümkün mü? Ancak suç üretiliyor. 141, 142, 163 kalktı diyorlar ama düşünce yine suç olarak havada asılı kalıyor. Parasız eğitim için bağırان çocukları 15-16 yıla yargılıyorlar, sonra parasız eğitim çıkardık diye seviniyorlar. İktidarın şöyle bir başarısı var: Beş ayrı üst düzey yönetici aynı konuda beş ayrı fikri savunabiliyor. Bu şudur: Bu, kamuoyuna göre biçimlenen bir iktidar.

Kamuoyunun tepkisini yeterli buluyor musunuz?

Gündemi çok kolay değiştirebilen bir iktidar ile karşı karşıyayız. Ülkede işsizlik, ekonomi dibe vurmuş, esnaf, sanayici zor durumda, konuşmıyor. Konuşunca kapısına vergi memurları gidiyor. İktidar konuşanları sevmiyor. Hemen gündemi değiştiriyorlar. Şimdi Sultan Süleyman'a taktık. Bir bakıyorsunuz İsrail ile yatıp kalkıyoruz. Bir bakıyorsunuz idam ve kürtaj konuşuyoruz. Türkiye'nin asıl gündem maddeleri hasıraltı ediliyor ve biz sürüklenen gündem maddeleri ile meşgul oluyoruz. Örneğin zamları, emekliye yapılan zulmü, işsizliği, atanamayan öğretmenleri, gençlerin iş bulma sorununu niye

konuşmuyoruz? Köylünün tarlalarının bankalar tarafından ipotek altında olduğunu, yok pahasına elinden çıktığını, ekemez-üretemez hale geldiğini niye tartışmıyoruz? Hayvancılığın bu ülkede bittiğini niye yazamıyoruz? Türkiye'de sendikalaşma oranındaki düşüşü niye yazmıyoruz? Türkiye'de giderek sendikali işçi sayısı artması gerekirken niye taşeronlaşma ve taşeronlaşmanın getirdiği yoksullaşmayı anlatamıyoruz?

Konuşmaya cesaret edemiyorlar diyorsunuz....

Komutanlar, rektörler var içeride. Başkent Üniversitesi'nin kurucusu, rektörlüğünü yapmış bir isim Mehmet Haberal. Nerede üniversitelerin özgürlük, demokrasi, insan haklarını savunan rektörleri? Tek bir söz etmiyorlar. Lise, ortaokul müdürü konuşmayabilir ama bir rektör, bir bilim insanı konuşmalı. Nerede hukuk fakültesi dekanları? Hukuk açısından çok vahim bir tablo yaşanırken niye konuşmuyorlar? Sendikacılar nerede? Hepsinin bu tarihsel durumda sorumlulukları var. Bu ülkede her şeyi bırak vicdan var. O vicdanlar harekete geçse haksızlık ve hukuksuzluklar olmaz.

CPJ'nin raporuna göre Türkiye; İran, Çin ve Eritre'den geride

Uluslararası Gazetecileri Koruma Komitesi'nin (CPJ), Ekim 2012 tarihli özel basın özgürlüğü raporu, en başta "Hükümetin basında oto sansürü doğuran baskısına" dikkat çekiyor. Türkiye'de demir parmaklıklar ardında olan gazetecilerin sayısının İran, Eritre ve Çin gibi baskıcı ülkelere daha fazla olduğu da raporda öne çıkan maddelerden.

Türkiye'de 76 gazetecinin demir parmaklıklar ardında olduğu, bunlardan da en az 61'inin doğrudan gazetecilik faaliyetleri ile ilgili olarak hapis cezasına çarptırıldığı tespitinde bulunan raporda, 15 gazetecinin aleyhindeki delillerin de "yeterince açık olmaması nedeniyle" CPJ'nin suçlamaların dayanağını araştırmaya devam ettiği belirtiliyor. Türkiye yetkilileri bu gazetecilerin çoğunun gazetecilikle ilgili olmayan suçlardan dolayı cezaevinde olduğunu

söylüyor ve CPJ'nin raporundaki iddiaları abartılı buluyor.

CPJ'nin raporda kaygı verici bir durum olarak dikkat çektiği bir konu da, binlerce gazeteci hakkında eleştirel yazıları nedeniyle "Türklüğü aşağılamak" veya "yargıyı etkilemek" suçlarıyla açılan kovuşturmalardır. Komite, incelemeleri sonucunda başta Ceza Kanunu ve Terörle Mücadele Kanunu olmak üzere "baskıcı yasalar ve aslen devleti korumaya yönelik bir ceza mahkemesi kanunu ve hükümetin basına yönelik en üst düzeyde katı üslubuyla karşılaştığını" yazdığı raporda, "Türkiye'deki basın özgürlüğü sorunu, kriz düzeyine ulaşmış bulunuyor" diyor.

Ve CPJ, Türkiye hükümetine "gazetecilik faaliyetleri nedeniyle tutuklu olan gazetecileri serbest bırakması" tavsiyesinde bulunuyor. Ayrıca, uzun tutukluluk sürelerinin kaldırılması, interneti düzenleyen yasa ve yönetmeliklerin uluslararası ifade özgürlüğü standartlarıyla uyumlu hale getirilmesi de tavsiyeler arasında. Komite'nin Avrupa Birliği'ne tavsiyesi ise tutuklanan gazetecilerin serbest bırakılması için Ankara'ya baskı yapması yönünde.

PINAR

Lezzet Fikirleri

**Hamarat hanımların
başyardımcısı!**

Pınar Cızbız Köfteli İstlim Kebabı

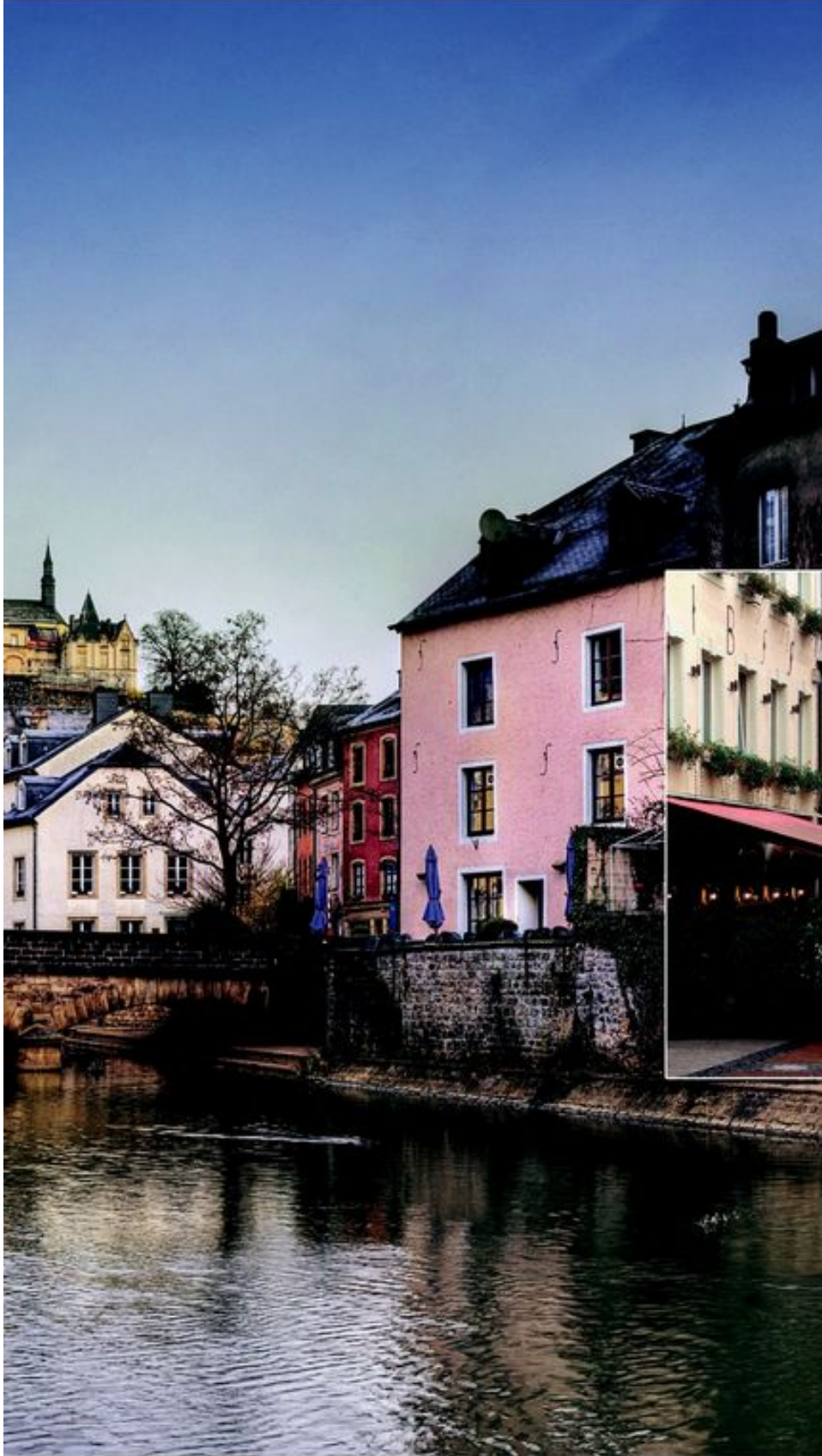
- 1 paket Pınar Cızbız Köfte • 3 patlıcan
- 15 çeri domates (ortadan bölünmüş)
- 1 çarliston biber (küp doğranmış)
- ½ çay bardağı sıvı yağ • tuz
- karabiber

Fırını 180 derecede ısıtın. Patlıcanları kabuklarını soymadan enine ortadan bölün. Yaklaşık 0,5 cm kalınlığında uzunlamasına dilimleyin. Fırın tepsisine yağlı kâğıt yerleştirin. Patlıcanları yan yana gelecek şekilde üzerine dizin ve bir fırça yardımıyla sıvı yağ sürün. Tuz ve karabiber serpin. 10-12 dakika pişirin. Bu esnada köfteleri teflon tavada kızartın. Sonrasında bir dilim patlıcanı bir tabağa koyun, üzerine Pınar Cızbız Köfte'yi yerleştirin ve sarın. Önce biberi, sonra çeri domatesi üzerine kürdanla tutturun. Yayvan bir tencereye köfteleri yan yana dizin. 3/4 çay bardağı sıcak su ilave ederek kısık ateşte 8-10 dakika pişirip servis edin.

lezzetfikirleri.com

Dünyanın parasına hükmeden şehir:
Lüksemburg

*Dünyanın her
tarafından banka
ve şirketlerin
binaları, İnsan
hakları mahkemeleri,
parlamento, diğer
organlar Lüksemburg
sokaklarında birden
karşınıza çıkabilir.*

Lüksemburg tıpkı İsviçre gibi bir finans merkezi. Yarım milyonu bulmayan nüfusuyla dünyanın parasına hükmediyor. Dünyanın her tarafından banka ve şirketlerin binaları, İnsan Hakları mahkemeleri, parlamento, diğer organlar Lüksemburg sokaklarında birden karşınıza çıkabilir. AB binaları ve gökdelenler ise kentin biraz dışında kalıyor. Lüksemburg'da devasa binalarda yer alan şirket ve banka çalışanlarının pek çoğunun komşu ülkelerden geldikleri biliniyor. Bu yüzden sokakları kalabalık göremeyince şaşmayın.

Bir vadi iki şehir

Lüksemburg'u; tren, otobüs veya kiralık araba ile dolaşabilirsiniz. Şehrin içini dolaşmak için otobüs veya Turizm Bürosu'ndan kiralayacağınız bisikleti de kullanabilirsiniz. Derin bir vadi ile bölünmüş olan bu küçük şehir de, Pétrusse ve Alzette Nehirleri bu vadinin tabanında yer alır. Bu nedenle kent, "üst şehir" ve "alt şehir" olarak ikiye ayrılmıştır. Üst şehrin farklı bölgeleri birbirine köprü ve viyadüklerle bağlanmıştır. Vadinin içindeki Alt şehre ise merdivenler, dik yollar veya asansörle inilmektedir. Yemyeşil, tarihi evlerin, kiliselerin, kalelerin yer aldığı eski alt şehrin muhteşem görünümü, üst şehrin farklı noktalarından, vadi üzerindeki köprülerden seyredilmektedir. Lüksemburg, inanılmaz güzel görünümü ile sizde sürekli fotoğraf çekme arzusu uyandırabilir.

17. yüzyıldan kalan ve boğazın tepesinde bulunan 'eski şehir' görülmesi gereken en önemli yer. Her şeyden önce kentin kalbi burası; dar sokaklarındaki sanatçı evleri, dükkanlar, geleneksel kafeleri ve zarif restoranlarıyla, eski pazar meydanının çevresinde yer alıyor. Renkli meydanlar kentin odağı adeta. Bir tarafta da belediye binasını barındırıyor; ayrıca konser ve pazarlara ev sahipliği yapıyor. Place d'Armes'ta da yerel halk kafe teraslarında içki içip akşamları canlı caz ya da bando dinliyor.

Avrupa'nın en güzel balkonu

Milli Tarih ve Sanat Müzesi binası, bir kayaya inşa edilmiş yer altı eklemeleriyle başlı başına bir ilgi kaynağı. Lüksemburg Şehir Tarihi Müzesi, kente geniş bir bakış atıyor. Ama kentin ilgi odağını siperler ve surlar oluşturuyor. Lüksemburglulara göre "Avrupa'nın En Güzel Balkonu" olduğu iddia edilen 'Chemin de la Corniche' adlı dolambaçlı yürüyüş yolundan kentin muhte-

şem görüntüsünü görebilirsiniz. Kayaya oyulmuş, 20 kilometrelik şaşırtıcı yer altı tünelleri ve galerilerden oluşan Casements'i de buradan keşfedebilirsiniz. Boğazın üstündeki üç ana köprüden birinden eski Grund, Clausen ve Pfaffenthal yerleşimlerine yürüyebilir ya da Alzette vadi katına asansörle çıkabilirsiniz. Buradaki yapılar, zanaatları için geleneksel olarak ırmağın suyuna ihtiyaç duyan zanaatkarların evleriydi.

Şarapları keşedin

Lüksemburg şarap üreten bir ülke ve yerel şaraplar her yerde bulunabiliyor. Place d'Armes civarındaki kafelerde kahve ve pasta keyfini kaçırmayın. Gece hayatı ise şaşırtıcı oranda bir çeşitliliğe sahip, pek çok bar, canlı müzik mekânı bulunuyor. Café des Artistes tarih kokan eski bir kafe; burada şarkılarla kent sakinlerine eşlik edebilirsiniz.

Yemek kültürü olarak Lüksemburg mutfağı, Fransa ve Almanya mutfağının etkisinde kalmıştır. Çeşitli soslarla yaptıkları balıklar yerel yemeklerini oluşturuyor.

Lüksemburg bir sınırdan öteki sınıra yalnızca 95 km uzunlukta, bu nedenle ülke kolayca keşfedilebiliyor. Kuzey batıdaki Ardennes ormanı, engebeli ve Ortaçağ kalelerine sahip.

Moselle kıyısı boyunca yer alan şarap bölgesi, gizemli mağaralar ve şaşıla şatolarla süslü; ırmak boyunca yapacağınız bir geziyle hepsini keşfedebilirsiniz. Ehnen köyünü antik ve düzensiz bulabilirsiniz.

Ayrıca burada küçük bir şarap müzesi de bulunuyor.

Yüz yıllık bir marka Karşıyaka Spor Kulübü

- Lütfü Dağtaş
- Fotoğraflar Vehbi Moğol arşivi

PTT, geçtiğimiz yıl, 1 Kasım 2012 Perşembe günü KSK 100. Yıl Pulu çıkardı. Konuya ilişkin yapılan açıklamada, "2012 yılı Emisyon Programında yer alan 'Karşıyaka Spor Kulübünün 100. Yılı' konulu ek değerli anma pulu 01.11.2012 tarihinde 50+10 Krş, 1 TL+10 Krş, 2 TL+10 Krş -TL bedelle, söz konusu pula ait ilkgün zarfı ise, 4,50 TL bedelle abone sayısı kadar PTT Merkez Müdürlüklerinde ve kuruluşumuza ait www.filatel.gov.tr internet adresinde satışa sunulacaktır. Bahse konu filatelik ürünlerin satışı ile aynı tarihte Atatürk Annesi ve Kadın Hakları Anıtı Meydanı Karşıyaka İskelesi Yanı-İZMİR adresinde Karşıyaka Spor Kulübünün 100. Yılı 01.11.2012 İZMİR ibareli ilk gün damgası kullanılacaktır." denildi. Bu, bir spor kulübünün markalaştığına ilişkin güzel bir örneği oluşturdu.

Günümüzde, küresel ölçekte marka olmak ve marka olarak tanınmak bir olgu. Bu konuda bugün marka olmuş yapılanmasıyla Karşıyaka Spor Kulübü, önümüzdeki önemli örneklerden.

1912 yılında İzmir'de kurulan Karşıyaka Spor Kulübü, geride bıraktığımız 2012 yılında 100. yıldönümünü kutladı. 100 yıllık spor kulübü Karşıyaka'nın kurulduğu yıl öncelikle son derece önemli. Kurulduğu yıl olan 1912, ülkenin düşman işgali altında olduğu bir yıldır. Ülke esaret altındadır. Kendi yurtlarında yabancı muamelesi gören İzmirli yurtseverler, meşrutiyetin yarattığı özgürlük havasının desteği ile uyanmaya başlarken İttihat-ı Terakki Partisi bu uyanışı hızlandırır... Heyecan dolu anların yaşandığı bugünlerde "Yaşasın Hürriyet" nidaları Karşıyakalı gençlerin de sloganı olmuştur. Bu yaşanan atmosfer içerisinde İzmir'de futbol, Türk olmanın tekelindedir. Rum, Ermeni ve

İngilizler birçok spor kulübü kurmuşlardır. Kent aynı zamanda bölme, parçalamaya, yok etmeye çalışan Panlarios, Apollon, Pelops, Evagelidis, İskoş, Karakoviri, Midilli Karması gibi Rum, Yunan, İngiliz ve Ermeni takımları ile İtalyan Garibaldi gibi takımların egemenliği altındadır. Azınlıklar, kendi aralarında maç yaparak, egemenliklerini futbol sahalarına yansıtmaktadırlar.

Sahibi "Karlo Omiros (Homere)" adında Rum asıllı ve eşi Levanten olan bir tüccarın, günümüzde çocuk yuvasının bulunduğu arsasında top oynayan, KSK tarihine altın harflerle geçen altı Türk genci, yağmurun çiselemesi sonucu bir zeytin ağacının altına sığınarak, Karşıyakalı ağabeyleri Hüsnü Tonak, Tahir Bor, Fikri Altay ve Sezai Çullu gibi büyüklerinin önderliğinde kulüp kurmaya karar verirler. Emperyalizme, sömürüye karşı direnişin simgesi olarak, başkaldırı destanı niteliğinde,

01 Teşrin-i sani 1328 tarihinde yani 1912'de İzmir Valiliği Hukuk Müşavirliğinin onayıyla "Karşıyaka Mumarese-i Bedeniye Kulübünü" (Karşıyaka Spor ve İdman Cemiyeti) bugünkü adıyla Karşıyaka Spor Kulübü'nün kuruluşunu gerçekleştirirler.

Bugün markalaşma olgusuna sahip bulunan Karşıyaka Spor Kulübü'nün doğuşu 1900 yılında yabancı egemenliğinde bir sömürge kenti gibi olan İzmir'de, Türk gençlerinin futbol kulüplerinde milli örgütlenme yapmak istemelerinden olmuştur.

Kuruluş süreci, Karşıyaka Kulübü'nün iki numaralı üyesi ve kurucusu, 1.Dünya Savaşı ve Milli Mücadele'de 8 yıl Türk ulusunun bağımsızlığı için cepheden cepheye koşan, hatta Filistin cephesinde "Kanal Harekâtı" sırasında İngilizlere esir düşerek Seyid-ül Beşer esir kampına gönderilen Kadızade Zühtü İşil'in anılarından şöyle aktarılıyor:

"İzmir futbol ligi, yabancıların takımları ile doluydu. Panianios, Apollon, Pelops, Evangelidis, İskoç, Karakoviri, Midilli karması gibi Rum-İngiliz ve Ermeni karı-

muştı... İttihat-ı Terakki Fırkası hürriyeti ilan ettiği o gün bizler de "Yaşasın Hürriyet" diye bu heyecanlı günleri alkışlamıştık.

Memleket bizimdi, fakat hakim olan başkalarıydı. Ticareti, sanayi herşeyi Türk'ten başkaları için bir nimetti. Hürriyet ilanı ile "Türküz" diye övmek ihtiyacını yavaş yavaş duymaya başladık, her sahada duyulan bu ihtiyaçlar bizi sporda örgütlenmeye itti.

İşte bu atmosfer içinde bizler, 10-15 yaşlarında çocuklukla gençlik arasında bocalayan bir nesildik. Spor ruhu o zaman bizlerde tedrici uyanmaya başladı. Ve bu tahayyül ettiğimiz spor, o güne kadar Türk olmayanların inhisarında idi.

İzmir'de Rumların Panyanios, Apollon gibi bir çok kulüpleri vardı. Bornova'da da İngilizler'in kendi aralarında bir toplulukları mevcuttu. O tarihte bizde aramızda para toplayarak top aldık. Kısa pantolonlarla o günün sahası olan Osmanpaşa Camii'nin yanındaki ilk mektebin bulunduğu yerin bitişiğindeki arsada oynamaya başladık.

şımı takımlar ile İtalyan Garibaldi takımı başa gürşüyordu. İzmir'i daha sonra Yunanlılara satacak olan Başpapaz Hristostomos, her maça gelip, Rum takımlarını takdis ediyor, rahipleriyle beraber tribünlere ilahiler okuyordu.

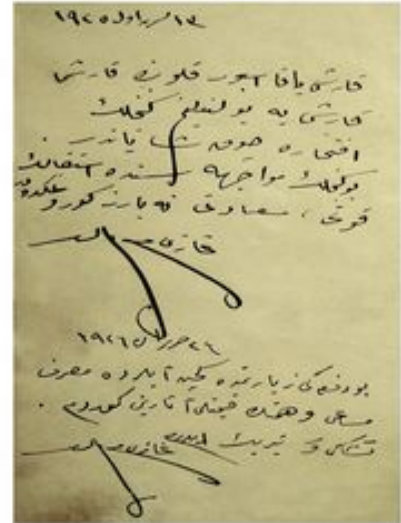
Kaf Sin Kaf'ın kurulduğu tarih 1912'dir. Evvela o günün Karşıyaka'sını anlatmaya çalışacağım: 1908 Meşrutiyet İnkılabı olduğu zamanda bizim nesil 10-15 yaşında idi. Hürriyet, Adalet, Musavat, Uhuvvet, diye dört inanç doğ-

Bu arsa şimdiki, çocuk yuvasının bulunduğu köşkle, bir tarafı Alaybey'de diğer tarafı Karşıyaka'da olan geniş bir bahçe idi, sahibi de Omiros isminde Rum asıllı ve eşi İngiliz olan Karşıyakalı bir kişi idi. Cami ve mektep arasında halen duvarla hudutlu bu bahçenin arasındaki geniş saha bizim futbol sahamız olmuştur.

Aramızda ilk defa bir topluluk kurmaya 5-6 arkadaş o günlerde bu arsada karar verdik. Ağabeyim Kadızade Raşit, tey-

zezadem Süreyya İplikçi, ben, Refil Civelek, Osman Nuri, Örnekköylü Hüseyin, bir zeytin ağacının altında hafif yağmurlu bir günde bizde bir kulüp kurmayı tasarlamıştık. İçimizdeki milli heyecan bir yangın gibi ateş almıştı.

Bize, muhitimizden çığ gibi gençlik katıldı. Kendi aramızda bir takım yapmıştık. 2-3 ay sonrada bu topluluğumuzu daha çok canlandırmayı düşündük. Bu bizim için bir özlem olmuştu. İttihat-ı Terakki Cemiyeti'ne müracaat ettik, bizi himayenize alınız bir kulüp teşkil edelim daha verimli çalışmak arzusunda'yız dedik. Olumlu karşıladılar, size bir oda tahsis edelim burada teşkilatların, bu kulübü vilayete müracaat ile tescil edebiliriz dediler.

Bu büyük bir ümit olmuştu. Haftanın birkaç gününde akşamları burada toplanıp tasarladıklarımızı büyüklerimize iletmiyorduk.

Onlardan büyük teşvik görmeye başlamıştık. Bir müddet sonra vilayete müracaatla hukuk müşavirliği kanalı ile kulübümüz "Karşıyaka Mumarese-i Bedeniye Kulübü" ismi altında teşekkül etmiş oluyordu. Karşıyaka Spor Kulübü, artık doğmuştu. Tarih, 1 Kasım 1328 yani 1912 idi..."

Marka kulübün marka adı

Bugün Karşıyaka Spor Kulübü dendiğinde ardından Kas Sin Kaf hecelemesi beraberinde gelir. Kaf Sin Kaf, kulübün kısaltılmış adı olan K.S.K. harflerinin eski dilde okunuşudur. Kaf Sin Kaf biçimindeki söylenişin böylesine güçlü oluşu markalaşma olgusunun bir başka güçlü yanına örnektir.

Kulübün renkleri yeşil ve kırmızıdır. Kuruluş yıllarının koşullarında yeşil ve kırmızının, ulusalcı ve dinsel birleştirici anlamları bulunmaktadır. Yeşilini İslam'dan, kırmızısını bayraktan almıştır.

Kaptan Raşit Kadızade, Suat Karşıyaka, Refik Civelek, Kaleci Salih, Çakır Kemal, Örnekköylü Hüseyin, İtalyan Hanrı Barter, Kemalpaşalı Sarı Ali, Muharrem Hüsamettin ve Kadızade Zühtü Işıl, yeşil-kırmızılıların tarihindeki ilk on biridir. Kuruluş aşamasında altı genç ile birlikte Hüsnü Tonak, Tahir Bor, Fikri Altay ve Sezai Çullu da yer almıştır. Kurulan takım, Birinci Dünya Savaşı ve Kurtuluş Savaşı'na kadar yabancılarla kıran kırana maçlar oynamıştır. Kurtuluş Savaşı'nda Anadolu'da, Mustafa Kemal'in ordularına katılan Karşıyakalılar ve Kaf Sin Kaf'lılar, kanları ve

canları pahasına çeşitli cephelerde dış iş savaşırlar. 9 Eylül 1922'de İzmir'i işgal kuvvetlerinden kurtaranların içinde yer alan Karşıyakalılar tarihin altın sayfalarında yerlerini almışlardır.

KSK'nin kurucularının Kurtuluş Savaşı'ndaki kahramanlıkları nedeniyle armasında ay yıldız kullanmasını emreden, Cumhuriyetimizin kurucusu Gâzi Mustafa Kemal Atatürk, 13 Ekim 1925 ve 24 Haziran 1926 tarihlerinde Karşıyaka Spor Kulübünü iki kez ziyaret etmiş, kendi el yazısı ile şeref defterine duygularını yazmıştır.

Karşıyaka tarihi konusunda çok değerli çalışmalar yapan Vehbi Moğol, şunları anlatıyor:

"Mustafa Kemal Atatürk'ün, bir çok spor kulübü tarafından kendi kulüplerinin taraftarı olduğu söylemi sadece İzmir'de değil, bütün Türkiye'de ifade edilmektedir. Bu konuda spor kulübü sitelerinde, zaman zaman basında yer alan bazı yazıları okumaktayız.

Biz Karşıyakalılar olarak, "Ulu Önder hangi takımın taraftarıydı?" tartışmasına girmeden, onun devrimlerine ve ilkelerine bağlılığımızı sürdürerek, ulusal egemenliğimize sahip çıkmamız konusunda işaret ettiği hedeflere inatla yürümeye devam ediyoruz.

13 Karşıyakalı evladımızı şehit verdiğimiz Çanakkale Savaşı'nda Mustafa Kemal Paşa'nın şu anısını sizlerle paylaşsak; Çanakkale Savaşı sırasında keşif görevine çıkan bir Türk askeri, yakaladığı İngiliz askerini gırtlığından tutup Mustafa Kemal Paşa'nın karşısına getirir. Paşa, İngiliz askerine, memleketinden kalkıp buralara niçin geldiğini sorduğunda "Spor için!" yanıtını alır. Mustafa Kemal: "Bizim neferi nasıl buldun?" diye sorar. Esir asker, "Spor bilmiyorum!" diye yanıt verir. Bunun üzerine Mustafa Kemal; "Bana spor nedir? diye sorarlarsa vereceğim cevap şudur: Spor, vatan ve milletin yüksek menfaatlerine tecavüz edenleri gırtlığından yakalayıp memleket ve millet hadimlerinin huzuruna getirebilmek kabiyet-i maddiyesi ve maneviyesidir." demiştir.

Değerli araştırmacı Sancar Marufi'nun KSK'nin 95. yıldönümü nedeni ile düzenlenen paneldeki konuşmasında Ulu Önder'in "Ben sporcunun zeki, çevik ve ahlaklısını severim." sözünü KSK'yi ikinci ziyaretinin etkisiyle söylediğini tarihçi Afet İnan'a atıf yaparak anlatmıştır. 1937'de şöyle demiştir Ulu Önder: "... Spor yalnız beden kabiliyetinin bir üstünlüğü sayılmaz. İdrak ve ahlak da bu işe yardım eder. Zeka ve kavrayışı kısa olan kuvvetliler, zeka ve kavrayışı yerinde olan daha az kuvvetlilerle başa çıkamazlar. Ben sporcunun zeki, çevik ve ahlaklısını severim." Bu sözlerden sonra aslında söylenecek pek fazla söz yok. Kısaca bu nitelikler hangi spor kulübünde, hangi takımda, hangi sporcuda ise, Atatürk o kulübün, o takımın, o sporcunun taraftarıdır. Diğer yandan Mustafa Kemal'in Karşıyakaya ve Karşıyaka Spor Kulübü ile tarihi buluşmalarına bakacak olursak; Karşıyaka Spor Kulübü, 1 Kasım 1912 günü Karşıyaka Mumarese Bedeniye Kulübü adıyla daha sonraki yıllarda bir Kuva-i Milliye kahramanı olarak anılan Zühtü İşil ve silah arkadaşları tarafından kuruluyor. Zaten kulübün renkleri de Türklüğün en önemli iki değerinden geliyor. Karşıyaka kırmızısını bayrak-tan, yeşilini ise İslam'dan alıyor.

Mustafa Kemal Atatürk de kulüp yöneticilerinin Milli Mücadele'deki etkinliklerini karşılıksız bırakmamış. Örneğin İzmir'in düşman işgalinden kurtuluşundan sonraki ilk gün, yani 10 Eylül 1922'de bu

şehirden bir karargâh oluşturmasını istediğinde adres olarak dönemin Karşıyakaya Spor Kulübü başkanı Sadi İplikçi'nin köşkünü göstermiş. Herkes tarafından bilinen, Atatürk'ün ayaklarının altına Yunan bayrağının serilmesi ve kendisinin bunu başka bir milletin değerlerine böyle hakaret edemeyeceğini söyleyerek yerden kaldırması olayı da bu köşte yaşanmıştır.

Atatürk'ün Karşıyakaya'ya olan ilgisi elbette bu olaylarla sınırlı değil. Milli Mücadele döneminde ve sonrasında İzmir'e yaptığı her ziyarette Karşıyakaya Spor Kulübü'nü ziyaret eden Gazi, defalarca futbol ve tenis takımlarının antrenmanlarını da izlemiştir. Kulübün armasında Ay-Yıldız kullanılması emrini de bizzat kendisi vermiştir.

Gâzi Mustafa Kemal'in genç Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı olarak ilk ziyaret ettiği kulüp Karşıyakaya Spor Kulübü'dür. Kendisinin kulübe yaptığı iki ziyarette imzaladığı hatıra defterindeki yazılar da aşağıda yer almaktadır. İlk ziyaret 13 ekim 1925 tarihini taşıyor. "Karşıyakaya Spor Kulübü'nde karşı karşıya bulunduğum gençlik iltihara şayanıdır. Bu gençlik muvacehesinde istikbalin kuvvetli saadeti ne bariz görülmektedir."

Gelelim ikinci ziyarete: Önce o tarihlere bir gidelim. 1925 yılı içinde ve 1926'nın başlarında devrimlerin önemli bir kısmı gerçekleşmiştir. Bu arada Terakkiperver Fırkası, irtica ile ilgili görümlere kapatılmıştır. İrtica dalgaları zaman zaman ortada görülmektedir. Eskiye bağlı olmaktan kurtulamayanlar, çıkarıcı düşüncelerin etrafında birleşenler, Cumhuriyete ve onun başındaki Cumhurbaşkanı'na karşı bir takım çalışmalar içindedirler.

Gâzi, 8 Mayıs 1926'da Konya'dan başlayarak bir yurt gezisine çıkar. 16-30 1926 tarihleri arasında da İzmir'e ayrılır. 14 Haziran günü Balıkesir'den İzmir'e geçeceği sırada İzmir Valisi'nden İzmir'de kendisine karşı bir suikast düzenlendiği haberini alır. 14 Haziran gecesi Mustafa Kemal'e suikast girişiminde bulunacaklardan, Ulusal Bağımsızlık Savaşı'nda Mustafa Kemal'in yanında yer almış olan Kadı Hürşit'in oğlu da vardır. Mustafa Kemal, babasının hizmetlerinden ötürü, 1920'de Büyük Millet Meclisi'ne Rize Milletvekili olarak Ziya Hürşit'i seçmişti. Mustafa Kemal, suikastçıların yakalanmasından sonra, 15 Haziran saat 19.00'da İzmir'e doğru yola çıkar. 16 Haziran'da, Soma, Menemen'e uğrayarak, 16 Haziran akşamı saat 18.00'de İzmir'e varır. İşte bu önemli gelişmelere karşın Büyük Önder Gâzi Mustafa Kemal ve beraberindeki heyet, 24 Haziran 1926 tarihinde Karşıyakaya Spor Kulübünü ziyaret ederler. KSK Bayan tenisçilerinin maçlarını seyreden Gâzi, KSK Şeref defterine; "Bu defa ki ziyaretimde geçen aylar da masarrıf ve mesai hizmetin kıymetli asarını gördüm. Teşekkür ve tebrik ederim."

Gazi Mustafa Kemal

(24 Haziran 1926)

(İsmet İnönü, Fahrettin Paşa, Dr. Tevfik Rüştü)" satırlarını yazar.

Zübeyde Hanım Karşıyaka'da yatıyor

Mustafa Kemal, 15 Ocak 1923 tarihinde çok sevdiği annesi Zübeyde Hanım'ı Karşıyaka'da yitirir. 27 Ocak 1923 tarihinde annesinin gömütü başına gelen Mustafa Kemal, konuşmasının sonunda şu yemini eder: "Validemin ruhuna ve bütün ecdat ruhuna ahdetmiş olduğum vicdan yeminimi tekrar edeyim. Validemin kabri önünde ve Allah'ın huzurunda yemin ediyorum. Bu kadar kan dökerek milletimin elde ettiği ve sağladığı tırdığı hâkimiyetin muhafaza ve müdafası için icap ederse validemin yanına gitmekten asla tereddüt etmeyeceğim. Milli hâkimiyet uğrunda canımı vermek, benim için vicdan ve namus borcu olsun".

Karşıyakalılar, ulusal egemenlik yolunda bu yeminin de bekçisi olduklarını, ara-

Gâzinin, evlenmek için ise Karşıyakalı bir kızı, annesinin defnedilmesi için ise Karşıyaka'yı seçmesinin de tesadüf olamayacağı aşikârdır.

Görüldüğü gibi 100 yıllık çınar Karşıyaka Spor Kulübü'nün markalaşmasındaki en önemli unsurlardan birisi tarihindeki övünç noktalarından olan Gâzi Mustafa Kemal Atatürk'ün yakın ilgisi ve övgüsüdür.

Karşıyaka Spor Kulübü çatısı altındaki spor alanları:

olmuş ve üst üste 5 sezon oynayacağı 1. lig'e çıkmıştır. Böylece (1987-1988), (1988-1989), (1989-1990), (1990-1991) sezonlarında 4 sezon üst üste 1. Lig'de oynamış, aradaki 1991-1992 sezonunu 2. Lig'de geçiren Kaf Kaf, şampiyon olup tekrar 1. Lig'e çıkmıştır. (1992-1993), (1993-1994) sezonlarında 1. Lig'de oynamış, bir sezon daha 2. Lig'de oynadıkta sonra son olarak (1995-1996) sezonunda 1. Lig'de mücadele etmiştir. Toplam 15 sezon 1. Lig'de oynamıştır.

dan geçen 88 yıla karşın unutmamışlardır, unutmayacaklardır!

Gazi Mustafa Kemal, 11 Ekim 1925'de Karşıyakalılara hitaben Naim Palas Otel'i'nin balkonunda yaptığı konuşmasında, burayı ne kadar çok sevdiğini anlatmak için şu sözcükleri tercih edecektir: "İzmir'in Karşıyakalıları; sizi derin muhabbetle selamlarım... Ben bütün İzmir'i ve bütün İzmirilileri sevirim. Güzel İzmir'in temiz kalpli insanların da beni sevdiklerinden eminim. Yalnız, bir rastlantı beni Karşıyaka'ya daha fazla bağlamıştır. Karşıyakalıları! Annem, sizin sinenizde, sizin topraklarınızda yatıyor. Karşıyakalıları! İzmir'i gördüğüm gün, öncelikle Karşıyaka'yı ve orada da sizin Türk topraklarınızda yatan ananın mezarını gördüm."

FUTBOL

Karşıyaka futbol takımı Türkiye Milli liglerinin kurulduğu yıl olan 1959 yılından itibaren Türkiye 1.liginde (Günümüzdeki Süper Lig'de) oynamaya başlamış, (1959-1960), (1960-1961), (1961-1962), (1962-1963), (1963-1964) sezonlarında 5 sezon üst üste 1. ligde yer aldıktan sonra 1964 yılında Federasyon kararı ile liglerden ihraç edilmiş, Danıştay'a açtığı davayı kazanarak, (1966-1967) sezonunda tekrar 1. lig'e alınmıştır. Sonraki yıllarda 2. ligde mücadele eden KSK, 1969-1970 sezonunda şampiyon olup tekrar 1. lige çıkmış, (1970-1971), (1971-1972) sezonlarında 1. lig'de mücadele etmiştir. 1996-1997 sezonuna kadar 2. lig'de oynayan KSK, o yıl tekrar şampiyon

YELKEN

Kulübün başarılı olduğu diğer bir spor dalı Yelkendir. Kulüp tarihinde, yelkende şu başarılar elde edilmiştir:

Balkan Şampiyonları

Serhat Altay (Optimist), Serhat Altay (470). Kaan Özgönenç (470), Güray Zümbül (Laser-Radial), Onur Derebaşı (Laser- Radial)

Avrupa Şampiyonları

Onur Derebaşı (Laser-Radial)

Avrupa Kupası Gençler Şampiyonları

Serkan Yapan (Laser-Radial)

Dünya Şampiyonları

Güray Zümbül (Laser-Radial). Onur Derebaşı (Laser-4.7)

(2005 yılı itibariyle)

BASKETBOL

Liglerin kurulduğu 1966-1967 ve 1967-1968 sezonları ile, 1974 yılından itibaren bugüne Türkiye Basketbol 1. liginde aralıksız yer almıştır.

KSK'nın, basketbolda elde ettiği en büyük başarı, 1986-1987 sezonunda Türkiye 1. Ligi ve Cumhurbaşkanlığı Kupası şampiyonluklarıdır. Kulüp, Balkan ve Avrupa Kupalarında Türkiye'yi temsil etmiştir. Karşıyaka Spor Kulübü çatısı altında halen faaliyet gösterilen branşlar şöyledir: Futbol, Basketbol, Voleybol, Tenis, Yüzme, Bilardo, Motor

sporları, Bowling. Geçmişte 16 branşta faaliyet gösterildiği olmuştur.

Futbolda, altyapının kullanımı için 1912 Karşıyaka Derneği, Kulübe, 2012 yılı içerisinde Çiğli S.Yaşar Tesislerinde 600 m2'lik iki katlı tam donanımlı bir bina ve ekleri kazandırmıştır. Dernek, Futbol Alt Yapısının şirketleşmesi konusunda çalışmalarını sürdürmektedir.

KARŞIYAKA SPOR KULÜBÜ TARİHİNDEN NOTLAR

Oldukça yeni bir çalışma, kaynak belirtmeksizin önce "Karşıyaka Terbiye-i Bedeniye (Kulübü)" ismini vermekte; daha sonra, Ahenk gazetesinde çıkmış bir haberdan hareketle KSK'nın "Terakki" ismiyle kurulmuş olduğunu ima etmektedir.

"Karşıyaka'da İdman Kulübü Tesis" başlıklı ve 19 Aralık 1914 tarihli söz konusu haberde şunlar yazılıdır: "Her türlü mümarese-i idmaniye'ye (beden eğitime) hizmet etmek emeliyle Karşıyaka'da "Terakki" namı altında (ismiyle) bir kulüp tesis edilmiştir. Kulüp, Karşıyaka Müdafaa-i Milliye Şubesi dairesindedir. Futbol oynamak, kayıkta kürek çekmek, koşmak, yürümek gibi her birisi menaf-i azimeye mucip olan (önemli) yararlılara neden olan enva'i idmanlar (çeşitli beden eğitimleri), sporlar icra etmek isteyen gençlerimizin, bugünkü cuma gününden itibaren muamele-i kaydiyelerine ibtidar edilecektir (kayıt işlemlerine başlanacaktır). Muamele-i kaydiyenin cuma günleri zevallî saat (öğleden sonra) ikiden altıya kadar ve eyyam-ı sairede (diğer günlerde) beşten sekize kadar icrası karargir olmuştur".

Terakki'nin tamamen yeni ve K.S.K.'yle ilgisiz bir sportif örgütlenme olduğu açıktır. En azından bu haberin yayımlandığı tarihte, Karşıyaka'nın var olduğunu çok iyi biliyoruz. Bu sebeple "Terakki" ismiyle kurulmuş olması mümkün değildir. İsminden de anlaşılacağı üzere Terakki Kulübü, İttihat ve Terakki Fırkası'nın deyim yerindeyse çocuğudur. Altay İdman Yurdu'nun kurulması ve gelişmesinde, söz konusu fırka ve fırkayla bütünleşmiş bir kültürel kuruluş olan Türk Ocağı

İzmir şubesinin oynadığı rol bilinmektedir. Haberde ismi geçen Müdafaa-i Milliye, savaştan kaynaklanan sıkıntıları hafifletmek amacıyla İttihatçılarca kurulmuş olup, Karşıyaka'da da bir şubesi vardı. Anlaşılan o ki, İttihat ve Terakki İzmir'in kuzeyinde de (güneyinde Altay), spor alanında gayrimüslimlerin üstünlüğünü, hiç değilse dengeleyecek bir girişimde bulunmuştur. 16 Ağustos 1909 tarihli Cemiyetler Kanunu, "cemiyet teşkili evvelce (önceden) ruhsat istihsaline menut (alınmasına bağlı) değildir. Şu kadar ki, teessüsünü müteakip (kuruluşundan sonra), 6 maddeye tevfikan (uygun olarak) behemehal (mutlaka) hükümete ihbar edilmesi (bildirilmesi) lazımdır" demektedir (md. 2). Aynı kanunun 12. maddesi, "herhangi bir cemiyet hükmü bir şahsiyet (tüzel kişilik) iktisap edebilmek (kazanabilmek) için hükümete bir beyanname verme" zorunluluğu getirmektedir.

Y.Aksoy'la söyleşen Karşıyakalıların söylediklerinden, İttihat ve Terakki Fırkası'nın da yardımıyla Cemiyetler Kanunu hükümlerinin yerine getirildiği anlaşıyor. Anlaşılmayan, kulübün kurulduğu sıralar, hatta 1913 yılında, İzmir'de yayımlanmış gazeteler ve Yunanca kaynaklarda bu Türk kulübünden hiç bahsedilmiyor olmasıdır. Bu durumda, kulübün kuruluşuna katkı koyan ve/veya bu sürece tanıklık etmiş Karşıyakalıların söylediklerine itibar etmek gerekiyor: KSK, "Karşıyaka Mümarese-i Bedeniye Kulübü" ismiyle kurulmuştur. Ahenk'in "Karşıyaka" demesi olasılıkla "Karşıyaka Mümarese-i Bedeniye Kulübü" isminin tamlama içermesi nedeniyle söylenmesi ve yazılması zor ve uzun olduğu içindir.

Fotoğraf sanatında Şinasi Barutçu Kupası üçüncü kez İzmir'e geldi

A. Beyhan Özdemir

yarışmanın üç turlu elemesini kazanarak kupayı aldı

FOTOGEN Fotoğraf Sanatı Derneği tarafından 2012'de 24. kez gerçekleştirilen "Şinasi Barutçu Kupası" yarışmasını bu yıl Banu Kaplanlı ile birlikte, İzmir'den, Dokuz Eylül Ü. GSF Fotoğraf Bölüm Başkanı Yrd. Doç. Dr. A. Beyhan Özdemir kazandı. Türk Fotoğraf Sanatına emeği geçmiş Şinasi Barutçu'nun anısına düzenlenen yarışma, üç yıl üst üste katılımı ve tur atlamayı gerektiriyor.

Yarışmanın temel amacı, fotoğraf çalışanlarını tek fotoğrafın rastlantısallığından uzaklaştırarak, nitelikli fotoğraf serileri oluşturmak. Sergiye, daha önceki çalışmalarını göz önünde bulundurularak, tüm yurt genelinde geniş bir tarama ile FOTOGEN Yönetim Kurulunca belirlenen 12 katılımcı davet ediliyor ve 6'şar fotoğraf baskısı ile katılmaları isteniyor. Böylelikle, çalışmalarını seçici kurul tarafından 3 yıl üst üste başarılı bulunan katılımcılar, "ŞİNASI BARUTÇU KUPASI"nı almaya hak kazanıyorlar.

Bu yılın seçici kurulunu Nadir Ede, İbrahim Göksungur, Cengiz Karlıova, Halim Kulaksız ve İbrahim Zaman'ın oluşturduğu yarışmada birinciliği Banu Kaplanlı ile paylaştan A. Beyhan Özdemir ile söyleşi yaptık.

Fotoğraf uğraşındaki özgeçmişinizi aktarır mısınız?

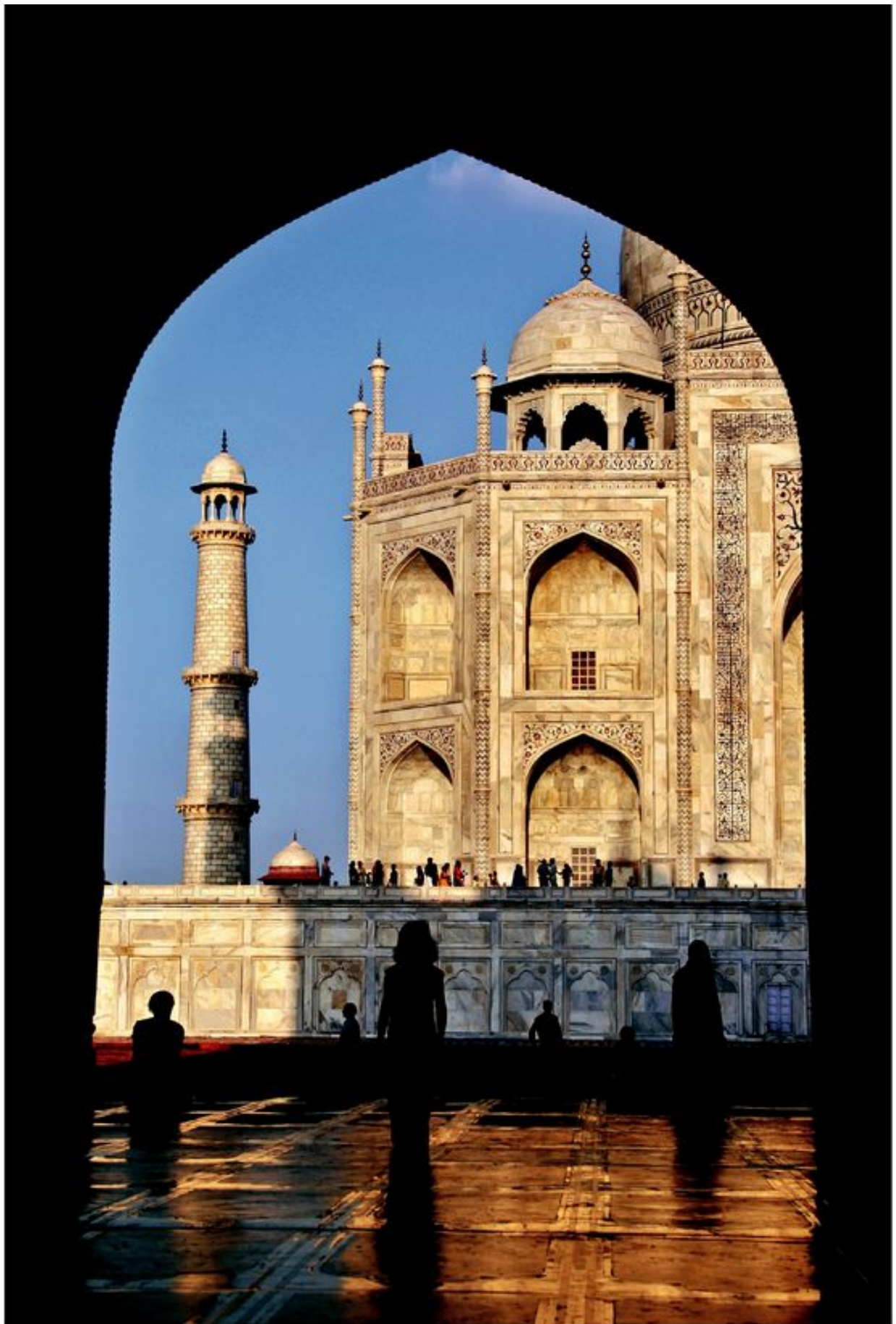
1982 yılında Ankara Üniversitesi DTCF Macar Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne girdim. Sinema Televizyon alanında eğitim almak ve o alanda çalışmak istediğim için son sınıfta Macar Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden ayrıldım. 1986 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema-Televizyon-Fotoğraf Bölümü yetenek sınavlarına girdim ve kazandım. 4 yıllık eğitimimi tamamladıktan sonra "Macar Sineması" üzerine yüksek lisans yaptım. Bu çalışma

Türkiye'de Macar Sineması üzerine yapılmış ilk çalışmaydı. Doktora aşamasında fotoğraf alanına yöneldim ve doktora tezimi de "Fotoğrafa Müdahale" konusunda yaptım. Daha sonra Adnan Menderes Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladım.

1996'da Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf Bölümü'ne öğretim üyesi olarak geldim. 1998 yılında İzmir Fotoğraf Sanatı Derneği'ne (İFOD) üye oldum. 2007 yılında İFOD Yönetim Kurulu Başkanlığına seçil-

dim. DEÜ GSF'de akademisyen olarak görev yapıyorum, İzmir Fotoğraf Sanatı Derneği'nde bir sanatçı duyarlılığı ile sanatın; özellikle de fotoğrafın topluma yayılması, yaygınlaştırılması ve öğretilmesi aşamasında İFOD'da görev yapıyorum. Halen DEÜ GSF Fotoğraf Bölümü Başkanı olarak çalışıyorum.

Bilinçli olarak 1986 yılından beri fotoğrafı bir sanat olarak görüyorum ve fotoğraf sanatı alanında hem bir eğitimci hem de bir sanatçı olarak çalışmalarımı sürdürüyorum.

Fotoğraf çalışmalarınızın dayalı olduğu tema / temalar hakkında bilgi verir misiniz?

Fotoğraf, diğer sanatlara göre çok geniş yelpazesi olan bir uygulamalı sanattır. Başlangıçta her konu ilgimi çekmesine rağmen asıl ilgi alanım belgesel çalışmalar üzerine yoğunlaşmıştır. Genellikle farklı toplumsal yaşam biçimleri ve kültürlerin yansımalarının, geleneksel yaşam öğelerinin fotoğrafik dille anlatılmasını kendime daha yakın görüyorum.

Şimdiye kadar birçok konuda fotoğraflar çektim. Bunların arasında geleneksel sporlarımızdan "Kırkpınar Yağlı Güreşleri", "Marmara Depremi", "Türkiye'den Görünümler" adını verdiğim ülkemizin arkeolojik bölgeleri, "Işıқта Dans" ve "Renklerin Dansı" adlı çalışmayla Türk Halk Dansları, Türk televizyonlarında yer alan haberci, programcı, sunucu gibi ekranda gördüğümüz kişilerin siyah beyaz portrelerinden oluşan "Ekran-dan Bakanlar", "Semazenler", "Dünya İnançları", "Mezar Taşları" ve özellikle farklı ve ilginç ülke kültürleri konusunda yaptığım fotoğraf projelerini sayabilirim. Son yıllarda "Ortadoğulu Kimliği" adlı bir proje üstünde çalışıyorum. İran, Suriye, Mısır, Lübnan, İsrail ve Filistin'i kapsayan bu çalışmamın bir bölümünü tamamladım. Gerek sıcak bölgeler olması gerekse fotoğraf çekimi açısından zor olan bu projeyi albüm-kitap şeklinde yayınlamayı düşünüyorum.

Fotoğraf hayatımın son projesi olarak düşündüğüm "Yolun Sonu" adlı projemle de mezar ve mezarlıklar fotoğrafları çekiyorum. Türkiye'de ve yurtdışında gittiğim her yerde, farklı din ve mezheplere, inanışlara ait mezarlık çalışmaları yapıyorum. Benim için sanırım en anlamlı ve en son proje de bu olacak diye düşünüyorum.

Şinasi Barutçu Kupası yarışmasının özelliği üç turlu elemekten geçmek. Üç yıl boyunca turu geçen fotoğraflarınız hakkında bilgi verir misiniz?

2010 yılında FOTOGEN Şinasi Barutçu Kupası'nın ilk turuna "Semazenler", 2011 yılında ikinci tura "Çömlekçiler" ve 2012 yılında finale "Dökümcüler" fotoğraflarıyla katıldım. Her turda teknik ve içerik bütünlüğü olan 6 adet fotoğrafım yer aldı. Her üç turu da geçerek 24.Şinasi Barutçu Kupası'nı kazandım.

Şinasi Barutçu Kupası'nı daha önce kazanan İzmirli sanatçılar var mı?

Şinasi Barutçu Kupası'nı son 3 yılda İzmirli sanatçılar kazandı. 2009'da Fenay Ulu, 2010'da Birol Üzmez (2011 yılında kupaya değer eser seçilmedi) ve 2012 yılında A.Beyhan Özdemir FOTO-GEN Şinasi Barutçu Kupası'nı kazanmış oldu.

ÖDÜLLERİ

- 8.Gençler Fotoğraf Bienali Gümüş Mad., 1989
- "Çalışan Çocuklar" Fotoğraf Yarışması 2. İik Ödülü, 1999
- "Yaşayan Gaziantep" Konulu Fotoğraf Yarışması TFDB Özel Ödülü, 1999
- Selçuk Belediyesi Gazeteci Yılmaz Tuncer Fotoğraf Yarışması 1. İik Ödülü, 1999
- "Oyunlarımız" Konulu Fotoğraf Yarışması 2. İik Ödülü, 2000
- Kültür Bakanlığı 9. Devlet Fotoğraf Yarışması - Sergileme, 2000
- Edirne Belediyesi, 4 adet Satın Alma, 2000
- "Cumhuriyet" Fotoğraf Yarışması "Başarı Ödülü" 4 adet, 2001
- "Yollarımız Yolculuklarımız" Fotoğraf Yarışması Jüri Özel Ödülü, 2001
- SANFO Özel Ödülü, 2001
- Yaratıcı Spor Fotoğrafları Yarışması 3. İik Ödülü, 2006
- Dünya İnançları Uluslararası Yarışma, 2.İik Ödülü, 2007
- FIAP Gümüş Madalya, 2007
- "Anne" Konulu Fotoğraf Yarışması 1. İik Ödülü, 2008
- "Ayın Fotoğrafı" Semazenler, Bireysel Ödöl, 2008
- Şinasi Barutçu Kupası 1.Tur Başarı, 2010
- Şinasi Barutçu Kupası 2.Tur Başarı, 2011
- Şinasi Barutçu Kupası 3.Tur Kupa Ödülü, 2012

Dünyanın en önemli şarap yazarları İzmir'i dünyaya anlatıyor

Kasım 2012'de İzmir'e gelen ünlü şarap gurme ve yazarları, ülkelerine olumlu izlenimlerle döndü ve izlenimlerini aktarmaya başladı. Şaraplık üzümde Ege Bölgesi'nin, üretimde de İzmir'in lider konumda olduğu düşünüldüğünde bu tanıtımın epeyce etkili olduğu söylenebilir.

■ Deniz Çaba Şan

2008'den beri farklı ülkelerde, dünyanın turizm, gurme ve şarap sektöründeki en önemli yazarları ve kanaat önderlerini bir araya getiren Uluslararası Dijital Şarap İletişimi Konferansı 9-11 Kasım 2012 tarihlerinde Şarap Üreticileri Derneği ve Wines Of Turkey'in (WoT) ev sahipliğinde İzmir'de yapıldı. 40 farklı ülkeden toplam 289 kişi İzmir'e geldi; şaraplarımızı tattı, bağlarımızı gezdi. Önemliydi. Çünkü konferans İspanya, Portekiz, Avusturya ve İtalya'nın ardından Türkiye'de ilk kez gerçekleşti. İzmir hem kendi şaraplarını tanıttı, hem de agro-turizmdeki potansiyelini ortaya koydu. Daha önemlisi dünyaca ünlü o yazarlar, kasım ayından beri dünyaya bizi anlatıyor. Wines of Turkey Direktörü Taner Ögütoğlu ile Türkiye şarap üretimi ve ihracatı ile konferans izlenimlerini konuştuk.

Türkiye şarap ihracatında dünya sıralamasında istenilen konumda değil. Üretim potansiyeli ile birlikte değerlendirildiğinde nasıl bir tablo ortaya çıkıyor?

Türkiye'nin şarap üretim kapasitesi bağ alanları olarak bakıldığında potansiyel olarak dünyanın ilk on ülkesi içine girecek boyutta. Türkiye 505.000 hektar ile dünyanın dördüncü büyük bağ alanına ve altıncı büyük üzüm üretimine sahip. Ancak Türkiye'nin 15'de 1'i kadar bağı olan ve kabaca son 40 yıldır topraklarında şarap üretilen Yeni Zelanda, Türkiye'nin 125 katı ihracat yapıyor. Dünyanın en büyük dördüncü bağ alanına sahibiz ama bunun sadece yüzde 3'ü şarap üretimi için kullanılıyor. Şarap dünyanın katma değeri en yüksek tarım ürünü! Biz ise ülke olarak üzümü kurutup satıyoruz.

Ülke	Bağ Alanı (ha x1.000) (2010)	Üzüm Üretimi (tons) (2010)	Şarap Üretimi (x1.000.000 hl) (2010)	Şarap İhracatı (x1.000.000 hl) (2010)	İhracat Değeri (fob usd) (2010)
Fransa	825	5.850.000	45,3	13,5	\$8.256.000.000
İtalya	798	7.500.000	48,6	20,6	\$5.300.000.000
İspanya	1082	5.640.000	36,1	17,66	\$2.476.800.000
Avusturalya	170	1.797.010	11,2	7,8	\$2.291.666.667
Şili	200	2.820.000	8,8	7,3	\$1.500.000.000
ABD	404	6.220.000	19,6	4,1	\$1.140.000.000
Almanya	100	950.000	7,2	3,8	\$945.000.000
Y. Zelanda	33	210.500	1,9	1,4	\$867.500.000
Arjantin	228	2.360.000	16,3	2,7	\$864.000.000
G. Afrika	125	1.650.000	9,2	3,9	\$550.000.000
Türkiye	505	4.264.720	0,75	0,025	\$7.435.000

kaynak: Fidelity Danışmanlık 2011 Aralık

Üretim potansiyeli olarak Türkiye'nin hangi bölgeleri öne çıkıyor? Türkiye'de rakamsal olarak kaç şarap üreticisinden söz edebiliriz? Ve bunların ne kadarı ihracat yapıyor? Şaraplık üzümde Ege Bölgesi lider durumda. Türkiye'de kayıtlı 140 civarında şarap üreticisi olduğu belirtiliyor ancak 35 civarında marka var ve bunların içinde de 25 civarında üretici ihracatı da hedefleyen bir vizyon içinde. Bu rakamın içinde de fiilen ihracat yapanlar tahminen 15 civarındadır. İhracatta başı Kavaklıdere, Doluca, Sevilen, Pamukkale olmak üzere büyük ve orta ölçekli üreticiler çekiyor. Şaraplık üzüm üretiminin oransal dağılımı ihracat konusunda da baz alınabilir. Bu nedenle Ege Bölgesi'nin öne çıktığını rahatlıkla belirtebiliriz.

Türkiye'de şarabın yüzde 52,2'si İzmir'de üretiliyor. İzmir, marka değerini nasıl güçlendirir?

Şarap dünyanın en prestijli ürünlerinden biri. Şarabıyla dünyada meşhur olan bir ülke başta tanımdan olmak üzere turizm olmak üzere o bölgenin ekonomisini kalkındırıyor.

Marka değerini güçlendirmek için; İzmir, Denizli, Manisa gibi merkezlerdeki üreticilerin bölgenin tanıtımı için birlikte çalışmaları, kurvaziyer turizminin şarap ile buluşturulması gerekiyor. İzmir'in horeca sektörünün konunun önemine sahip çıkması ve bu yönde şarap üreticileriyle birlikte çalışması gerekiyor. EXPO 2000 gibi projelerde şehrin tanıtımı yapılırken şarabın ve Ege mutfağının birlikte öne çıkartılması İzmir marka imajına da katkıda bulunacaktır.

WoT nedir?

2008'de kurulmuş olan Türk Şarapları Platformu (Wines of Turkey-WoT) çatısı altındaki Doluca, Kavaklıdere, Kayra, Kocabağ, Pamukkale, Sevilen, Vinkara Arcadia, Güller, LA, Suvla, Urla ve Yazgan Şarapları gibi Türkiye'nin önde gelen şarap üreticileri tek bir hedefe kilitlenmiş durumda: Türk şaraplarını kaliteyle anılan jenerik bir marka olarak tanıtmak. Platform, 2008'den beri bunun mücadelesinde. Özellikle İngiltere, Almanya, Fransa, Hong Kong ve Türkiye'de önemli şarap fuarlarına katılıyor, uzman isimleri davet edip konferanslar düzenliyor. Türk şarap üreticileri de, şarap tadım festivallerine aynı formatta stant ile katılarak ortak imajı güçlendiriyor.

Hedef: 1 milyar dolar ihracat

Wines of Turkey, tek bir amaç için uğraşüyor. O da ihracatı artırmak. Ögütöğü, "Gelecek 30 yıl içinde 1 milyar dolar ihracat hedefi koyduk" diyor: "Son 1 yıl öncesine kadar neredeyse hiçbir pazarda olmadığımız, bir-iki ülkede etnik pazara mal sattığımız için nihai tüketici ile buluşmaya alışık değiliz. Başta İngiltere olmak üzere artık pazara girdiğimiz ülkelerde bunu da yapmamız gerekiyor. Tabii şarap sektöründeki ivme için tanınmak-bilinmek yeterli değil. Burada hükümetin uyguladığı baskı politikası ve iç pazardaki yapısal sorunlar öne çıkıyor. Şarabın klasik anlamda alkollü içki olarak kabul edilmesi ve tanıtım, pazarlama ve satış yasalarının her geçen gün artması, internet satışlarının engellenmesi sektöre büyük darbe vuruyor. Güzel şeyler de oluyor tabii ki. Kültür ve Turizm Bakanlığı yaptığımız tanıtım çalışmalarını destekliyor. Ekonomi Bakanlığı ihracat desteği veriyor."

Konvansiyonel Basından ve Sosyal Medyadan Gelenler

Bloomberg News Editörü (USA);

Elin McCoy

McCoy, ABD'nin önde gelen ve birçok ödül almış şarap yazarlarından. Bloomberg News'in editörü olan McCoy'un son kitabı: "The Emperor of Wine: The Rise of Robert M. Parker Jr. and The Reign of American Taste". <http://elinmccoy.com>.

Wine Spectator ve Wine Business International Columnist (FR/USA);

Suzanne Mustacich

"Wine Spectator" ve "Wine Business International" yazarı olan Mustacich Bordeaux'da yaşıyor ve Fransa'nın en köklü haber ajansı olan AFP için İngilizce yazılar yazıyor. <http://www.winespectator.com/author/show/id/422>

Wine Business Monthly Senior Editor (USA)

Lisa Shara Hall

ABD'nin en çok okunan, profesyonellere yönelik şarap dergisi Wine Business, 7.000 şarap üreticisine ve 3.000 bağcıya ulaşıyor. Lisa Shara Hall'un editörlüğünü yaptığı gruba ait üç yayının (Wine Business Monthly, Wine Business Insider and Winebusiness.com) yanı sıra kendisi The Oxford Companion to Wine, The Hugh Johnson/Jancis Robinson World Atlas of Wine kitaplarına katkı vermekte ve Decanter dergisinde yazıları yayınlanmakta. www.winebusiness.com/wbm/

www.vinography.com (USA)

Alder Yarrow

Dünyada ilk profesyonel şarap blogger'ı olan ve

San Francisco Magazine tarafından "The Wine World's Brightest Cyberstar" olarak tanımlanan, ABD'nin en çok takip edilen kanaat önderi Yarrow, aynı zamanda "Sommelier Journal Dergisi'nin" editorial yönetim kurulunda, 800 sayfalık dünyanın en kapsamlı şarap ansiklopedisi olan Opus Vino ve Jancis Robinson.com yazarları arasında. Web sitesinin aylık okuyucu sayısı, 99.840.

www.wineanorak.com (UK)

Jamie Goode

İngiltere'nin en çok takip edilen şarap yazarı olan Goode, aynı zamanda İngiltere'nin en çok okunan gazetelerinden biri olan The Sunday Express'in şarap yazarı. "2007 Glenfiddich Wine Writer Of The Year" ile ödüllendirilen Jamie Goode'un en çok okunan kitaplar listesine giren kitapları: "Authentic Wine: Toward Natural and Sustainable Winemaking 2011" ve "The Science of Wine: From Vine to Glass 2006".

www.tonyaspler.com (CAN)

Tony Aspler (CAN)

Kanada'nın Tuğrul Şavkay'ı demek kendisini kısaca anlatır. Son 30 yıldır şarap ve yemek konularında yazılar yazan Aspler'in 16 kitabı bulunuyor. Bu kitaplar arasında özellikle öne çıkanlar The Wine Atlas of Canada, Vintage Canada, The Wine Lover's Companion, The Wine Lover Cooks ve Travels With My Corkscrew. Tony'nin son kitabı "Tony Aspler's Cellar Book". 2007'de Kanada'nın en yüksek nişanı olan "Order

of Canada" ile ödüllendirilen Aspler, "Ontario Wine Awards" yarışmasının kurucusu. Katkı verdiği yayınlar; Wine Spectator, Meininger's Wine Business International, Tidings, Post City Magazines, Lexpert, Fine Wine & Liquor (China).

http://www.spittoon.biz(UK)

Andrew Barrow

İngiltere'nin en çok takip edilen web sitelerinden biri olan Spittoon editor ve kurucusu Barrow, "Online for AOL, Guardian Word of Mouth, Via Michelin, Wine Opus" gibi birçok mecraya da katkıda bulunuyor. Andrew, "Circle of Wine Writers" üyesi.

The World of Fine Wine Magazine Contributing Editor & Decanter Magazine Columnist (UK/FR);

Andrew Jefford

İngiltere'nin ve dünyanın en saygın şarap ve gurme dergisi olan Decanter'in bol ödüllü ve kıdemli yazarı. Bir kez Glenfiddich Awards ve üç kez üst üste Roederer Awards kazanan Jefford'un Decanter'in dışında yazılarının yayınlandığı bazı dergi ve gazeteler;

The Financial Times, The Times, The Guardian, Scotland on Sunday, WINE, Decanter, World of Fine Wine, Gourmet Traveller Wine (Australia), "Which? Wine Monthly", The Spectator, Time Out, BBC Good Food, British Airways High Life, Food and Travel Magazine, Waitrose Food Illustrated, The Field, Off-Licence News, EatSoup, The Morning Advertiser, just-drinks.com. www.andrewjefford.com/

Dijital Şarap İletişimi Konferansı'na katılan şarap gurme ve yazarlarından bir geri dönüş oldu mu?

EWBC 2012 konferansına 40 farklı ülkeden toplam 289 kişi katıldı. Türkiye, İzmir başta olmak üzere diğer ilgili şehirlerimiz ve Wines of Turkey içerikli binlerce tweet gönderildi. Türkiye'de organize edilen EWBC konferansı konulu 10.000 den fazla tweet gönderildi. Dünyada şarap ve yemek sever kitle içinde EWBC trendtopic oldu. 200'den fazla makale yayınlandı ve halen makaleler yayınlanmaya devam ediyor. İnternette 2000'den fazla fotoğraf ve 40 civarında video yayınlandı.

Şarap konusunda dünyanın en önemli

kanaat önderleri arasında yer alan isimler ülkemizin şaraplarını tattılar, beğendiler ve bunun yanı sıra organizasyon bu güne kadar yapılan en başarılı EWBC olarak ilan edildi. Sektörümüzü ve ülkemizi en iyi şekilde tanıttık ve bıraktığımız bu olumlu izler katılımcıları hayatları boyunca devam edecek ve sadece kendilerini değil kendilerini okuyan, takip eden insanları da etkileyecekler. Ticari açıdan da gelen katılımcılar içinde yer alan satın almacılar görüşmeler yapmaya başladılar ve konferansın sadece tanıtıma değil, ihracata da doğrudan fayda sağlayacağına inanıyoruz.

Bölge	Şehir					Tonaj
Ege	Çanakkale	Bozcaada	Manisa	Denizli	İzmir	54.180,00
OrtaDoğu	Tokat	Elazığ	Malatya			15.160,00
Marmara	Edirne	Tekirdağ	Kırklareli	Avşa	Adapazarı	13.960,00
OrtaGüney	Nevşehir					12.425,00
GüneyDoğu	Diyarbakır					3.500,00
OrtaKuzey	Ankara	Uşak				3.422,00
Akdeniz	Elmalı					200,00
						102.847,00

Türk Şaraplarıyla İlgili Örnek Haberler:

Wine Spectator: <http://www.winespectator.com/webfeature/show/id/47773>

Decanter: <http://www.decanter.com/news/blogs/expert/530620/jefford-on-monday-the-turkish-renaissance>

Le Figaro: <http://avis-vin.lefigaro.fr/magazine-vin/o34483-retour-sur-l-ewbc-la-conference-connectee-a-la-source-du-vin-en-turquie>

Harpers: <http://www.harpers.co.uk/news/news-headlines/13063-laithwaites-to-expand-turkish-wine-offering-following-ewbc.html>

Palate Press: <http://palatepress.com/2012/11/wine/wine-and-turkey-not-a-thanksgiving-story/>

The Gray Report: <http://blog.wblakegray.com/2012/11/european-wine-bloggers-conference-2012.html>

Vinography: http://www.vinography.com/archives/2012/12/turkish_wine_the_tasting_notes.html

Perakende sektöründen örnekler

Laithwaites (UK) <http://www.laithwaites.co.uk/>
Parçası olduğu (Direct Wines Ltd, Sunday Times Wine Club gibi) diğer markalarla, Avrupa ve ABD'deki iştirakleriyle dünyanın en büyük şarap perakende zinciri olarak gösteriliyor. Laithwaites Wine, 42 yaşında ve sadece İngiltere'de 1.400'den fazla çeşit şarabı müşterilerine sunuyor. Ürün grubu günlük şaraptan "Şne wine" kategorisine kadar çok geniş bir spectrum içeriyor. Yıllık satışları 340 milyon pound üzeri. Laithwaites/Direct Wines operasyonları İngiltere, ABD, HK, Avustralya ve Orta Avrupa'yı içeriyor. WOT çalışmaları çerçevesinde Laithwaites tarafından listelenen ilk Türk markası Kavaklıdere Şarapları oldu. EWBC konferansına listeledikleri Türk şaraplarını arttırmak için geliyorlar. EWBC sponsorları arasına girdiler.
Firmayı temsilen gelen kişiler:
Tony Laithwaith (Firmanın kurucu sahibi)
Justin Howard-Sneyd MW
<http://laithwaites.blogspot.com/>

Snooth (USA) <http://www.snooth.com>
Bir milyon kişiye aşan kullanıcı sayısı ile dünyanın en büyük şarap satış web sitesi. Snooth aynı zamanda dünyanın en büyük medya kuruluşu olan Time Warner'a ait. ABD'nin en etkin 10 yemek sitesinden biri olan ve aylık 6.7 milyon kullanıcısı olan "myRecipes.com" ve dünyanın en prestijli dergi grubu olan Conde Nast'a ait, aylık 8.6 milyon kullanıcısı olan "Epicurious.com" web sitelerinin yemek şarap eşleşmelerini gerçekleştiren güç. Firmayı temsilen gelen kişi:
Gregory Del Piaz (kurucu-editör) (aynı zamanda Astor (NY) şarap mağazasının yöneticisi)

Apéritif (NOR) <http://www.apertif.no/>
Norveçli şarap ithalatçısı. Apéritif şarap konusunda Norveç'teki en etkili "wine & food" dergisi ve internet sitesi. Özellikle "on-trade"ye yönelik çalışmalar yapan Kolbu, internet üzerinde de çok etkili bir mecranın başında. Firmayı temsilen gelen kişi: Roger Kolbu (kurucu – editör)

Thierry's (UK) <http://www.thierrys.co.uk/>
İngiltere'nin önde gelen perakende zincirlerinden ve geçen sene Kavaklıdere Şaraplarını listeledi. Firma ayrıca son bir yıl içinde Moldovya, Hindistan ve Hırvat şaraplarını da listelemişti.
Firmayı temsilen gelen kişi:
Matt Dickinson
(Firmanın yüzde 25 hissedarı, resmi olarak Şimada çalışmıyor ancak dışarıdan yönetimin içinde.)

Bibendum(UK) <http://www.bibendum-wine.co.uk>
İngiltere'nin en önde gelen "Independent" şarap zincir markası. Markanın Avrupa operasyonları var ve İngiltere dışında 30 ülke 84 distribütör ile yılda 4 milyon şişeden fazla satışları var.
Firmayı temsilen gelen kişi:
Juel Mahoney
(Firmanın blogunu yönetiyor.
<http://www.bibendum-times.co.uk/>)

Diğer Bazı İsimler

Charles Metcalfe (UK) <http://thewinesinger.blog.co.uk/>
İngiltere'nin en ünlü şarap eleştirmenlerinden ve Robert Joseph ile birlikte kurdukları "International Wine Challenge" yarışmasının başkanı.
Robert Joseph (UK) -
thejosephreport.blogspot.com
İngiltere'nin en ünlü şarap eleştirmenlerinden ve Charles Metcalfe ile birlikte International Wine Challenge kurucularından. Bu görevinden ayrılan Joseph son yıllarda International Wine Challenges Asia (China, Japan, Vietnam, Singapore, Hong Kong, India) ve Rusya'yı kurdu. Şarap hakkında yazmış olduğu 28 kitabı var. 1997'de Decanter Dergisi tarafından 21'inci Yüzyıl'da şarap dünyasını etkileyecek en önemli 50 isim arasında gösterildi.

Master Of Wine'lar

- Caro Maurer MW
(Prowein'da da WOT master class yapacak)
 - Christy Canterbury MW,
 - Joel Butler MW,
 - Justin Howard-Sneyd MW,
 - Rosemary George MW,
 - Sarah Abbott MW,
 - Tim Atkin MW,
- Ayrıca MW unvanı almanın son aşamasına gelmiş üç isim daha var:
- Luiz Alberto,
 - Steve De Long ve Julia Sevenich.

Astor (USA/NY) <http://www.astorwines.com>
New York'un en prestijli şarap mağazası olan Astor, 1885'ten bu yana kullanılmakta olan New York'un en gösterişli ve eski binalarından birinde, Manhattan yanmasında Dördüncü Cadde ile Lafayette'in birleştiği noktada hizmet veriyor. "Organic", "Biodynamic" ve "Natural" kategorilerine de önem veriyorlar.
Firmayı temsilen gelen kişi:
Gregory Del Piaz (Wine Director) (aynı zamanda Snooth'un kurucusu)

The Wine Society (UK) <http://www.thewinesociety.com/>
Firma İngiltere'nin en eski ve büyük şarap kulübü. WOT kapsamında listeledikleri üreticimiz Vinkara oldu. 2013 için ilave Türk şarapları listelecekler ve bu konuda görüşmeler başlamak üzere. WOT üreticilerine bilgilendirme yapıldı ve liste The Wine Society'ye gönderiliyor.
Firmayı temsilen gelen kişi:
Evan Murrey
(Head of PR & Events)

inoVasyon

Algoritma Yönetim Danışmanlığı kurucusu
Ali Özgenç:

“Şirketler açısından önemli olan; bir kere inovasyon yapmak değil, inovasyonu bir yetenek olarak kazanabilmektir!”

■ Lütfü Dağtaş

Türkiye İhracatçıları Meclisi, geçtiğimiz aralık ayı içerisinde, İstanbul Kongre Merkezi'nde Türkiye İnovasyon Haftası etkinliği düzenledi. Üç gün süren etkinlik üniversitelere, sanayicilere, tasarımcılara, öğrencilere ve proje sahiplerine etkileşim ortamı da yarattı. İnovasyon üzerine inovasyon yönetimi, şirket performans yönetimi, iş dönüşümü ve radikal maliyet azaltma konularında uzman, Algoritma Yönetim Danışmanlığı kurucusu Ali Özgenç ile söyleşi yaptık.

Son yıllarda şirketlerin yoğun biçimde gündemlerinde olan, bir süredir tartışa geldiğimiz inovasyonu nasıl tanımlıyorsunuz?

İnovasyon, yeni fikirleri kullanarak veya mevcut bilgileri çok farklı yollarla uygulayarak ticari bir yarara dönüşen önemli değişiklik sağlama olarak tanımlanabilir. Yeni fikirleri şirket çalışanları üretebileceği gibi, müşterileriniz veya tedarikçileriniz yoluyla da yeni fikirlere ulaşabilirsiniz. Ayrıca tamamiyle dışardan alınacak fikirlerle de inovasyon yapılabilir. İnovasyon bazen yaratıcılıkla karıştırılıyor. Yaratıcı fikirler önemli ancak işin sadece bir kısmı. Bunları alıp projelendirmeniz ve ticarileştirmeniz lâzım. Elle tutulur bir yarar olmadan inovasyondan bahsedemeyiz.

İnovasyon hakkında bazı yanlış bilgiler de var. İzninizle bu vesileyle onları da açıklığa kavuşturayım. İnovasyon sadece teknolojik bir konu değil. Ürün, hizmet, süreçler, pazarlama, müşteri deneyimi, iş modeli gibi konularda da inovasyon yapılabilir. İnovasyonun pahalı olması da gerekmez. Düşük bütçelerle birçok deneme yapılabilir ve ilerleme kararları adım adım verilebilir. Önemli olan daha az yatırımla daha çok inovasyon yapabilmek.

İnovasyon, yeni bir kavram mı? Neden şimdi gündeme geldi? Yoksa bir moda kavram mı?

İnovasyon aslında yeni bir kavram değil. Bugün günlük hayatımızın bir parçası olan birçok ürün ve hizmet zamanında birer inovasyon olarak ortaya çıkmışlardır. Hayvanların tarım için kullanılması, ateşin kontrolü, buhar makinesi, uçak, matbaa, para, antibiyotikler, ameliyat, TV, telefon, internet, kredi kartı, bilgisayar, bankacılık hizmeti, şehirlerin elektrifikasyonu, fotoğraf makinesi ve bugün kullanılmaktan mutlu olduğumuz, hayatımızı kolaylaştıran herşey bir inovasyondur. Bugün bunları inovasyon olarak görmüyoruz çünkü kanıksadık. İlk yapandan sonra birçok taklitle çıktı, patentleri sona erdi. İşin özü, her inovasyon bir süre sonra sıradanlaşıyor. Bu nedenle şirketler açısından önemli

olan bir kere inovasyon yapmak değil, inovasyonu bir yetenek olarak kazanabilmek.

İnovasyonun bugün yoğun bir şekilde gündeme gelmesinin arkasında birkaç dinamik var. Birincisi inovasyonun öğrenilebilir, sistemleştirilebilir ve tekrarlanabilir olduğunun anlaşılması. Eskiden inovasyonun bazı zeki insanların tekelinde olduğu zannediliyordu. Oysa zeki, mucit diye anılan kişiler de, örneğin Edison da, geniş bir grupla çalışmıştır. İnovasyonun şanslı tesadüflerin sonucunda ortaya çıktığına inanılıyordu. Böyle örnekler elbette var, ancak inovasyonların çoğu belli bir amaca doğru çalışarak gerçekleştirilmiştir. Ayrıca inovasyon projelerinde isabet oranlarının düşük olduğu kanaati vardı ve bu aslında geçmişte doğru idi. Şu anda ise bu oran yeni proje yönetim metodolojileri ile çok daha yüksek.

Son yıllarda inovasyon metodolojisiyle ilgili bilgi dağarcığında önemli gelişmeler oldu. Müşterilerin ruhunu okumada yeni teknikler gelişti. Experimentasyon ve simülasyon teknikleri, çağdaş fikir yönetimi metodolojileri geliştirildi, inovasyon için işbirliği platformları, ortamları geliştirildi. İnovasyonu destekleyen İK Yönetimi ve BT Altyapısının nasıl olması gerektiği çözüldü. Bütün bunlardan ötürü bugün inovasyonun yönetebileceğimizi biliyoruz.

Moda konusuna gelince, hayır inovasyon bir moda değil. İnovasyon şirketlerin sığınabileceği son liman ve giderek şiddetlenerek öyle olmaya da devam edecek. Çünkü bugünkü ve gelecekteki rekabeti karşılamanın yolu farklılaşmaktan, sürüden ayrılmaktan geçiyor. Farklılaşmanın tek yolu da inovasyon.

Ayrıca siz, yaratıcılık ile inovasyonun sıklıkla karıştırıldığı görüşündesiniz. Tanımlamanıza göre yaratıcılık, yeni ve özgün düşünceleri ortaya çıkarmakla ilgili bir süreç. İnovasyon ise yaratıcı düşüncelerin ticari veya sosyal bir faydaya dönüştürülmesi. Yine sizin özetlemenizle, iş gözlüğüyle bakıldığında bir düşüncenin salt özgün olması yetmiyor, yararlı ve uygulanabilir olması da gerekiyor. Çok doğru. Bir faydaya dönüşmediği sürece inovasyondan bahsedilemez. Tabii şirketler çerçevesinde baktığımızda ticari bir faydadan bahsediyoruz. Daha geniş bir çerçevede bakarsanız genel anlamda topluma yararlı olan sosyal inovasyonlar da var. Özgün düşünce aşamasında kalmış ve inovasyona dönüşmemiş fikirler çok güzel örnekler var. Mesela Xerox, 1970'lerde efsanevi Palo Alto Araştırma Merkezi'nde dünyanın ilk PC'sini yaptı, fakat ticarileştiremedi. O tarihlerde bu merkezi gezen genç bir girişimci Xerox'un ticarileştiremediği tasarımları alıp Apple'ı kurdu. Apple'ın bugün geldiği nokta malum. Word kelime işlem programı, Adobe masaüstü yayıncılık, Ethernet, hep bu merkezde geliştirilen fakat ticarileştirilemeyen teknolojilerle mümkün oldu.

Buradan hareketle; Türkiye, küresel ekonominin ağırlıkta olduğu bu dönemde inovasyonu ilk ne zaman keşfetti? Şu anda pozisyonumuz nedir? Küresel ölçekte ele aldığımızda bu pozisyon bize ne sunuyor? Türkiye'de inovasyonun farkına varılması ve konunun önem kazanması 2000'li yıllara girdikten sonra, yaklaşık 2005 civarında oldu. Bu dönemde gazete ve dergilerde yazılar çıkmaya, inovasyon konferansları yapılmaya başlandı. Geçen yedi yılda Türkiye'de şirketlerin ve ülkenin inovatif olması gereği net bir şekilde ortaya çıktı.

Bu yıl 6-7-8 Aralık tarihlerinde TİM organizasyonu ve Başbakan'ın açılış konuş-

masıyla Türkiye İnovasyon Haftası etkinliği düzenlendi. Sanıyorum bugüne kadar Türkiye'de yapılan en kalabalık kongrelerden biridir. Konferans oturumlarının yanı sıra büyük bir sergi açıldı ve burada özel sektör, teknoparklar, üniversiteler, hatta liselerden katılım oldu. Bu organizasyondan birkaç hafta önce de TÜSİAD'ın ve İsviçre Ticaret Odası Derneği'nin inovasyon konferansları gerçekleşti. İnovasyon konusunda Türkçe yayınların sayısı da artıyor. Özel şirketler açısından bilinç üst düzeyde. Türkiye'deki gerek çok uluslu, gerekse de Türk şirketleri konuya ciddi önem veriyorlar. Bu konuda geri kalmanın rekabet avantajını kaybetmekle eşdeğer olduğu artık biliniyor. Öte yandan ülke olarak bakarsak Türkiye ino-

vasyonda dünyada 60'lı sıralarda... Yani ülke ölçeğinde iyi bir noktada değiliz. Orta gelir tuzağından kurtulmak için geri dönüp Çin ile Hindistan'la rekabet edemeyeceğimize göre ileri gitmekten başka çare yok. Bu da ancak inovasyon yönetimiyle olur.

Yazılarınızda, "İnovasyon değil, İnovasyon Yönetimi" vurgusu yapıyorsunuz. İkisinin arasındaki fark nedir? İnovasyon nasıl yönetilir?

Bir şirkette inovasyonu kendi haline ve şansa bırakmak şirket için önemli kayba yol açar. Bu şirketteki bir potansiyelin boşa gitmesi ile eş anlamlı. Farklılaşabilmek için inovatif olmanın gereği açık. Öte yandan, yalnızca bir proje metodolojisi öğrenmekle bir şirket inovatif olamaz. Ancak bir veya birkaç inovasyon yaparsınız. İnovasyon Yönetimi ise inovasyondan iş sonuçlarına, fikirden nakite giden yolu çizen metodolojik bir yaklaşımdır.

Şirketlerin çoğu maalesef inovasyonu nasıl yönetebileceklerini ve nasıl iş sonuçlarına dönüştürebileceklerini bilmiyorlar. İnovasyonu yönetebilmek için müşteri içgörüsü oluşturmaktan inovasyonu destekleyecek liderlik tavırlarına, şirket süreçleriyle entegre olacak inovasyon süreçlerine, şirket için doğru inovasyon ölçütlerine, inovasyon araçlarına, teşvik mekanizmalarına, fikir yönetiminden inovasyonu destekleyen yetenek yönetimine, kendi içinde tutarlılık taşıyan bir inovasyon sistemine gerek var. Böyle bir sistemin bir şirkette var olup olmadığını anlamak için şirket yöneticilerine ve çalışanlarına "şirketinizin inovasyon sistemini anlatabilir misiniz" diye sorun. Büyük olasılıkla soru soran bakışlarla karşılaşacaksınız.

Anladığımız kadarıyla inovasyon, el yordamıyla yapılacak bir şey değil. Bu işe nereden başlamak ve nasıl bir sıra izlemek gerekiyor? Yanlış başlarsa ne gibi sakıncaları olabilir?

Dediğiniz gibi iş yalnızca bir uçundan tutarak olmuyor. Bir uçundan tutarak başlayabilirsiniz ancak bütün resmi bilmek ve baştan gözetmek koşuluyla. Buradaki temel başlıklar şunlar:

- Liderlik ve Kültür • Odaklanma
- Sistemsel Altyapı, Süreçler, Araçlar
- Kaynaklar • Yetkinlikler • İhtiyaç • Ölçüm

İdeal durumda işe öncelikle şirket liderlik ekibinden başlamak daha iyi olur. Bu ekibin aynı anlayışta olması sonradan oluşabilecek patinajları önler.

Hiçbir şirketin sınırsız kaynakları yok. İnovasyon çalışmalarını verimli ve etkin kılmak için odaklamak lazım. İkinci öncelik budur. Daha sonra diğer adımlara geçilmeli.

Liderlik ekibindeki anlayış, stratejik odaklanma ve altyapı unsurları tamam olmadan şirket çalışanlarına açılan inovasyon inisiyatifleri hızlı başlayıp, aynı hızla sönümlemeye uğrayabilir. Bazı şirketler maalesef, iyi tasarlanmamış "öneri" sistemleri oluşturup çalışanlarına "ne fikriniz varsa söyleyin" diyorlar. Bu olabilecek en yanlış yaklaşımlardan biri. Yine bazı şirketler çalışanlarına inovasyon projesi metodolojileri konusunda eğitimler veya danışmanlık aldırıp inovatif hale gelebileceklerini düşünüyorlar. Bu şekilde danışmanın da desteğiyle bir tane proje yapabilirsiniz. Inovasyon yönetimi, proje metodolojisi öğrenmekten ibaret değil. Bu işe yanlış başlamanın en büyük sakıncalarından biri de, daha sonra doğru başlama noktasına geldiğinizde çalışanlarda eski heyecanı bulamama riski.

Başarılı olmuş bir şirketin varlığını düşünelim: Böyle bir şirket inovasyon inisiyatifine kalkışmalı mı? Niçin kalkışmalı? Yapmazsa ya da şimdi yapmazsa sonuçları ne olur?

Geçmişteki başarılar şirketlerin ayağına vurulmuş bir prangaya dönüşebilir. "Zaten başarılıyız, niye yeni bir şeyler yapalım" yanlısı şirketi yavaş yavaş ölüme götürebilir. Tarih, geçmişin başarılarıyla idare edebileceğini düşünerek, kendini yenilemeyi reddeden ve yok olan şirket örnekleriyle dolu. Kodak dünyanın en başarılı film şirketi idi. Dijital fotoğraf makinesini kendi geliştirdiği halde eski işine zarar vereceği gerekçeyle değerlendirmede ve sonunda yok oldu. DEC ve Compaq da bilgisayar sektöründen örnekler. Zamanında çok başarılı olup kendini yenileyemeyen birkaç cep telefonu şirketi var. Onların da gidişatı pek parlak değil.

Öncelikle şunu bilmekte yarar var. Geçmişte bir şirketi başarıya götüren formül bugün işe yaramayabilir. İkincisi, hiçbir şirket vakumda çalışmıyor. Rakipler sürekli bir şeyler yaparken siz inovatif olmazsanız, olduğunuz yerde duramıyorsunuz, aşağı gidiyorsunuz. Böyle bir gidişin sonu da önce küçülme, sonra da yok olma. Eğer şimdi bir adım atmazsanız da çok değerli zaman kaybediyorsunuz. Yani artık inovasyon bir seçenek değil, bir zorunluluk.

Sizce şirketlerde inovasyonu ne engelliyor? Inovasyon konusu şir-

kette kimin sorumluluğunda olmalı?

Bu çok önemli bir konu ve aslında çok da net bir yanıtı var. Şirketinizde inovasyonu yönetmez de kendi haline bırakırsanız sınırlı mesafe alırsınız. Dolayısıyla inovasyonu yönetmek için yapmanız gereken şeyleri yapmazsanız bunlar bariyer oluşturmaya başlar.

Şirketlerde inovasyonu engelleyebilecek en temel şey liderlik ekibinin destek olmayan tavrı ve inovasyonu desteklemeyen şirket kültürü. Liderlik ekibinde söylem ve eylem birliği olmaması da aynı kapıya çıkar, yani inovasyona olan desteğin lafta kalması. Bunun dışında inovasyonu engelleyebilecek şeyler, şirket hedeflerini destekleyen bir inovasyon vizyonu olmaması, fikirden nakite giden çizgide süreçlerin inovasyonu destekler nitelikte olmaması, inovasyon çalışmalarını için kaynak ayrılması, inovasyonun sonuçta insanlarla olacağının göz ardı edilip yetkinliklere yatırım yapılmaması, insanların eğitilmemesi, müşteri içgörüsü ve geleceğe dönük öngörü oluşturma mekanizmalarının kurulmamış olması ve inovasyon çalışmalarının iş hedeflerinin bir parçası yapılmaması, ölçülmemesi.

Bir yazınızda, "Kuşkusuz bir ülkenin ekonomik faaliyetinin büyük kısmı tek noktada toplandığında o ülkede dengeler bozulur. Bu odaklanmanın olduğu şehir de, ilk başta fayda sağlıyor gibi görünse de uzun vadede sorunlu bir hale gelir. İstanbul yıllar içerisinde iç göç hareketleriyle şişti ve plansız gelişimi ile yaşanması zor, kaçak binaları ile estetikten yoksun bir hale geldi," diyorsunuz. Burada planlama nasıl olmalı?

Bu ciddi bir soru ve kendi haline bırakılırsa büyüme potansiyeli var. Bu sorunu aşmak için dünyada ve Türkiye'de atılmış adımlar var. Bunları daha da güçlendirmek ve ileri götürmek lazım. Bir tanesi ülkedeki kümelenmeleri desteklemek. Çünkü kümelenmeler belli konularda bölgesel mükemmeliyet, uzmanlık ve bilgi birikimi yaratıyor. Bir ekosistem oluşturuyor, ve yeterince gelişirse dünya ölçeğinde rekabetçi bir yetenek oluşturuyor. Kümelenmeler adından da anlaşılacağı gibi ayrıca ekonomik faaliyetin ülkede dengeli dağılımında önemli rol oynuyor.

İkinci bir konu ise Bölgesel Kalkınma

Ajansları. AB'ye entegrasyon sürecinde, katılım öncesi bölgesel kalkınma yardımlarından ve katılım sonrası AB yapısal fonlarından yararlanabilmek için Türkiye, 2003 Yılı Katılım Ortaklığı Belgesinde bölgesel kalkınma ajanslarını kuracağını taahhüt etti ve bu yapılar 2006 yılında çıkarılan kanunla kurulmaya başlandı. Kalkınma Ajanslarının da doğru desteklerle bölgelerin kalkınmasında önemli rolü olabilir.

Küresel rekabet, kümelenme ve inovasyonun ekonomik büyüme ve sürdürülebilir kalkınmadaki rol ve üstünlüklerine ilişkin neler söylersiniz?

Dünya Ekonomik Forumu her yıl küresel rekabetçilik araştırması yapıyor. Forumun belirlediği 12 rekabetçilik faktöründen biri inovasyon. Ülkelerin listedeki inovatiflik sıralaması ile rekabetçilik sıralaması arasında bir paralellik var. Bir ülkede işçilik çok ucuz değilse, o ülke ancak inovasyon yoluyla rekabet edebilir. Bu rapor da bunu doğruluyor. En rekabetçi görünen ve işçiliğin çok pahalı olduğu İsviçre, aynı zamanda en inovatif ülke. Kümelenmeler ise ülke içinde belli konularda inovasyon ve üretim yetkinlik odakları oluşturarak global ölçekte rekabetçi olmanın bir yolu.

İnovasyon projeleri her zaman için başarı sağlama demek midir? Başarısız olmuş projelerden daha sonra başarıya dönüşmüş olanların birkaç örneğini aktarır mısınız?

İnovasyon projeleri her zaman başarılı olmayabilir. Ancak yapılan hatalar büyük başarıları tohumlayabilir. Örneğin Post-It yapışkan notları kuvvetli bir zamp üzerinde çalışırken projenin başarısız olması ve zayıf bir zamp çıkmasıyla mümkün oldu. Bir kalp ilacı geliştirilirken sonuçlar istendiği gibi olmadı ancak ilacın yan etki olarak saç çıkarttığı fark edildi. Rogaine markasıyla piyasaya sürüldü ve büyük ticari başarı yakaladı. Penisilin ve çiçek aşısı da böyle önce başarısız olan projelerden çıkan inovasyonlar. İnovatif bir şirkette başarısızlıkları cezalandırmak yerine onları başarıya giden yolda bir sıçrama taşı yapmak daha doğru olan yaklaşım.

İzmir, İnovasyon Merkezi projesiyle Türkiye'nin değişik bölgelerindeki inovasyon girişimlerinden farklılaşma şansına sahip, görüşün-

desiniz. Bu konudaki saptama ve görüşlerinizi alabilir miyiz?

İzmir İnovasyon Merkezi projesi İzmir Teknoloji Geliştirme Bölgesi (İZTEK-GEB) içerisinde yer alıyor ve aynı bölgede yer alan İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü (İYTE) ile bir sinerji içinde çalışılabilirliğine sahip olacak. Öncelikle bu üçlü sinerji Türkiye'nin diğer bölgelerindeki inovasyon girişimlerinde yok olduğum kadarıyla. Bu ciddi bir farklılık. İkinci ve önemli bir nokta ise bu İnovasyon Merkezi'nin içinde bulunduğu bölge nedeniyle teknoloji ve yüksek teknoloji odaklı olma şansı. Bu da bir farklılaşma unsuru. Bu özellikleri nedeniyle İzmir İnovasyon Merkezi ve İzmir Teknoloji Geliştirme Bölgesi'nin bu alandaki inovatif girişimciler üzerinde bir çekim gücü yaratacağını ve Ege Bölgesindeki iş ortamına da önemli katkı yaratacağını düşünüyorum. Çünkü bu bir ekosistemdir. Girişimciliği desteklemenin ötesinde bu çekimle buraya yerleşecek teknoloji odaklı nitelikli insan gücü, mevcut şirketlere de önemli katkı yapacak. Gelecekte İzmir neden Türkiye'nin Silikon Vadisi olmasın? Zaten bence iklim olarak da ciddi benzerlik var.

Bu soruyla bağlantılı olarak inovasyon yönetiminin bölgelerin kalkınmasına, öne geçmesine katkısı var mı?

İnovasyon yönetimi bölgesel kalkınmanın temel motoru. İnovasyon yeni ve üst düzeyde rekabetçi iş sahaları yaratıyor, inovatif ürün ve hizmetler mevcut işleri kârlı bir şekilde büyütüyor. İnovatif odaklanmanın olduğu yere kaliteli işgücü göç ediyor. Bunlar çalıştıkları şirketleri daha da büyütüyorlar. Benzer şekilde inovatif bölgelerden daha fazla inovatif girişimci çıkıyor. Ben bunlara inoşimciler diyorum. Bu kişiler hem bölgelerin hem de ülkenin kalkınmasında kritik insanlar.

Her bölgenin güçlü olduğu ve planlı bir şekilde geliştirdiği takdirde global rekabet gücü sağlayabileceği alanları belirleyerek bunların üzerine gitmesi lazım. Bir bölgenin her konuda inovasyon mükemmeliğine ulaşması zor. Türkiye'de de kısmen planlı kısmen de belli firmaların bir ağırlık merkezi oluşturmasıyla gelişen inovatif kümelenmeler var. Örneğin Bursa'da gerçekten dünya çapında bir otomotiv kümelenmesi var. Dünyanın önde gelen otomotiv firmalarına parça tasarlıyor ve üretiyorlar. Bunla-

rın önemli kısmı Türk şirketleri. Dünyanın beş yerinde Ar-Ge Merkezi olan şirketler var. Ankara'da savunma sanayii, Kocaeli'nde lastik gibi örnekler var.

İnovasyon salt büyük şirketler için mi geçerli? Kobiler ölçeğinde değerlendirilmeniz nedir?

İnovasyon her boyutta şirkette başarıyla uygulanabilir. Çok küçük başlayıp, inovasyonla büyüyen birçok şirket örneği var. Örneğin bugün dünyanın en inovatif şirketi olarak gösterilen Apple aynı zamanda piyasa değeri en büyük şirket. Aynı Apple 1976'da bir garajda iki kişiyle kuruldu. Demek ki inovasyona dayanan bir şirket iki kişi ile başlayıp dünyanın en büyük şirketine dönüşebiliyor. Benzer şekilde Dell, 1000 Dolarla bir yurt odasında kuruldu ve zamanla dünyanın en büyük bilgisayar üreticisi oldu. Dell'in farkı araçları kaldıran ve sipariş üzerine üretim yapan inovatif bir iş modeliydi. Türkiye'den de bir örnek vereyim. Simit Sarayı simit gibi ayaküstü yenen basit bir gıdayı tabladan alıp kafe formatına

taşdı. Geçen yıl Türkiye'nin en inovatif şirketi seçildi. Türkiye'de çok inovatif Kobiler var.

İnovasyonun istihdam açısından değerlendirmesini yapar mısınız?

İnovasyon yeni iş alanları yaratır. Yeni

ürünler, yeni hizmetler, yeni iş modelleri, yeni pazarlama metodları yoluyla mevcut iş alanlarını geliştirir. Çok daha basit, ekonomik ürünleri yapılabilir kılarak eskiden bu ürünlere ulaşamayan bir insan grubu için ulaşılabilir hale getirir ve pazarı ciddi şekilde genişletir.

Girişimciliği teşvik eder. Start-up şirketler, özellikle inovatif yapıdaysa, hızlı büyüme potansiyeline kavuşur. Eskiden ihtiyaç olduğunun bilincinde olmadığımız çözümleri önümüze koyarak, bunların üretilmesini ve sunulmasını sağlar. İnovasyon çok önemli bir istihdam yaratıcıdır. Aynı zamanda katma değeri artırdığı için zaman içerisinde istihdamın niteliğini de yukarı çeker.

Algoritma, inovasyon yönetimi konusunda danışmanlık hizmeti veriyor, eğitim çalışmaları düzenliyor. Bu konudaki farklılığınız nedir? Konuyla ilgili çalışmalara yeni başlayacak şirketlere neler önerirsiniz?

Öncelikle biz inovasyon konusunu gerçekten iyi biliyoruz. Yedi yıldır da en başta ben olmak üzere ekip olarak İnovasyon Yönetimi Know-How'ı geliştiriyoruz. Bu Know-How'ın bir kısmı uluslararası literatürde bile derli toplu bir şekilde yok. Örneğin inovasyon ortamları. Bizi farklılaştıran özelliklerimizin en başında İnovasyon Yönetimi ve İş Dönüşümü konusuna odaklanmış olmamız geliyor. Bütünsel İnovasyon Yönetimi yaklaşımı uyguluyoruz. Yani bir şirketin inovatif olması için gereken her boyutu ele alıyoruz. Ekibimiz söylediklerini gerçek hayatta bizzat uygulayarak profesyonellerden oluşuyor. İnovasyon için tek yol olmadığını biliyor, ve müşterilerimize onlar için en doğru yolu öneriyoruz. İnovasyon Yönetiminde şirketlerin yapabileceği hataları dikkate alarak, bu tuzaklara düşmemeleri için onları yönlendiriyoruz. Kullandığımız araçlar da inovatif araçlar. Ayrıca, danışmanlık sürecinde, şirketlerin hızlı kazanımlar sağlayabilmesi için hemen fayda getirebilecek öneriler de sunuyoruz.

Konuyla ilgili çalışmalara yeni başlayacak şirketlere önerim, bu işe el yordamıyla kalkışmasınlar. Toplam resmi bilmeden yanlış ayakla başlamak zararlar doğurabilir. Bu nedenle danışmanlık desteği almalarını öneririm. Böylece ciddi zaman ve para tasarruf edebilirler.

Türk Ekonomisi'nin harcında varız.

BATIÇİM

Türk çimento ve hazır beton sanayinin öncü kuruluşlarından Batıçim, tüm Ege Bölgesi'ne yayılmış yüksek donanımlı fabrika ve tesisleriyle, dünya kalite standartlarına uygun ürünleri ve Batı Anadolu Grubu güvencesi taşıyan üstün hizmet anlayışı ile Türkiye için üretmeye devam ediyor...

Yüksek sorumluluk bilinci ile topluma ve çevreye saygı çerçevesinde üretimini sürdüren Batıçim, gerçekleştirdiği ihracat ile de sektörünün lider kuruluşları arasında yer almaktan onur duyuyor.

46 yıldır.

BATIANADOLU

www.baticim.com.tr

Swissôtel Büyük Efes Genel Müdürü H. Rıza Elibol, artık tescilli olarak dünyanın en iyi üçüncü genel müdürü. Philsa, dünya genelindeki 47 Philip Morris International (PMI) fabrikası arasında "En İyi Fabrika" seçildi. Ayrıca EBSO Başarılı Sanayi Kuruluşları Ödülleri kapsamında "En Yüksek Üretim" ve "En Yüksek Vergi" dallarında taçlandırıldı. Aynı yarışmadan CMS de pek çok ödülle çıktı.

Rıza Elibol, dünyanın en iyi genel müdürleri arasında

Swissôtel Büyük Efes Genel Müdürü H. Rıza Elibol, Kasım 2012'de ayında dünya çapında gerçekleşen ve farklı kıtalardan adayların bulunduğu 13'üncü Uluslararası Hizmet Sektörü "Worldwide Hospitality Awards" Yarışması'nda "En İyi Genel Müdür" kategorisinde 3'üncülük ödülünü aldı.

Elibol, MKG Grup tarafından 2000 yılından bu yana gerçekleştirilen, hizmet sektörüne yönelik en prestijli etkinlikler arasında yer alan bu yarışmada seçilen ilk Türk müdür. Uluslararası çaptaki otellerin kendi içinden seçtiği yöneticileri aday olarak gösterdiği organizasyon, bini aşkın başvurunun yapıldığı ve toplam 150 ödülün verildiği bir yarışma. Ve Elibol, bu ödülü Türkiye'ye getiren ilk ve tek Türk. Daha önemlisi artık "İzmir'i dünyaya duyuran müdür" olarak tanınıyor.

ESİAD üyelerine ödül yağmuru

Personel ve müşteri memnuniyeti

Elibol, aslında sadece iki yıldır Swisotel ailesine üye. 30 kusura yıldı bu işi yapıyor, 8 değişik ülkede çalışmış, 17 yılını Hilton grubunda geçirmiş. İki yıldır Swisotel'de olmasına rağmen şirketinin onu aday göstermesini ise büyük bir gurur sayıyor. Dünyanın en büyük otellerinin katıldığı bin kişilik bir gecede ödül almanın muazzam bir şey olduğunu söylüyor. Ve "Kısa sürede başarılı olmamın ve çalıştığım şirketin beni aday göstermesinin en önemli faktörü, personele verdiğim önem ve müşteri memnuniyetini sürekli yüksek tutmak" diyor: "Personel memnuniyeti olmayan bir yer misafir memnuniyetini sağlayamaz. Misafir memnuniyeti olmazsa da para kazanılmaz. Bu ödülde personel eğitimine verdiğim değerin çok fazla etkisi var. Burası bir okul gibi. Öte yandan müşteri memnuniyeti konusunda ilk üçe giren bir oteliz. Örneğin şu anda otelin yıllık misafir ortalaması yüzde 100 artmış durumda. Ayrıca Swisotel'ler içinde ilk 5'teyiz. Kendi elektriğini üreten tek oteliz. Havuzumuzu klor değil, ozonla temizliyoruz. İzmir'de termal olmayıp da açık havuzunu ısıtan yine tek oteliz."

PHILSA, PMI dünyasındaki "En İyi Fabrika" seçildi

Torbalı'da 640 bin metrekarelik alan üzerinde bulunan, 750 çalışanı ve 500 milyon doların üzerindeki yatırım miktarıyla hem Ege Bölgesi'nin hem de Türkiye'nin üretim devlerinden olan Philsa, iki yılda bir verilen ödül kapsamında, dünya genelindeki 47 Philip Morris International (PMI) fabrikası arasında "En İyi Fabrika" seçildi. PMI ve Sabancı Holding ortaklığıyla 1991'de İzmir Torbalı'da kurulan Philsa,

PMI bünyesindeki en prestijli ödül olan "Mükemmeliyet Ödülü"ne layık görüldü. Ödül kapsamında, fabrikalar 3 kriterde değerlendirildi:

-Fabrikadaki tüm süreçlerin uygulama ve yönetiminde mükemmeliyeti esas alan bir kültür yaratmak.

-Ölçülebilir, önemli ve sürdürülebilir sonuçlar elde ederek dünya genelinde "en iyi uygulama" olmak.

-Şirketin iş hedeflerine ulaşma yolunda kararlılık ve mükemmeliyet anlayışı.

CMS, bu yıl EBSO Başarılı Sanayi Kuruluşları Ödülleri kapsamında da "En Yüksek Üretim" dalında üçüncü ve "En Yüksek Vergi" dalında birincilik ödülü aldı.

Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerine ihracat

"İşletme Planlama", "Tedarik Zinciri", "Mühendislik" gibi tüm operasyonel alanlarda bölgesel üs olarak faaliyet gösteren Philsa, son olarak Philip Morris International'ın dünyadaki dokuz Ürün Geliştirme Merkezi'nden biri haline gelmişti. Bu kapsamda şirket halen 61 ülke ve dünyadaki tüm Duty Free pazarlarının ihtiyaçları doğrultusunda ürün geli-

13'üncü Uluslararası Hizmet Sektörü "Worldwide Hospitality Awards" Yarışması

Finalistler:

Mövenpick Lausanne Oteli Genel Müdürü Christian Kramer
Radisson Blu Waterfront Hotel & Radisson Blu Stockholm Waterfront Congress Centre Genel Müdürü Sam HOLMBERG
Swissôtel Büyük Efes Genel Müdürü Rıza Elibol

Juri:

Georges Panayotis, the MKG Group President & CEO, Simon Vincent, the Europe Hilton Worldwide President, Angela Brav, Europe InterContinental Hotels Group Chief Executive, Olivier Perruchot Piaget SA CEO, Bernard De La Villardiere Journalist&TV Host of M6.

tirme görevini yönetiyor. Üretim kapasitesi bakımından PMI'nın dünyadaki dördüncü fabrikası konumunda bulunan Philsa, son dönemde ihracat hacmini de önemli ölçüde arttırdı. Philsa, Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerine ihracat gerçekleştiriyor.

"Türk ekonomisine katkımız sürecektir"

Philsa, Philip Morris/Sabancı İşletmeler Direktörü Dominique Voegeli alınan ödül ile ilgili olarak şunları söylüyor: "Verimli ve yalın iş süreçlerimiz, en gelişmiş teknoloji ve üst düzey sistem entegrasyonumuz, alanında uzman, yetenekli ve motive çalışanlarımız ile PMI fabrikaları arasındaki etkinliğimizi artırmaya devam ediyoruz. Layık görüldüğümüz bu ödül, başarılı uygulamalarımızı ve mükemmeliyet anlayışımızı kuşkusuz pekiştirecektir. Bu ödül vesilesiyle kuruluşumuzun Türkiye ekonomisine ve istihdama katkı sağlamaya

devam edeceğini bir kez daha belirtmek isteriz."

CMS, hem Türkiye'den hem dünyadan ödül topluyor

Türkiye'nin lider, Avrupa'nın üçüncü hafif alaşımlı alüminyum jant üreticisi konumundaki CMS Jant ve Makina Sanayi A.Ş., aldığı ödüllerle başarısını her yıl katlıyor. 2012 yılında Honda Access Europe tarafından Mükemmel Performans Ödülü'ne (Award in Appreciation of Excellent Performance) verilen CMS, bu ödüle "kalite, maliyet, lojistik, proje geliştirme ve çevreye saygı" kriterlerinin değerlendirilmesi sonucu layık görüldü. Honda Access Europe tarafından 110 tedarikçi firma arasından sadece 5 tedarikçiye verilen bu ödül, CMS'nin Honda İngiltere ve Honda Türkiye'den sonra aldığı üçüncü ödül oldu.

110 firma arasından ilk beş

CMS Yönetim Kurulu Üyesi ve İcra

Kurulu Başkanı (CEO) Dr. Ünal Kocaman, ödülün önemini şöyle anlatıyor: "Tedarikçilerin Honda'nın bu prestijli ödülünün sahibi olması için, kalite, lojistik, maliyet, proje geliştirme ve çevreye saygı olmak üzere birçok kategorinin her birinden belli bir başarıya ulaşması ve tüm kategorilerin ortalamasının da 100 üzerinden en az 80 olması gerekiyor. Biz CMS olarak, 110 firma arasından ilk 5'e kaldık. Başarımızın ön koşulu, müşteriye, çevreye ve sürdürülebilir ekosisteme saygılı olmaktan geçiyor. Bunun bilinciyle üretmeye devam ettiğimiz sürece takdir edilmeye devam edeceğimizi düşünüyorum."

21 markaya jant üretiyor

Türk otomotiv yan sanayinin en büyük ilk 10 üreticisi arasında yer alan CMS'nin en fazla jant ihraç ettiği ülkelerin başında otomotiv endüstrisinin kalbinin attığı Almanya, Fransa ve İtalya gibi ülkeler yer alıyor. Daimler (AMG, Mercedes), BMW Grubu (BMW,Mini) VW AG

(Audi, Bentley, Seat, Skoda, Porsche, ve Volkswagen), Toyota Grubu (Toyota ve Lexus), Fiat Grubu (Alfa Romeo, Fiat ve Lancia), Renault Grubu (Renault, Nissan, Dacia), Ford, Honda ve PSA markaları için ihracat odaklı üretim gerçekleştiren CMS, Türkiye'de ise yine üretici firmalardan Toyota Türkiye, Oyak Renault, Tofaş, Ford Otosan ve Honda Türkiye markaları için jant üretiyor.

Altı dalda ödül

CMS, 2011'de aynı zamanda Ege Bölgesi'nde faaliyet gösteren firmalar arasında prim borcu bulunmayan ve düzenli olarak en fazla prim veren 8'inci işletme seçilerek ödüle layık görüldü. Son olarak; 27 Aralık 2012'de yapılan EBSO Başarılı Sanayi Kuruluşları Ödülleri kapsamında ödül yağmuruna tutulan jant devi, törenden toplam altı dalda ödülle ayrıldı.

Kocaman, şöyle sıralıyor: "EBSO Başarılı Sanayi Kuruluşları Ödül Töreni'nde 2011 yılı En Yüksek İhracat, Yatırım, Üretim, İstihdam Gerçekleştirme, En Başarılı Marka Yurtdışı Satış ve En Yüksek Vergi Ödeyen Firma dallarında ödüle layık görüldük. 2011 yılının verilerine dayanarak yapılan değerlendirmeler sonucunda bu ödülleri almaya hak kazandık. Yalnızca ihracat ve satış alanındaki başarımızın tescillenmesi çok güzel ancak çalışanlarımızın gelişimine verdiğimiz önemin de ödüle layık görülmesi bizler açısından son derece gurur verici."

Fortune 500 listesinde 33'üncü

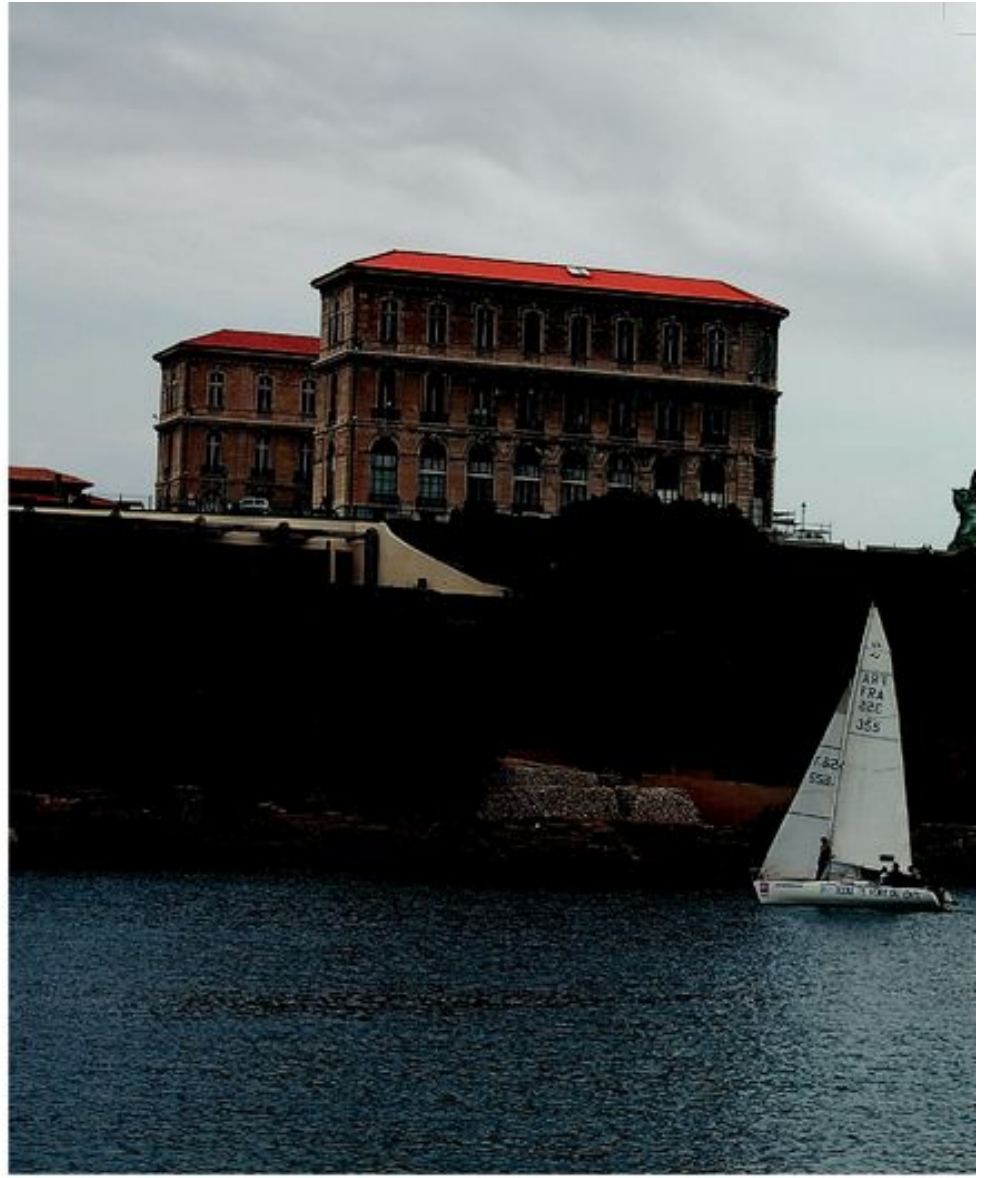
CMS, Honda Ödülü dışında TOFAŞ tarafından "İşbirliği Geliştirme Ödülü"ne layık görüldü. Kocaman, "Ayrıca" diyor: "Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası, İŞKUR gibi kurumlardan da çalışan eğitimine önem veren ve en fazla işbaşı eğitim programı düzenleyen firma ödülleri aldık. Aldığımız ödüllerin yanı sıra CMS olarak, Plimsoll Avrupa Analizi 2012'de Avrupa genelinde faaliyet gösteren otomotiv yan sanayi firmaları arasında yapılan değerlendirmede, finansal açıdan 'GÜÇLÜ' olarak derecelendirildik. İstanbul Sanayi Odası'nın Türkiye'nin 500 Büyük Sanayi Kuruluşu Araştırması'nda 132'nci sıraya yüklenen firmamız, Fortune 500 listesinde ise Özkaynak Karlılığı en yüksek olan 33'üncü şirket seçildi."

2013'te,
tatilini
Avrupa'da
geçirmek
isteyen
turistlerin
tercih edeceği
ilk 5 ülke
arasında
Türkiye ikinci
sırada yer
alıyor.

TUYED Başkanı KÖFTEOĞLU:

"Türkiye, tatilini
Avrupa'da geçirmek
isteyen tatilecilerin
tercih edeceği
ikinci ülke olacak.
Erken açıklanan
'erken rezervasyon'
kampanyaları iç
turizmi canlandıracak.
Tatileciler arasında ucuz
havayolu ile seyahat
edip, 5 yıldızlı otelde
konaklamayı içeren
'karıştır-eleştir' eğitimi
ağır basacak"

TURİZM Gazeteci ve Yazarları Derneği'nin (TUYED) yaptığı "Turizmde trendleri" araştırması, 2013'te, tatilini Avrupa'da geçirmek isteyen turistlerin tercih edeceği ilk 5 ülke arasında Türkiye'nin ikinci sırada yer alacağını ortaya koydu. 2013'ün turizm trendleri arasında, gemi turlarıyla, otellerdeki hamam, SPA bölümlerinde 'soğuk odalar' ön plana çıkacak.

TUYED'in araştırmalarına göre, 2013'ün 11 temel turizm trendi arasında, 'iç turizm', 'Otel-AVM kardeşliği' ve 'Tatil tercihlerini belirlerken sosyal medyanın kanaat önderliği koltuğuna oturması' gibi kavramlar daha çok konuşulacak.

TUYED Başkanı Kerem Köfteoğlu, seyahat uzmanları arasında yapılan bir anketle, 2013'te tatilini Avrupa'da geçirmek isteyenlerin en fazla tercih edeceği 5 ülkenin belirlendiğini, buna

göre tercihte Hırvatistan ilk, Türkiye'nin ise ikinci sırada yer aldığını söyledi. Kerem Köfteoğlu, Avrupa'da tercih edilecek diğer ülkelerin de Çek Cumhuriyeti, Portekiz ve İzlanda olacağını kaydetti.

Köfteoğlu, TUYED Ar-Ge Birimi'nin gezi ve tur bilgileri veren dünyaca ünlü kurum ve kuruluşların yayınlarını tarayarak, '2013'nin başlıca 11 turizm trendini belirlediğini belirterek, şu bilgileri verdi:

"Anketler, 2013'te tatilecilerin Pasifik bölgesinde en fazla tercih edeceği turistik merkezlerin Yeni Zelanda, Fiji, Tahiti, Bora Bora ve Avustralya olacağını söylüyor. Güney Asya'da ise Vietnam, Endonezya, Burma/Myanmar, Kamboçya ve Malezya en fazla tercih edilecek ülkeleri oluştururken, anketler, Orta Amerika'daki tercihin Ekvador, Galapagos Adaları, Panama, Peru, Brezilya ve Arjantin'den yana kullanılacağını gösteriyor."

2013'ün temel turizm trendlerinde "iç turizm, otel - AVM kardeşliği, spa-wellness'te 'soğuk' hizmetler ve sosyal medyanın kanaat önderliğine soyunması gibi kavramları öne çıkacak

İç turizm bölgesel merkezli büyüyecek

TUYED Ar-Ge Birimi'nin yaptığı araştırmalara göre, 2013'te moda olacak turizm ve seyahat türleri şöyle: Dünyada iç turizm hareketleri başta Asya ülkeleri arasında olmak üzere bölgesel merkezli gelişip daha da büyüyecek. İç turizm ekonomik krizlerden dolayı talep görecektir. Talepler, kültürel yönleri ağır basan girişimleri hızlandıracak. Türkiye'de ise erken açıklanan 'erken rezervasyon' kampanyaları iç turizmin hareketlenmesine yol açacak.

Otel-AVM kardeşleşecek

Başta Orta Doğu, Brezilya, Rusya, Hindistan ve Çin vatandaşlarının alışveriş tutkusu, alışveriş merkezleri (AVM) ile oteller arasındaki işbirliğini hızlandıracak. Yeni oteller, yoğunlaşan alışveriş talebinden daha fazla pay alabilmek için AVM'lere yakın olmayı tercih etmeye başladı. Bu durum, Körfez ülkelerinde otellerle AVM'ler arasında başlayan bütünleşmenin önümüzdeki dönemde hızlanıp, diğer bölgelere de yayılmasını sağlayacak.

Sağlık turizminde 'SOĞUK' hizmetlerle tanışacağız

SPA ve wellness hizmetlerinde şimdiye kadar taşın, suyun, saunanın 'sıcak'la başlayan örnekleriyle tanıştık. Şimdi de 'soğuk'la başlayan yeni ürün ve hizmetlerle tanışacağız. Romalılar 2 bin yıl önce sıcak-soğuk tedavisini 'frigidarium' adıyla uyguladı. Bu yöntem şimdi yeni-

den diriltiliyor. Otellerde karşınıza buz odası, kar duşu, 'igloos' veya 'kriyoterapi' gibi bölümler çıkacak, sakın şaşırmayın. Kriyoterapi, deriye sıvı nitrojen sprey sıkılarak yapılan bir tedavi yöntemi. Bu yöntemin sporcu ve özellikle kalori yakmak isteyen kadınları sarması bekleniyor.

KARIŞIR-EŞEŞİR eğilimi ağır basacak

Turistler arasında ucuz havayolu ile yolculuk edip, 5 yıldızlı otelde kalma istekleri yaygınlık kazanacak. Özellikle her şeyi bir anda talep eden ve 'yeni turist tipi' diye tanımlanan kesim, ürün ve hizmeti 'kariştir-eşleştir' yöntemiyle birleştirip satın alacak.

Mobil cihazların kullanımı artacak

Tipik bir tatilci, tatile gideceği yeri belirlemeden önce 22 web sitesini ziyaret ediyor. Dünyada sık yolculuk eden bir kitle var. Bunlar, nüfusun geri kalan kısmına göre mobil cihazları daha fazla kullanıyor. Bu kitle, yolculuk planını, tatil rezervasyonu ve uçuşlarını ayarlarken mutlak surette mobil cihazlar üzerinden yapacağından bu cihazların kullanımı artacak.

Sosyal medya, 'KANAAT ÖNDERİ' koltuğuna oturacak

Tatil tüketicisinin sosyal medyadaki yorumları daha da radikalleşecek ve yorumlara olan talep artacak. Tüketicilerin tatil kararlarında ürün ve destinasyon tanıtımı değil, sosyal paylaşımlar etkili olacak. 'Kanaat önderliği' koltuğuna oturan sosyal medya, 'tüketicisi birliği' kavramının gelişmesine de yol açacak.

Turlarda, denenen ve yapılanlar önem kazanacak

Sri Lanka'da bir fil üstünde yapılan tur, Türkiye veya başka bir ülkede tarlalarından çay toplama, oya iğne işini öğrenme, baklava açma, kilim-halı dokuma gibi deneyimler önem kazanacak. Bu deneyimleri yaşayanlar arasında, tatil dönüşü anı anlatımları 'şurayı gördüm' yerine, 'şu deneyimi yaşadım' şeklinde değişecek.

Kuzey ülkeleri doğanın ışık gösterisine davet edecek

NASA uzmanları, doğanın son 50 yıl içinde en parlak ışıklarının Kuzey ülkelerinde görüleceğini söylüyor.

50 yılda bir gerçekleşecek ve bir anlamda doğanın insanoğluna sunacağı ışık oyunu, Mart ayı sonuna kadar izlenebilecek. Bu doğa deneyimin en iyi izlenebileceği İzlanda, Norveç ve İsveç gibi Kuzey ülkeleri talep görecek.

Asya mutfağı talebi yaygınlaşacak

Daha fazla gezmeye başlayan Çinli ve Hintli turistlerin, gittikleri ülkelerde kendi mutfaklarını da görmek istemeleri Asya mutfağını öne çıkaracak. Eskiden otellerde 'fantezi' gibi duran Asya mutfağı yaygınlaşacak. Oteller restoranlarından aşçılarına kadar birçok düzenlemeyi bu talebe göre yapacak.

'YASAK' bölgelerin cazibesi artacak

ABD yönetimi tarafından 'yasak topraklar' olarak gösterilen Myanmar, Kuzey Kore, Küba, Kamboçya ve Libya'nın cazibesi artacak. Buraların başta savaş kuşağının çocukları Baby Boomer'lar (İkinci Dünya Savaşı sonrası doğan çocuklar için kullanılan terim) olmak üzere merak eden kesimler tarafından ilgi odağı haline gelmesi bekleniyor.

Kruvaziyer modası herkesi saracak

Büyük gemilerle yapılan turlara katılanların profili değişiyor. Şirketler artık hemen her kesime ve yaş grubuna yönelik gemi turlu programları hazırlanıp farklı seçenekler sunmaya başladı. 2013-2015 yılları arasında mevcut gemilere 12 adet daha eklenecek. Bu durum, fiyatları daha cazip hale getireceğinden kruvaziyer modasının tüm kesimleri kapsayacak şekilde yayılacağı tahmin ediliyor. Nehirde gemi turları da rağbet görecek.

"Fikrin Varsa Söyle"

Çeşme Otelciler Birliği (ÇEŞTOB) "Alaçatı ve Çeşme için fikrim var" projesi ile iki ilçeyi dünya turizm kentleri arasında ön sıralara taşıyacak projeleri olan "fikir platformu"na imza atıyor. "Bir Fikrim Var" kampanyası için ÇEŞTOB Başkanı Veysi Öncel, "Projenin özü, Çeşme ve Alaçatı'yı seven herkesin düşüncelerini paylaşacağı bir platform oluşturmaktır" diyor.

Çeşme Otelciler Birliği (ÇEŞTOB), ülkemizin turizm değerleri olan Çeşme ve Alaçatı'nın geleceğini yapılandırmak ve bu yapılandırmada Çeşme ve Alaçatı halkı başta olmak üzere kamu kurumları, sivil toplum örgütleri, toplum önderleri ve Çeşme ve Alaçatı'yı seven herkesin katılımını sağlamak üzere bir "Fikir Platformu" oluşturuyor. "Projenin özü, Çeşme ve Alaçatı'yı seven herkesin düşüncelerini paylaşması" diyen ÇEŞTOB Başkanı Veysi Öncel, "Daha sonra tüm fikirler bir uzmanlar kurulu tarafından değerlendirilecek, uygulama koşulları ve aşamaları planlanacak" diyor.

Çeşme'nin gelecek hedefleri

Ülkenin en hızlı gelişen turizm destinasyonlarından birisi olan Çeşme ve Alaçatı'nın gelecek hedeflerinin de belirleneceği proje hakkında Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay başta olmak üzere İzmir, Çeşme ve Alaçatı belediye başkanlarına bilgi aktarıldığını sözlerine ekleyen Öncel, ilgili kurum temsilcileri, Çeşme ve Alaçatı vizyonerleri, sanatçılar, medya mensupları, sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerinden oluşacak bir "Danışma Kurulu" oluşturacaklarını belirterek, "Projenin bütün aşı-

maları Danışma Kurulu tarafından yönlendirilecek. Hedefimiz, toplumun geniş katmanlarının fikirlerinin değerlendirileceği bu proje ile Çeşme ve Alaçatı'nın dünya turizm beldeleri arasında önemli bir konuma gelmesi" diyor.

Uzmanlar Kurulu son şeklini verecek

Proje kapsamında ortaya çıkacak fikirlerin, uzman şehir plancıları ve vizyon çizici iletişimcilerden oluşan bir Uzmanlar Kurulu tarafından ele alınacağını, kurulun bütün verileri ortaya koyup, tüm rekabet analizlerini de yaparak Çeşme ve Alaçatı için bir dünya vizyonu çizeceğini açıklayan Öncel, "Çeşme Kalesi'nin

fonksiyonel kullanımı, Ildırı, Eritrai Antik Kenti, Yıldız Burnu yapılanması, Eşek Adası'nın turizm fonksiyonunun geliştirilmesi vb. öne çıkan projelerin 3 boyutlu çalışmaları hazırlanacak ve geliştirilen tüm fikirler Mayıs ayında Kültür ve Turizm Bakanı'nın katılacağı bir toplantıda kamuoyuna sunulacak" diyor.

Siyasetten uzak bir toplum projesi

Öncel'e göre bu proje, siyasetten uzak bir çalışma. Öncel, yerel seçimlerde göreve gelecek belediye başkanlarına iyi bir ev ödevi bırakılacağını söylüyor: "Proje Sekreteryası Çeşme Otelciler Birliği tarafından yürütülecek. Başvurular ÇEŞTOB'a ya da doğrudan projenin web sayfası üzerinden yapılacak. Proje yerel ve ulusal medya kanallarında, internet üzerinde, billboard ve her türlü duyuru araçları kullanılarak yaygın şekilde tanıtılacak. Çeşme ve Alaçatı'yı seven herkesi projeye katılmaya, fikrini söylemeye davet ediyoruz."

"cesmeicinfikrimvar"

Gazete, televizyon, internet ortamında Çeşme'yi seven 1 milyon üzerinde kişiye ulaşarak "Alaçatı ve Çeşme için Fikrim Var" projesine katılım sağlamayı hedefleyen ÇEŞTOB, "www.cesmeicinfikrimvar.com" sitesinden Mayıs ayına kadar önerileri alacak. Projenin temel iletişimi bu site üzerinden yapılacak. www.cesmeicinfikrimvar.com sitesine girenler, isterlerse ad soyadı ve iletişim bilgilerini vererek, isterlerse hiçbir iletişim bilgisi vermeden de fikirlerini yazabilecekler. Projenin web sitesinde, fikir verenler "fikir Kumbarası" başlığı altında görülebilecek. Web sitesi aynı zamanda Çeşme'nin tanıtımına da hizmet edecek.

Ristorante del Cambio

Sizi bu sayıda 250 yılı aşkın bir süredir lezzet üreten tarihi bir mekana davet ediyoruz. İtalya'nın Torino kentinde 1757 yılında açılışından bu yana birçok tarihi olaylara tanıklık eden Ristorante del Cambio, başta İtalya'nın birleşme hareketinin öncülerinden Cavour Kontu olmak üzere birçok siyaset adamı ve sanatçıya hizmet etmiş.

İtalya'nın ilk parlamento binasının karşısında yer alan restoran daha dış görünüşü ile sizi kendisine çekmeye başlıyor. Girişte akşam saatlerinde buluşma noktası olan çok klasik bir bar karşılıyor konukları. Yemek için ise Cavour Salonuna davet ediliyorsunuz. Çok özel süs-

lemeleri ve freskleri ile bu salon sizleri büyülüyor. Camille Cavour'un bu salonda özel bir masası da var ve anısına sahip çıkılıyor. Cavour salonunun bağlantısında küçük ve özel bir salon daha var. Del Cambio'da İtalya tarihine mal olmuş pek çok insanı bir araya getiren ziyafetlerin buluşma noktası olmuş ve bu gelenek halen sürüyor. Pek çok ünlü siyasi ve sanatçı yolları düştüğünde mutlaka mekana uğruyor.

Gelelim lezzetlere... Bugün, şef Riccardo Ferrero yönetimindeki mutfak Torino'da geleneksel olarak et ağırlıklı ancak balık ve sebzelerin asla ihmal edilmediği bir Akdeniz mutfağının lez-

zetlerini sunuyor. Tabii ki bölgenin günlük taze gelen malzemeleri, yaratıcı sosları ile birlikte...

Restoranda Piedmont Bölgesi'nin ünlü şarapları yanı sıra Fransız şaraplarının da dinlendirildiği bir şarap mahzeni bulunuyor. Yerin 11 metre altındaki bu mahzeni gezmek isteyebilirsiniz. Size çok kibar ve şarap konusunda hayli bilgili bir görevli eşlik edebilir.

Ristorante del Cambio
Piazza Carignano, 2
10123 Torino, İtalya
Telefon +39(0) 011 546690
info@delcambio.it
www.delcambio.it

Bayraklı Tower'ın **yangın güvenliği** bizden!

Çok katlı binaların karşı karşıya olduğu en ciddi tehlikelerin başında yangın gelir.

İzmir'in yeni yaşam merkezi Bayraklı Tower yangın güvenliği için 1.200°C ısıya 240 dakikadan fazla dayanım gösteren duvar örgü malzemesi AKG Gazbeton'u seçti.

AKG

AKG
GAZBETON

www.akg-gazbeton.com

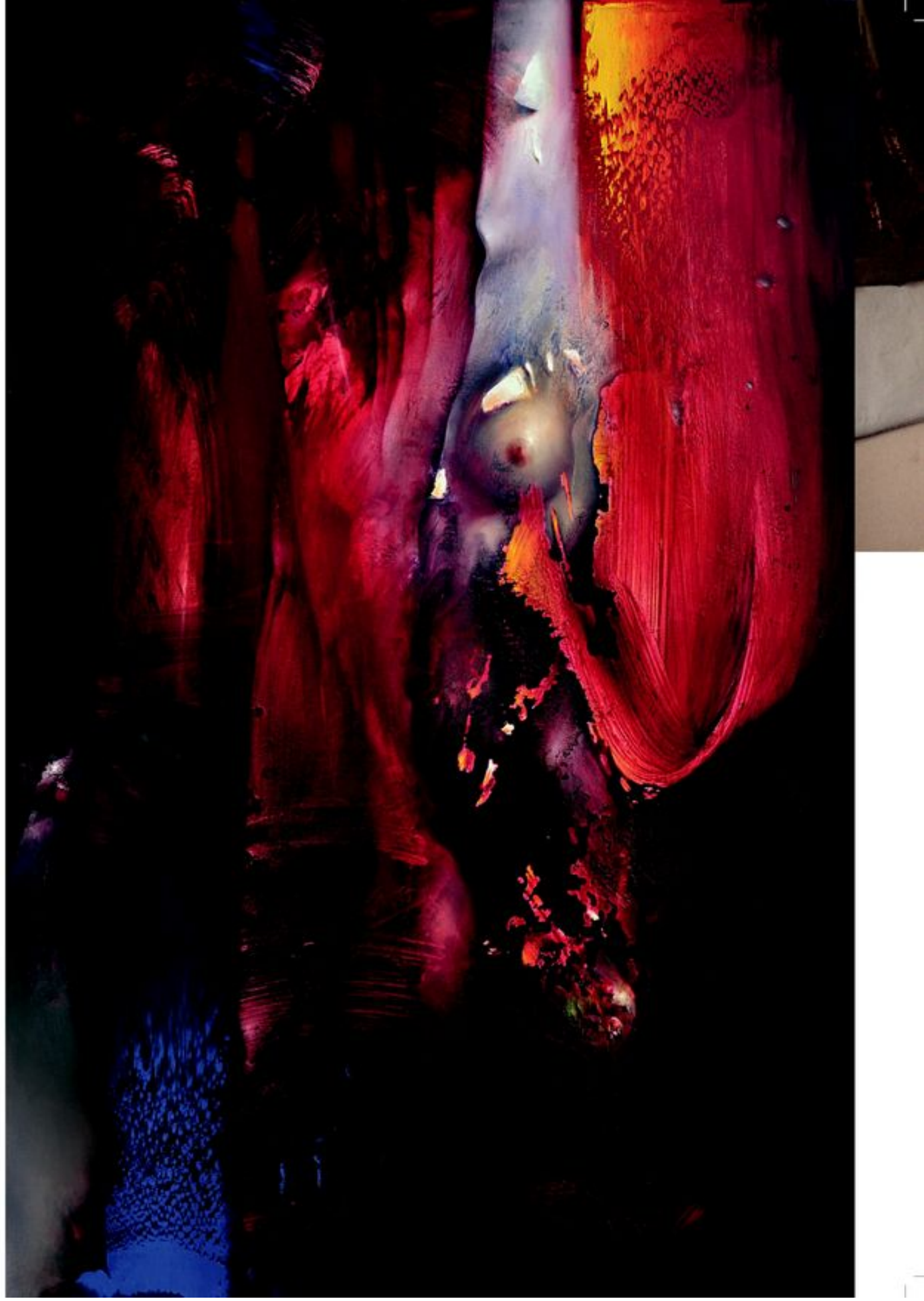

/AKG_Gazbeton

@AKG_Gazbeton

Resimleri
Louvre
Müzesi'nde
sergileniyor

Serdar Leblebici

■ Deniz Çaba Şan
■ Alpay Sönmez

1961 İzmir doğumlu sanatçı, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Tekstil Tasarımı Anasanat Dalı mezunu. Eğitimi sırasında Yavuz Seçkin ile tanışıp-çalışması, kendi söylemiyle hayatının dönüm noktası. Daha öğrenirken açtığı ilk sergide suluboya tekniğiyle yaptığı Safranbolu evleri, bir "eski evler serisinin" başlangıcı. Ardından Ege ve Akdeniz yöresinin tarihi dokusu geliyor. "Ancak öyle bir noktaya geldim ki" diyor: "Suluboyayı zorlamaya başlamıştım. O noktadan sonra bir başka tekniğe geçmeye karar verdim. Sonra akrilik ve yağlıboyanın önü açıldı. Yağlıboya çalışmalarının ilk konusu yine tarihi Efes oldu. Büyük ebatlı tuvalere tarihi Efes'i klasik anlamda resmettim. Yağlıboya ile olan belki de en güçlü tanışıklığım o seri ile olmuştu."

Gövdeler Serisi

Yaşadığı coğrafyanın tarihi ve kültürel değerleri, resminin ana fikri olmuş. Zamanla alanı büyümüş, Akdeniz ve Likya uygarlığına kadar uzanmış. Ve "Gövdeler Serisi" başlamış. Önce ağaç, sonra balık imgesi yerleşmiş o seriyeye. Aslında gövdelerin her biri resmin içinde bir başka şeye gönderme yapıyor. Sanatçı, "Gövdeler 2002'de

peyzaj döneminin hemen ertesinde gündemime geldi" diyor: "O zamanlar peyzajda ağaç üzerine çalışıyordum. Gövdelerle birlikte o ağaç olgusuna iyice yaklaştım. Benim için ağaç çok kutsal. Günümüzde şehir hayatında belki o değerlerin farkına varamıyoruz. Hareket kabiliyetleri olamadığı için oldukları yerde ölüyorlar ya da öldürülüyorlar. Bu değerlere sahip çıkmak, çevreye duyarlılık adına yola çıktığım peyzaj çalışmalarında ağaç imgesi birden benim resimlerim başkahramanı oldu. Ağaç, aynı zamanda bir simge. O gövdelerin her biri resmim içinde birer figür göndermesi yapıyor. O dikey hareketlerin kompozisyon içindeki varlığı başka anlamlara sahip. Adeta her birini bir insan gövdesi ile eşdeğer tutup onları kompozisyon içine yerleştiriyorum."

Balığın gözü

Ağaçtan sonra "balık" imgesi yerleşiyor aynı seriyeye. Özellikle de balığın gözü... "Çünkü" diyor Leblebici: "Balığın gözünün benim için simgesel bir anlamı var. İzleyici ile balığın gözü ve kendi dünyam arasında bir bağ kuruyorum. İzleyen o balığın gözünden benim dünyama geçiş yapıp dolaşsın diye... Balık kompozisyonlar içinde serbest dolaşıyor. Kimi zaman denge unsuru, kimi zaman rengi taşıyan bir değer. Ve o gövdelerin arasında bazen de bir illüzyon yaratıyor."

"Gövdeler" serisi ile geçmiş uygarlıklardan kadın bedenine dek pek çok konu, simgesel bir güce ulaştı. "Şehrin Kıyısında" dedi, Orhan Kemal'in sözcükleri tuvale aktı. Serdar Leblebici, fırçasının gücüyle Paris'e, Louvre Müzesi'ne kadar uzandı.

Yaşam ve ölüm

Gövdeler Serisi, daha sonra yeniden eski uygarlıklarla buluşuyor. Kral Mezarları gibi uygarlık sembelleri yaşam ve ölüm kontrastlığını destekliyorlar. Daha sonra aynı kompozisyona insan gövdesi girmeye başlıyor. Özellikle de kadın bedeni. Çünkü Leblebici'ye göre kadın bedeni kusursuzluğu temsil ediyor: "Gövdeler varlığını hissettirse de öne çıkan kadın. Balık imgesi de yerini nara bırakıyor. Nar-kadın buluşması, çoğalma-üreme adına kullanılıyor."

Tek gerçek: Resim

Leblebici'nin bütün çalışmaları seriler üzerinde yükseliyor aslında. "Çünkü" diyor: "Kendinize konu olarak seçtiğiniz bir değer uzun vadede düşünsel altyapısını kurabiliyor, onu geliştirebiliyorsunuz. Her yeni resminizde o konu, o bütünlük kaybolmasa da yeni bir takım heyecanlar dâhil oluyor. O konuya hâkimiyet kurduktan sonra soyutlama adına çok daha sağlam adımlar atabiliyorsunuz. Tabii konu ne olursa olsun temel şu: Resim yapıyorum gerçeği. Resimsel bütün kaygıları her resimde yaşıyorum. Rengiyle, dengesiyle, ışığıyla, derinliğiyle..."

Işık ve derinlik işin başından beri temel aldığı iki unsur. "Sanıyorum ışık konusunda özellikle daha keşfedeceğim çok şey var" diyor: "Çünkü ışık forma can veren, hayat veren bir değer. Özellikle son ışık dokunuşlarında büyük heyecan duyuyorum. Ve bunu da dışarıya yansıttığımı düşünüyorum. Yaptığım her çalışmada ruhumu veriyorum. O eserin yaşamasını sağlayan şey de bu zaten."

Şehrin Kıyısında

"Gövdeler" serisini "Şehrin Kıyısında" izliyor. Bu serüven nasıl mı başlıyor? Leblebici şöyle anlatıyor: "2005-2006 yıllarıydı. Orhan Kemal'in Cemile romanından çok etkilendim."

1950'li yılların Türkiye'sinde ve Çukurova'da geçiyor, o dönemin zorlu yaşam koşullarını ele alıyordu. Orhan Kemal, zaten yazarken kelimelerle resimlemiş. Duygusu çok yüksekti benim için. Bir anda sonradan 'Şehrin Kıyısında' adını verdiğim bir çalışmanın içinde buldum kendimi. Bu sefer boyut konusunda kendimi sınırlandırmadım. O seriden bir-iki tane koleksi-

yonuma dâhil ettiğim resim dışında tek bir eser bile kalmadı. Ama hala iştahlıyım bu konuya. Romanı tekrar okuyarak bu iştahımı canlandırdım. Geçtiğimiz yaz döneminde büyük ebatlarda aynı konuyu tekrar çalıştım. Bu kez daha renkli bir tavır vardı. Aynı zamanda Gövdeler serisindeki yatay ve dikey etkileri de 'Şehri Kıyısında' serisine dahi ederek, soyutlamacı tavrı daha da güçlendirdim. Şu anda kuruma aşamasındalar, çünkü çok yoğun bir çalışma var üzerlerinde. Onlar 2014'te Ankara'daki Galeri Soyut'ta sergilenecek."

Gümüş madalya

Leblebici'ye bu sergiyi İzmir'de açıp-açmayacağını soruyoruz. "İzmir'de uzun zamandır sergi açmayışımın huzursuzluğu yaşıyorum. Bir türlü planlanamadı" diyor: "İstanbul ve Ankara'da daha çok sergi açıyorum. Ve yurt dışında... Özellikle de Paris'te"

Sanatçının Fransa serüveni İzmir için bir gurur tablosu. Leblebici, 1890'da kurulan ve Fransız Devleti desteğini alan Société Nationale des Beaux-Arts (SNBA) Paris üyesi. SNBA kurumu tarafından 2006'da, "Resim Dalında Bronz Madalya" ve yine SNBA tarafından 2011'de "20x20" Delegasyon sergisi ile Gümüş Madalya ödülüne layık görülmüş. Paris'te Galerie L'Amour de L'Art ile 2009'dan bu yana çalışıyor ve eserleri daimi sergileniyor.

O ise, bu serüveni şöyle anlatıyor: "SNBA, 1909'dan itibaren her yıl aralık ayında gerçekleştirilen, geleneksel güzel sanatlar 'Salon' sergilerini düzenleyen bir kurum. Bu kurumun daveti üzerine, ülkemizi temsilen 'Türkiye Delegasyonu' olarak, Louvre Müzesi-Carrousel du Louvre-'Salle le Notre' salonunda gerçekleştirilen sergilere 2004'ten beri düzenli katılıyoruz."

"Tutkuyla bağlanıyorlar"

Leblebici, Alsancak'taki atölyesinde resim dersi de veriyor. Yaptığı bir hobi kursu ama dersi veren o olduğu için iş başka bir boyuta taşıyor. Leblebici, "Benim resme olan tutkum nedeniyle buraya gelen arkadaşlarım için o değer hobi olmaktan çıkıyor. Adeta buraya koşarak geliyorlar. Uykularına giriyor. O derece tutkuyla resme bağlanıyorlar" diyor.

İyi hayat sizce nedir?

Elvan Demirkan

Hergün sadece birkaç saat çalıştığınız bir hayat düşünün...

Az çalışarak bile rahatça geçinebildiğiniz için hayatınızda ekonomik stres ve baskı yok! Gelecek endişeniz de yok!

Eğitim ve sağlık ihtiyaçlarını tamamen devlet karılıyor.

Öyle 'ne kadar güçlü ve zenginsen o kadar mutlusun' yanılgısı ile de yaşamıyorsunuz.

Hiç kimsenin 'ben senden üstünüm' egosu tavan yapmamış.

'Şöyle hafif rüzgarı tenimde hissedebileceğim, palmye ağaçları ile dolu, beyaz kumsalları olan tropikal bir adaya mı gitsen, yoksa Toskana'da küçük bir kasabaya mı?'

Bütün derdiniz boş vaktinizi nasıl geçirebileceğiniz üstüne...

Çok mu abarttım?

Valla ben abartmadım, 1930 yılında iktisatçı John Maynard Keynes "Torunlarımız için ekonomik ola-

sılıklar" adlı çok ses getiren makalesinde, gelecek için böyle refah dolu bir dünyayı öngörmüş. Ekonomilerin geliştikçe sistemin oturacağını ve daha az çalışacağımızı düşünmüş.

Keynes'in ortaya attığı bu fikirden neredeyse 100 yıl sonra pekçok ekonomik gelişim gerçekleşti, ama ya çalışma saatleri...

Sevdiklerimizle beraber olmanın bizleri mutlu edeceğini söylüyoruz ama ofiste geçirdiğimiz saatlerin sayısı sanki üç misli arttı.

İyi de neden bu kadar çok çalışıyoruz?

'Zenginlik nedir ki?' demiş Keynes... Peki ya iyi bir hayat nedir?

Popüler kültürün üstümüze saldırdığı alışkanlıkları tatmin etmek için yaşamak mıdır iyi hayat?

Daha çok harcadıkça daha çok tatmin olabiliyor muyuz gerçekten?

Yoksa daha fazlasını ve daha iyisini istemek alışkanlığa mı dönüştü?

Artık hangi birimiz bir şeyi sadece yapmaktan zevk aldığımız için yapabiliyoruz? Çalışırken, para kazanırken, hatta harcarken bile beynimizin derinliklerindeki yetersizlik hissi, daha iyi olabilme ihtiyacı 'iyi hayatı' hissedebilmemize izin vermiyor ki!

Ölçümüz 'kendimize ait' iyi bir hayat değil, başkalarınınkinden daha iyi bir hayat...

Sorun para değil zaten... Paranın peşinden hırsla koşarken hayatın en basit zevklerini kaçırıyor olmamız.

Parayı anlamlı bir işe, anlamlı ilişkilere ve tecrübelere tercih ediyor olmamız... Daha fazla para insanı daha mutsuzlaştırmıyor belki, ama daha mutlu edenini de görmedim...

İyi hayatın ne olduğu hakkında fikrimiz değişmediği sürece bu sistemin ve tatminsizliğin esiriyiz.

Makina ● Tesisat ● Ekipman ● Montaj ● Paslanmaz ve Karbon Çelik

SARTA MÜHENDİSLİK
MİMARLIK İNŞAAT TAAH. SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ
7 EYLÜL MAHALLESİ 5546 SOKAK NO:17-19 TORBALI-İZMİR
TEL: 232-437 30 70
www.sarta.com.tr

SARTA GAYRİMENKUL
İZMİR HİLTON CENTER – OFİS BÖLÜMÜ
GAZİ OSMAN PAŞA BULVARI NO:7 B BLOK 3.KAT OFİS NO : 370 İZMİR
TEL:232-402 33 66
www.sartagym.com

esiod shema

**Paul
Walker**

■ Melis Bıyık

Yeni yılda sizlerle buluşturduğumuz ilk sinema sanatçısı Paul Walker. 1973 yılında ABD ordusunda asker olan Paul Walker III ve eski model Cherly Crabtree'nin çocukları olarak Glendale Kaliforniya'da dünyaya geldi. Çocukluğu Glendale'de geçen Walker, önce Alfred Nobel Okulu'na gitti. Ardından Foreman Lisesi'ne devam eden Walker 1991 yılında mezun oldu. Deniz biyolojisi alanında ilgisi olduğu için farklı kolejlerde bu alanda eğitim aldı. Walker'ın asıl istediği deniz biyolojisi öğretmenliği yapmaktı.

Walker, 80'li yılların sonunda modellik dersleri aldı. Profesyonel olarak modelliğe başladı ve reklam filmlerinde de boy göstermeye başladı. İlk uzun metrajlı filmi olan yönetmenliğini ve senaristliğini

Bob Dahlin'in üstlenmiş olduğu "Monster In The Closet" (1986) yapımında rol aldı. Bu dönemde, "Throb", "Charles in Charge", "Who's the Boss?" ve "Touched by Angel" gibi TV dizilerine misafir oyuncu olarak katıldı. Genç oyuncu, Amerikan yapımı pembe dizi olan ve ilk olarak 1973 tarihinde Amerikan televizyon kanalı CBS'de yayınlanmaya başlayan "The Young and The Restless" (Yalan Rüzgarı) dizisinde 1993 senesinde kısa bir süre yer aldı. Bu dizi sayesinde Türkiye'de tanınmaya başladı. Aktör, ardından "Tammy and the T-Rex" gibi düşük bütçeli birkaç filmde boy gösterdi. 1988 yılında ise "Meet the Deedles" filmindeki Phil Deedle karakteriyle büyük bir beğeni kazanıp akıllarda kalmayı başardı. Ertesi yıl "Pleasantville" filmiyle izleyici karşına çıktı. Gençlik filmi olan "She's All That" (1999) ve "Varsity Blues" (1999) filmlerinde oynadı.

2001 yılında çekimlerinin İngiltere ve İspanya'da gerçekleştiği Vin Diesel ile başrolleri paylaştığı "Fast and the Furious" filmi Dünya çapında tanınmasını sağladı. Bu film ile eleştirmenler ve izleyicilerden tam not alan ünlü aktör adından söz ettirip kariyerine bir adım daha atmıştı. Walker, bir anda Hollywood'un en çok aranan film yıldızlarından biri oldu.

Genç aktör, "Fast and the Furious" filmlerinin tüm serilerinde de rol aldı. Aynı yıl mostbeatifulman.com sitesi tarafından ayın en güzel erkeği seçildi. 2000'li yılların başında ise "Joy Ride", "Lifes Makes Sense If You're Famous", "2 Fast 2 Furious", "Timeline", "Noel" ve "Into the Blue" filmleriyle tekrar sevenleriyle buluştu. Wayne Kramer'in senaristliğini ve yönetmenliği yaptığı aksiyon türünde "Running Scared" (2006) filminde yer aldıktan sonra çekimleri Antarktika'da yapılan "Eight Below" (2006) filminde tecrübeli kurtarma rehberi Jerry Shepard karakterini canlandırdı.

"Flags of Our Fathers", "Stories USA", "The Death and Life of Bobby Z", "The Lazarus Project" ve "Takers" filmlerinde

rol alan ünlü aktör, son olarak başrolleri Vin Diesel ve Dwayne Johnson ile birlikte paylaştığı "Fast&Furious:Fast Five" (2011) isimli filmle çıktı. Paul Walker'ı bu ay Mukunda Michael Dewil yönetmenliğindeki "Vehicle 19" (2013) filminde izleyeceğiz.

Kuvarsın ışıltısı hayatın **renği**

Çimstone markalı banko ve
tezgahlar, çağdaş yaşamın
şekillendirdiği günümüz mutfak
ve banyolarına değer katıyor...

ÇİMSTONE

Kemalpaşa Caddesi No: 23
35070 Işıkent / İzmir
Tel: +90 232 472 02 72
Fax: +90 232 472 12 72
info@cimstone.com.tr
www.cimstone.com.tr

AKG

Saçlarınızı jöle ile canlandırmaktan çekinmeyin

Dr. Yasemin Fatih Amato

Kadınlar için makyaj ve giysiler ön plana çıkarırken erkekler için saç ve sakal gibi gözün ilk baktığı yerler önemlidir. Böyle olunca da özellikle beyler saç dökülmesi ve genetik kellik ile daha fazla uğraşıyorlar. Peki, gençlik rüzgârının estiği dönemlerde saçlara sürülen jöle ve bilyantin ile riki aşamada kelliğin nedenlerinden birisi olabilir mi? Jöle kullanmanın faydaları ve zararları neler? Erkek saçlarında olmaza olmazlardan jöle yerine bitkisel tercihler var mıdır?

Jölede nelere dikkat etmek gerekir?

Jöle kullanımında erkekler saçlarının havasız kalacağından, döküleceğinden endişelidir. Ve bıkıp usanmadan bu uyarılar etraflarında dolaşır. Oysa jöleden korkmak için esasında bir neden yoktur. Saçlar sağlıklı ise, jöle kullanmakta bir sakınca olmadığını söyleyebilirim. Ancak jöleleri seçerken dikkatli olmakta yarar var.

Jöleli saçlar ile yatmak!

Jöle kullanılıyorsa alınacak en önemli tedbir, jöleli saçla yatağa yatmaktan kaçınmaktır. Çünkü jöle sürülen saçlar sertleşir. Bu nedenle yastığa sürtündüğünde ve başın ağırlığıyla ezildiğinde kolayca kırılır. Gün boyunca saçta kalan jölenin zararı olmaz. Ancak yatağa yatmadan önce saçların yumuşak bir şampuanla arındırılmış olması şarttır. Jöle kullanmanın ilk koşulu budur.

Arada saçlarınız için mola verin

Uzun süre kullanılan saç jölesi ve benzeri ürünler; ölü deri hücreleri, yağ ve kir ile karışarak saç derinizde bir tabaka oluşturur. Bu yağlı tabaka baş derinize nüfuz eder ve klasik şampuanlarla temizlenemez. Giderek kalınlaşan bu tabaka kıl köklerinizi çevreleyen gözenekleri tıkar. Kıl folikülünde kan dolaşımının bozulmasına, saç tellerinizin giderek zayıflayıp incelmeye ve dökülmesine yol açar.

Saç tipine uygun olmayan ürünleri

Saçları yıpratan birçok etken sayabiliriz. En önemli nedenlerden biri, kullanılan ürünlerin (şampuan, krem, jöle, köpük, sprey v.s.) saç tipine uygun seçilmemesidir. İkinci neden, ısıdır. Güneş ve aşırı sıcak su saçları çok yıpratır.

Özellikle boya gibi kimyasal işlem görmüş saçlar zaman içinde parlaklığını yitirir. Sonuçta saçlarımız yıpranmışsa, saç jölesi bunu artırır. Jölelerin yağlı olduğu zannedilir ama esasında hiçbirisi yağlı sayılmaz. Bazıları alkol bazlı üretilir. Alkol buharlaşırken saçlardaki doğal yağı da kurutur. Bu da saçta zarar verir. Bu nedenle alkol jölelerden kaçınılmasını tavsiye ederim.

Doğru jöle saçlarınıza nasıl sürülmelidir?

Az miktarda jöleyi avuç içlerinize iyice yaydıktan sonra, baş derinize değdirmeden saçın dip kısmından serbest ucuna doğru parmak uçlarınızla uygulayarak saç tellerinize hacim ve şekil verebilirsiniz. Jölenin fazlası saç tellerinizi ağırlaştırır ve saçınıza şekil vermenizi zorlaştırır. Saç jölelerinin ince ve orta kalınlıkta saç telleri için daha uygun olduğunu, kalın telli saçların şekillenmesini daha da zorlaştırabileceğini dikkate alın ve gereksiz kullanımdan kaçınınız.

Saçları yıkamanın yerini hiçbir şey tutamaz

Jölelerin içindeki polimerler ve diğer kimyasal maddeler saç tellerini sertleştirir. Bazı jölelerin üzerinde "saç fırçalandığında çıkar" şeklinde bir açıklama bulunur. Bunun biraz faydası olabilir ama bence yıkamanın yerini tutmaz.

Limon suyu bir seçenek olabilir mi?

Saçı sertleştirmek için limon suyu da kullanabiliriz. Ne var ki, limon suyu çok asitlidir. Bu nedenle zamanla saçları kurutabilir. Diğer bir seçenek bilyantin ya da wax kullanmak olabilir. Bilyantin ve wax çeşitleri, jöleden farklı olarak doğal yağlar içerirler ve saçlarınızı kurutmazlar. Tersine yumuşak ve parlak bir görünüm verirler. Bu maddelerin de akşam yatmadan önce saçtan arındırılması yararlıdır.

Sağlıklı, canlı ve parlak saçlara sahip olmak için, önce saç tipinizi iyi bilmeniz ve kullanacağınız şampuanlarla saç kozmetiklerini ona göre seçmeniz gerekir. Bu konuda gerekirse bir dermatologdan da yardım alabilirsiniz. Eğer jöle, bilyantin veya wax gibi saç kozmetiklerini düzenli olarak kullanıyorsanız, kaliteli ürünleri seçmeye özen gösterin ve saçlarınızı her gece yıkamayı alışkanlık haline getirin.

Yarını bugünden yaşamaya hazır mısınız?

 elmas
group
LOGISTICS
service beyond expectation...

Genel Müdürlük 1474 Sokak No: 1 Kat: 3 Alsancak - İZMİR Tel: 0.232 421 47 03 - 421 47 04 Fax: 0.232 421 55 18
www.elmas.com.tr

Modanın çizmeli kedileri

esiod moda

2013 Çizme Koleksiyonları, siyah, kırmızı, gri, tarçın rengi ve kahvenin farklı tonlarının bulunduğu renk skalasıyla herkesi renkli bir kışa davet ediyor.

Modanın öncüsü markalar, bu sezonda kişisel stiliniz ve giyim tarzınız ne olursa olsun, zengin çizme koleksiyonlarıyla tüm kadınlara özgürlük çağrısı yapıyor. Parlak renklerden pastel tonlara platform tabanlardan kürklü tasarımlara kadar birbirinden farklı tarzları uyumlu bir şekilde tamamlayacak çizmeler, 2013'te mutlaka karşınıza çıkacak.

KAR ÜSTÜNDE

2013'ün ilk aylarında dünyanın kayak merkezlerinde ünlü markaların moda gösterisi devam ediyor.

*Nissan, Juke Nismo
ile ezber bozacak*

İstanbul Autoshow kapsamında Türkiye lansmanı yapılan Nissan Juke Nismo, 2013 yılının 2'inci çeyreğinde Türkiye yollarında olacak. Nissan'ın ezber bozan marka kimliğinin yansıması olan Juke Nismo, spor odaklı kullanım, performans ve heyecanın yanı sıra farklı bir tasarım ve bireysellik seçeneklerini birarada sunuyor. Nissan'ın en başarılı yarış otomobilleri ile aynı DNA'ya sahip otomobile özel yenilenen iç ve dış tasarım, 2WD manüel şanzıman veya 4WD CVT şanzıman seçenekleri, Nismo'yu segmentinin ulaşılabilir performans değiştiricisi yapıyor.

Juke Nismo, doğrudan enjeksiyonlu 1,6 litre benzinli turbo motorun kendisine göre ayarlanmış bir versiyonu ile çalışıyor. Bu motor 6.000 devirde 190 bg güce, 2.400-4.800 d/d aralığında ise 240 Nm torka sahip. Performans açısından bakıldığında, otomobilin 200km/s maksimum hıza sahip 4WD modeli 0'dan 100 km/s hıza 8.2 saniyede çıkarken, 215 km/s maksimum hıza sahip 2WD versiyonu ise 7.8 saniyede çıkabiliyor.

*Citroën C-Elysée:
Modern, ferah ve dayanıklı*

Tarzı ve özellikleri ile hem çekici hem de ekonomik bir sedan otomobil arayanlar için ideal bir seçenek olacak C-Elysée, Citroën'in teknoloji ve tasarımdaki tüm uzmanlığından faydalanılarak tasarlanmış en iddialı modellerinden biri. C-Elysée, markanın yol tutuş, üstün kalite ve motor teknolojilerindeki tüm deneyimlerini bir arada sunabiliyor. Performans, yakıt verimliliği ve dayanıklılık için tasarlanmış olan yeni benzinli 1.2 VTi 72 HP motoru ile konforu ve 92 HP gücündeki dizel motoru ile tasarruf özellikleri öne çıkan C-Elysée, düşük yakıt tüketim değerleri, uygun bakım maliyetleri, sağlamlığı ile işletme maliyetlerinde iddiasını ortaya koyuyor.

Ekranla bağımlı çocuk konuşmıyor

Uzmanlar altı yaşına kadar ekran başında çok zaman geçiren çocukların yüzde 70'inin konuşma zorluğu çektiğini belirtiyor. Uzmanlar bilgisayar karşısında çok zaman harcayan çocuklarda bu sorunun olduğunu ifade ederken İngiltere'de okul çocuklarındaki çocuklar üzerine yapılan araştırmada 2005 ile 2011 arasında korkunç uçurum olduğu kaydedildi. Araştırmaya göre 2011'de konuşma zorluğu geçen çocuk oranı 2005'ten 2011'e yüzde 70 arttı. Televizyon, oyun konsolu, akıllı telefon ve bilgisayarlar bu sorunu yaratmada baş sorumlu olarak görülüyor. Uzmanlar çocukların ekran başından geçirmelerine alternatif olarak geleneksel aile aktivitelerini yapmalarını öneriyor.

Sahte kart ekstrelerine dikkat!

Siber suçlular, sahte GSM faturalarından sonra şimdi de, e-posta yoluyla sahte kredi kartı ekstreleri göndermeye başladılar. Hackerler, bu sahte ekstreleri bilgisayarlara virüs bulaştırmak amacıyla olta olarak kullanıyor. Kullanıcıların merakından faydalanan siber suçlular, bu tür ekstreleri pdf dosyası gibi görünen .exe uzantılı e-postalar biçiminde gönderiyor. E-postayı açan kullanıcı, bu hareketiyle – eğer koruyucu yazılımı yoksa- bilgisayarına virüsü bulaştırmış oluyor.

Sony, PS Vita için YouTube uygulamasını yayınladı

Sony, yeni nesil taşınabilir eğlence sistemi PS Vita için çeşitli ülkelerde yayınlamaya başladığı YouTube uygulamasını Türkiye'ye de sundu. Sony, uygulama ile komediden oyunlara yönelik ipuçlarına kadar günün son trendlerini sunan YouTube videolarını, 5 inç OLED ekranda izleme keyfi sunuyor. PS Vita Store aracılığıyla önerilen videolar, arama ve özelliklerin yanı sıra videolarla ilgili yorumlara da erişilebiliyor. Ayrıca, kullanıcılar, videonun uygun olup olmadığını işaretleyebildiği gibi güvenli arama filtrelemesi de yapabiliyor. Uygulamada 720p'ye kadar olan videolar yürütülebiliyor.

Her yüzeyde çalışan fare Genius Traveler 9010LS

Yeni kablosuz DarkEye fare Traveler 9010LS, elinize doğal biçimde uyan çift oluklu kavrama yapısı ile maksimum konfor sağlıyor. Genius DarkEye teknolojisi sayesinde halı, koltuk, mermer, cam ve cilalanmış masalar gibi her türlü yüzeyde fareyi sorunsuz kullanmak mümkün. Çift yönlü 2,4 GHz anti-parazit teknolojisi ile 10 metreye kadar güvenilir bağlantı sunuyor. 1600 dpi optik motora sahip olan Traveler 9010LS'nin gücünü ve hızını 800/1200/1600 dpi arasında değiştirebilirsiniz. AA veya AAA pil ile çalışabilen lazer fare, enerji tasarrufu düğmesi sayesinde daha uzun pil ömrü de sağlıyor. Her iki el ile de kullanıma uygun tasarıma sahip olan Traveler 9010LS, dizüstü bilgisayarınıza monte ederek daha pratik taşıma olanağı sağlayan Stick-N-Go aparatı ile birlikte geliyor.

Trafik Hayattır Windows 8 Store'da!

Teknoloji dünyasına eşsiz bir yenilik ve erişim gücü getiren Windows 8 Uygulama Mağazası'nda yer alan Türkiye'deki ilk kurumsal sorumluluk uygulaması 'Trafik Hayattır' oldu. Doğuş Otomotiv'in kurumsal sorumluluk uygulaması olarak hayata geçirdiği uygulama, PC ve tablet bilgisayar kullanıcılarına yönelik trafik güvenliğine ilişkin mesajlar içeriyor. Böylelikle kullanıcılar, 'Trafik Hayattır' Windows 8 uygulamasıyla Türkiye'nin önemli sorunlarından biri olan trafik güvenliği konusunda bilgilendirme mesajlarına kolaylıkla ulaşabilecek.

Milyonlarca oyunseverin büyük ilgi gösterdiği ve 12 yıl önce satışa sunulan PlayStation 2 yolun sonuna geldi. 10 binin üzerinde oynanabilir oyunuyla çok geniş bir oyun kütüphanesi olan "PlayStation 2" son dönemde sadece Japonya'da tedarik ediliyordu. Sony ise aldığı son kararlar stoklar tükendiğinde bu ülkede de PlayStation 2'nin üretimini durduracağını duyurdu. Eski konsolun üretiminin Japonya'da devam etmesinde en önemli etken geniş oyun yelpazesi olduğu belirtilirken cihaz, satışa sunulduğu Şubat 2000 tarihinden bugüne 150 milyon sattı.

SIM kartınız kopyalanmış olabilir, işte öğrenmenin yolu!

Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu (BTK), vatandaşların haberi olmadan kendi isimlerine cep telefonu hattı açılmasını engellemek ve bu şekilde açılmış hatları iptal ettirmek için "İnternet Üzerinden Hat Sorgulama Hizmeti" başlattı. SIM kartınızın kopyası olup olmadığını anlamak için öncelikle tk.gov.tr adresine girin. Ardından Mobil Hat Sorgulama Hizmeti için tıklayınız ibaresine girdikten sonra kimlik numaranızı, telefon numaranızı ve operatörünüzü seçin. Size gelen SMS'teki kodu ve güvenlik kodunu ilgili alanlara girin. Tüm bu işlemlerin ardından hattınızın başka bir kopyası olup olmadığını, üzerinize kayıtlı hatları liste şeklinde görüntüleyebilirsiniz.

Transcend'in Wi-Fi özellikli SD kartı ile fotoğraflar daha özgür

Dünyanın önde gelen depolama ve multimedya markası (Transcend), yeni Wi-Fi SD hafıza kartı ile kablosuz paylaşım yeteneğini SDHC uyumlu kameralara getiriyor. Wi-Fi SD kart ve özel Wi-Fi SD uygulaması ile kullanıcılar dijital kameraları ile çektikleri yüksek çözünürlüklü fotoğrafları, akıllı telefon ve tablet gibi cihazlarla anında ve kablosuz iletişim üzerinden kolayca paylaşma, inceleme ve düzenleme rahatlığı yaşayacaklar.

Yeni nesil müzik dinleme deneyimiyle tanışın

LG; iPod, iPad ve iPhone'dan müzik dinleme keyfini artıran yeni docking hoparlör ürününü tüketicilerin beğenisine sundu. Kaliteli ve pürüzsüz ses kalitesi arayanlar için tasarlanan ND1520 ve ND4520, hoparlör özelliklerinin yanı sıra kullanıcılar için pratik birtakım fonksiyonları beraberinde getiriyor. Yüksek kalitede ses özelliğine sahip ND1520 dokunmatik ekranıyla kolay kullanım imkanı sunar-ken ND4520 da bluetooth ile son dönemlerde kullanımı hızla artan Android cihazlardan müzik çalabiliyor. Ürün, kullanıcıya akıllı telefon uygulaması üzerinden uzaktan kumanda özelliği sunuyor.

Aşkların en büyüğü Swift Trawler 50

Açık denizlerde balık avı yapan eski tip trol teknelerinden esinlenerek tasarlanan trawler tipi tekne aşıkları Swift Trawler 50'ye bakmaya doyamayacak. Serinin önceki dört modelinden gelen ve beğenilen özelliklerine, bazı yenilikçi fikirler eklendi. Bunlarında başında yeni Trawler 50'nin gövdesinin tümüyle IPS Pod sistemi için tasarlanmış olması geliyor. Yakıt tasarrufu, güvenli seyir, zevkli sürüş trawler serisinin diğer önemli artıları.

Michel Joubert ve Pierre Fruttschi tasarımı 15 metrelik Swift Trawler 50, bir çiftten, koca bir aileye, her çeşit tekne kullanımına uygun güverte planlarına sahip. Şaftlı sistem yerine IPS Pod sisteminin

Beneteau'nun 2003'te yarattığı Swift Trawler serisi, bu tip teknelerle gönül veren fakat Beneteau'dan asla vazgeçemeyenleri sevindirmişti. Beneteau, dört gözle yeni trawler modelleri bekleyenleri kırmadı, Swift Trawler 50 ile seriyi beş tekneye çıkarttı.

farkıysa seyirde ilk manevradan yanaşmaya kadar, kıvraklık gerektiren her adımda kendini fazlasıyla hissettiriyor. Uzun seyir seven denizcilerinin memnun kalacağı bir başka yenilikse, kumanda mahallinin yanında yer alan yemek alanının katlanıp bir televizyon izleme koltuğuna dönüşebilmesi. Teknenin baş

tarafındaki demirlik, 45 santimetre yükseltilerek daha ergonomik ve pratik bir hale getirildi. Kıştıysa, deniz sefasının yanı sıra botu denize rahat atabilmek için opsiyon listesine hidrolik yüzme platformu eklendi. Ayrıca, küpeşte yüksekliği artırılarak, seyir esnasında kıçtan başa geçişlerin güvenliği artırıldı.

İç mekanlar son derece geniş ve aydınlık. Pragmatik ve zeki çözümlerle Swift Trawler 50'de hayat daha da kolaylaştırıldı. Tam 8 metreküplük depolama alanı, U şeklindeki mutfağının flybridge'e doğrudan servis hecinin bulunması, Swift Trawler 50'de göreceğiniz pratik çözümlerden sadece ikisi. Swift Trawler 50, çift kişilik üç kamara ya da çift kişilik iki kamara ve bir de ofis seçeneğiyle sunuluyor. 2X435 HP motorlar ile güçlendiriliyor.

Tam Boy: 14,99 metre
En: 4,65 metre
Ağırlık: 16.000 kilogram

2005'te kurulan Egezemin İnşaat, Türkiye'de çok katlı yapıların altında, şehirleşme projelerinde, endüstriyel yapılarda kazıklar imal ediyor, 5-6 katlı yapıların zeminini güçlendiriyor. Yaptıkları iş önemli. Çünkü birinci derece deprem bölgesinde yaşıyoruz.

Egezemin Genel Müdürü Ramazan Yıldız:

“Yaptığımız işin önemini Türkiye ve İzmir yeterince anlamış değil”

İzmir'in en prestijli projelerinde çözüm ortağı olarak yer alan Egezemin İnşaat Mühendislik Ltd. Şti., kurulduğu 2005 yılından bu yana İzmir'in zeminini sağlamlaştırıyor. Özellikle İzmir'deki çok katlı yapıların zemin projelerinin tasarımı ve yapımında etkin olarak yer alan firmanın, Avrupa'nın en yüksek beşinci ikiz kuleleri Folkart Towers, Ofis Bornova, İş GYO Ege Perla, Mavişehir Park Yaşam gibi dev projelerde imzası var. Egezemin firmasını Haluk Koter ile birlikte kurduklarını anlatan Ramazan Yıldız ile sektöre dair ve kentin yapılaşması üzerine konuştuk.

“Artık yerin altına doğru düşey yapılaşma zorunlu”

Egezemin İnşaat, temelinde mühendislik ruhu olan bir müteahhit şirketi. Faaliyet alanı son yıllarda Türkiye'de gelişen, temel kazıkları, derin kazı istinat yapıları, deniz yapıları, zemin güçlendirmesi, zemin susuzlaştırma ve özel mühendislik uygulamaları. Yıldız, “Daha net olarak” diyor: “Yüksek yeraltı suyu, ile gevşek/yumuşak zemin koşullarında, İzmir başta olmak üzere tüm ülkemizde çok katlı yapıların altında, şehirleşme ile gelen projelerde kazık-

lar imal etmek, 5-6 katlı yapıların temel zeminini güçlendirmek, deniz yapıları olarak, liman, rıhtım, iskele yapmaktır. Bu mühendislik eserlerini, yapı ömrü boyunca normal koşullarda, deprem, rüzgâr vb. etkiler altında yapıları güvenle taşımak için yapıyoruz. Artık şehir merkezlerinde yerin altına doğru düşey yayılma zorunlu; başta otopark ve müşterek kullanım alanları olmak üzere, yaşam konforu için şart. Bu nedenle şehir merkezinde derin kazı ve bodrum kat inşaatlarında, altyapıya zarar vermeden güvenli olarak çalışılmalı, kazı yapılmalı, yapıyoruz.”

1999 depreminden sonra

Ege'nin deprem kuşağında olduğu düşünülürken zeminin önemi de ortaya çıkıyor. Oysa Ramazan Yıldız, "Yaptığımız işin önemini Türkiye ve İzmir yeterince anlamış değil" diyor: "Çünkü ülkemizde şekil, asıl ve esastan daha değerli; fonksiyon yerine, estetik daha değerli. 1999 Büyük Marmara Depremi'nden sonra ciddi değişimler oldu, hazır beton kullanımı arttı, zemin etüt zorunluluğu getirildi, yapı denetim sistemi kuruldu. Daha evvel işleyen ama maddi-manevi mesleki farkındalık ile kalite sorumluluğu yeterince yoktu. Şimdi daha iyi ancak halen aynı sorun aşılmış değil."

"Titizleniyoruz"

Yıldız, yaptıkları işe bir enstitü gibi titizlendiklerini söylüyor. "Çünkü" diyor: "Ege Bölgesi deprem kuşağında olduğu için yüksek bilgi ve sorumluluk bilinci ile yapılması gereken bir iş. Bizim işimizde hatanın telafisi çok zor. Zira her yerimiz faylar ile dolu, her an deprem olabilir. Bu nedenle zemin araştırmalarında, uygulamalarımızda enstitü gibi titizleniyoruz. Bildiğimiz her şeyi genç mühendisler, yapımcılar ve meslek gruplarıyla paylaşıyoruz. Bu amaçla, ulusal ve yerel faaliyetlerde konferanslar veriyorum. 8 yıllık bir şirketiz; 5 ulusal ana sponsorluk, ayrıca yerel sponsorluklar yaptık."

Bodrum Şart

Söz konusu deprem olunca akan sular duruyor. Örneğin Yıldız, yeni yapıların bodrumlu olarak yapılması gerektiğini söylüyor: "Bodrumlu yapı inşaatının iki yararı var. Birincisi her yapı neredeyse bir kasaba, her ailede 2 araç veya iş yerinde 3 araç olduğu kabul edi-

"İlkerin ekibiyiz"

Ege zemin, İngiliz-Amerikan Fugro Co. ile 60 metre derinlikte 120 cm çaplı kazıkta ilk tam performans deneyi yapmış bir firma. "Ayrıca" diyor Yıldız: "250 metre derinlik boyunca 2 ayrı kule projesinde ülkemizde, Japon OYO Instruments ve uygulamacı ortağı Amerikan Robertson Co. ile deprem tasarımı için zemin verisi ölçümü yaptık. Bu arada Rusya'da 3 yıldır çalışıyoruz, Arabistan'dan 2 yıldır teklif veriyoruz."

lirse ciddi otopark ihtiyacı var. Otoparkın zemine gömülmesi ile emsalden yer kaybı olmuyor. Teknoloji elverdiği şekilde yerin altına inilebilir, sınırlama yok. İkincisi, bodrum kat yapılması özellikle deprem durumunda yapıya çok ciddi ilave güvenlik getiriyor. Bodrumlu yapı, yapı-zemin etkileşimi doğru belirlenerek inşa edildiğinde, depremde oluşan tekrarlı yatay yükler altında daha güvenli bir davranış gösteriyor. Gömülü yapı için kötü zemin tabakaları daha az oturma riski içeriyor. Zeminin sınırsız kavrıldığı davranış ile doğrudan zemine oturan bir yapının davranışı çok farklı."

Geoteknik açısından İzmir

Peki İzmir'in imar durumu ve yapılaş-

masını göz önüne aldığınızda nasıl bir tablo ortaya çıkıyor? Herhalde en önemli soru bu olsa gerek. Yıldız, İzmir'de zemin mühendisliği (geoteknik) konusunda Türkiye'deki en yoğun uygulamaların yapılmaya başlandığını söylüyor: "Bizim gibi bilgisi, uygulama deneyimi olan yerel bir şirket yok; yatırımcının bizi daha iyi anlaması için kalite ile algısını yükseltmeliyiz. Yatırımcı üst-yapıyı hakıyla alayıp-pulladığı gibi, yapının güvenliği için gerekenler konusunda daha duyarlı olmalı."

Kentsel dönüşüm için mutabakat gerek

Kentsel dönüşüm, kentin en önemli projelerinden biri. Ancak henüz kimse nasıl bir manzara ile karşılaşacağını bilmiyor. Yıldız, "Maalesef İzmir'de tüm tepelerde kalitesiz, altyapıdan mahrum gecekondu, düzlüklerinde ise ahbap-çavuş yahut iki sarhoş gibi birbirine dayanan sorunlu ciddi yapılar bulunuyor; birini çökseniz diğeri düşecek neredeyse!" derken, bu işle özel olarak ilgilendiklerini söylüyor: "Geçen ay bizim ana sponsorluğunu yaptığımız bir Kentsel Dönüşüm paneli oldu. Son konuşmacı olarak düşüncelerimi 'Sesini değil sözünü yükselt' manasında anlaşılır ve çözüm önerileri de içerecek şekilde söyledim. İzmir'de 15'in üzerinde bölgede kentsel dönüşüm sorunu var. İşe Kadifekale bölgesinden başlanmış olması ciddi bir başarıdır. Bu dönüşüm taraflara (gecekondu sahibi, müteahhit) artı değer (rant) sağlamakla olur, aksi halde bunun başarılması mümkün değil. Akılsel, üretken, rasyonel olmak lazım."

Doğa Derneği, Körfez çamuru konusunda rapor hazırladı

"Çamur, doğru yere dökülürse fırsata dönüşebilir!"

Doğa Derneği, İzmir Körfezi'nin temizlenmesi sırasında çıkarılacak çamurun zararları ve çözüm önerileri konusunda hazırladığı bilimsel raporda, çamurun doğru yere dökülmesi durumunda doğa için bir tehdit olmaktan çıkıp bir fırsata dönüşebileceğini ileri sürdü. Doğa Derneği, raporda, söz konusu çamurun Gediz Deltası'ndaki Çilazmak Dalı gibi doğal karakteri bozulmuş dalyanların onarılması için kullanılmasını önerdi. Raporda ayrıca, "Aynı çamurun bütün uyarılara ve bilimsel gerçeklere karşın uluslararası öneme sahip Gediz Deltası'na dökülmesi ise başta flamingolar olmak üzere birçok canlının yok olması anlamına geliyor", denildi.

Doğa Derneği tarafından hazırlanan "Gediz Deltası'nın önemi ve İzmir Körfezi ve Limanı Rehabilitasyon Projesi" raporuna göre, Gediz Deltası'na dökülmesi planlanan çamurun dünyadaki iyi örneklerde olduğu gibi dalyanların restorasyonu için değerlendirilmesi halinde birçok canlıyı barındıracak yeni alan-

ların oluşturulması mümkün. Tarama sırasında körfezden çıkarılacak çamur, dalyanlardaki bozulmuş kıyı şeridinin canlılar için yeniden yaratılmasında kullanılabilir. Yine Doğa Derneği'nin raporuna göre, bu amaç için, uzmanlarla birlikte Çilazmak Dalyanı'ndan kuzeye doğru dalyanın onarımı, kıyı adacıklarının ve bataklıklarının yaratılması gibi dünyanın farklı yerlerinde uygulanan çözümler üretmek mümkün. Konuya ilişkin açıklama yapan Doğa Derneği Genel Müdürü Engin Yılmaz, şunları söyledi:

"İzmir'in en doğal hali olan Gediz Deltası ve flamingolar İzmir'in kimliğinin ayrılmaz bir parçası. Bu nedenle, en az körfez kadar korunmayı ve iyileştirilmeyi hak ediyor. Çıkarılacak çamur, başta Çilazmak Dalyanı olmak üzere, Gediz deltasındaki bozulmuş dalyanların onarılması ve kuşlar için yeni kıyı yaşam alanlarının yaratılması için kullanılmalı. Bu çamuru Gediz Deltası'nda yasalarla korunan bir alana döküp başta fla-

mingolar olmak üzere pek çok canlının evini yok etmek zaten kanunen imkansız. Bu çamur, flamingoları yok edecek bir tehdit olmak yerine, dünyadaki iyi örneklerde olduğu gibi binlerce canlıya kaybettiği yaşam alanlarını geri kazandıracak bir fırsata dönüşebilir."

Gediz Deltası, 289 kuş türünü barındırıyor

Gediz Deltası, bugüne kadar kaydedilen 289 kuş türü başta olmak üzere sahip olduğu doğal zenginliği ile uluslararası olarak Akdeniz'in en önemli sulak alanlarından biri kabul ediliyor. Deltanın çamur depolanması ve işlenmesi planlanan alanı, birçok canlı için çok önemli bir beslenme alanı. Doğa Derneği, pek çok başka oluşumla ortaklık içinde çalıştığı "Hedef: Sıfır Yok Oluş" kampanyası sayesinde bu güne kadar çok sayıda canlının yaşamasını sağladı.

Yapılan çalışmalar, kelaynak, çizgili sırtlan, çöl varanı ve ceylanlar gibi nesli tehliktedeki canlıların yok oluşunu engelledi.

Yatırımın mutluluğa dönüştüğü yerdесiniz

FOLKART TOWERS

Avrupa'nın 5. yüksek ikiz kuleleri Folkart Towers;
yeni iş ve yaşam merkezi ilan edilen Bayraklı'da estetiği ve güveni simgeleyecek.
Şimdiden İzmirlilerin gözdesi haline gelen proje; rezidans hizmetleri, yüksek kira getirisi ve
deniz manzaralı ofis katlarıyla yatırımınızı mutluluğa dönüştürüyor.

Pozitif enerji kaynağı

orkide®

"Sağlıkla, güvenle"

www.orkide.com.tr